

Bruxelles, 24.7.2013
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 282 final}
{SWD(2013) 288 final}
{SWD(2013) 289 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

Piața plăților electronice din Europa oferă oportunități considerabile pentru inovare. În ultimii ani, consumatorii și-au modificat deja semnificativ obiceiurile de plată. Pe lângă numărul tot mai mare de plăți efectuate cu ajutorul cardurilor de credit și de debit, dezvoltarea comerțului electronic și popularitatea tot mai mare a telefoanelor inteligente au creat premisele pentru apariția unor noi mijloace de plată. Beneficiile unei mai bune integrări și ale unei fragmentări mai mici a pieței de profil la nivel european sunt substanțiale.

Prezenta inițiativă va permite consumatorilor și comercianților să beneficieze pe deplin de piața internă, în special în ceea ce privește comerțul electronic. Scopul propunerii este acela de a contribui la dezvoltarea în continuare a unei piețe a plăților electronice la nivelul UE, care va permite consumatorilor, comercianților și altor actori de pe piață să beneficieze pe deplin de avantajele pieței unice a UE, în acord cu Strategia Europa 2020 și cu agenda digitală. Această continuare a integrării devine tot mai importantă pe măsură ce în întreaga lume are loc o tranziție de la comerțul fizic către o economie digitală.

Pentru atingerea acestui obiectiv și pentru promovarea creșterii concurenței, a eficienței și a inovării în domeniul plăților electronice, este nevoie de claritate juridică și de condiții concurențiale echitabile, de natură să conducă la o scădere convergentă a costurilor și a prețurilor plătite de utilizatorii de servicii de plată, la o mai mare diversitate și transparență a serviciilor de plată, care să faciliteze prestarea de servicii de plată inovatoare, precum și la garantarea unor servicii de plată sigure și transparente.

Aceste obiective vor fi atinse prin actualizarea și prin completarea cadrului existent privind serviciile de plată, prin formularea de norme care să consolideze transparența, inovarea și securitatea în domeniul plăților de mică valoare și prin ameliorarea consecvenței dintre normele naționale, cu un accent pe nevoile legitime ale consumatorilor. Prin măsurile propuse se încearcă atingerea acestor obiective într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, care să rămână valabil pe măsură ce serviciile de plată evoluează în continuare.

Prezenta propunere încorporează și abrogă de asemenea Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului (așa-numita „Directivă privind serviciile de plată” sau „DSP”)¹ care pune bazele unui cadru juridic armonizat pentru crearea unei piețe integrate a plăților, ameliorând astfel condițiile concurențiale echitabile și accesibilitatea cadrului actual de reglementare a plăților pentru toate părțile interesate.

¹ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

Într-un moment în care distincția dintre instituțiile de plată (reglementate de DSP) și instituțiile emitente de monedă electronică (reglementate de Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului² - a doua Directivă privind moneda electronică sau „DME”) devine tot mai puțin clară pe măsură ce modelele tehnologice și cele de afaceri converg, ar fi de dorit să se realizeze o modernizare integrală a cadrului pentru plăți digitale, care să conducă la contopirea celor două categorii de entități implicate și a cadrelor legislative aferente. Pentru aceasta ar fi însă nevoie, ca o condiție prealabilă, de revizuirea DME pentru asigurarea unui cadru de reglementare coerent. Din nefericire, transpunerea cu întârziere de către multe state membre a DME nu a permis acumularea unei experiențe suficiente cu directiva în cauză pentru ca aceasta să fie evaluată împreună cu Directiva privind serviciile de plată și pentru a avea în vedere, în cadrul revizuirii, eventualele sinergii. O revizuire a Directivei 2009/110/CE este prevăzută pentru anul 2014.

Contextul general

În ultimii 12 ani, grație acquis-ului actual legislativ și în materie de reglementare referitoare la plăți s-au înregistrat progrese semnificative și o integrare a plăților de mică valoare pe piața din UE.

Cadrul juridic instituit prin DSP, Regulamentul (CE) nr. 924/2009³ privind plățile transfrontaliere și a doua Directivă privind moneda electronică au condus deja la progrese semnificative în ceea ce privește integrarea piețelor europene ale plăților de mică valoare. Regulamentul (UE) nr. 260/2012⁴, care stabilește un termen-limită pentru migrarea la SEPA, a dus mai departe acest proces, prin stabilirea unor termene de migrare pentru transferurile de credit și debitările directe paneuropene, înlocuind sistemele naționale de plăți naționale și transfrontaliere în euro pe teritoriul UE (cu începere de la 1 februarie 2014 pentru zona euro). Acest cadru de reglementare este completat de jurisprudența Curții Europene de Justiție și de deciziile Comisiei în contextul dreptului concurenței în domeniul plăților de mică valoare.

Piața plăților de mică valoare este foarte dinamică și în ultimii câțiva ani a înregistrat un ritm al inovării considerabil. În același timp, domenii importante ale pieței plăților, în special plățile cu cadrul și noile mijloace de plată, cum ar fi internetul și plățile cu ajutorul dispozitivelor mobile, se caracterizează încă în multe cazuri printr-o fragmentare la nivelul frontierelor naționale, ceea ce face dificilă dezvoltarea eficientă a unor servicii de plată digitale inovatoare și ușor de utilizat, care să le pună la dispoziție consumatorilor și comercianților metode de plată convenabile și sigure (cu eventuala excepție a cardurilor de credit) la nivel paneuropean în vederea achiziționării unei game tot mai mari de bunuri și

² Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

³ Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

⁴ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

servicii. Cele mai recente evoluții de pe aceste piețe au evidențiat de asemenea anumite lacune ale cadrului juridic de reglementare a plăților actual, precum și disfuncționalități ale piețelor plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile, care ar trebui să facă obiectul prezentei inițiative.

Revizuirea cadrului european, în special a Directivei privind serviciile de plată, precum și consultarea privind cartea verde a Comisiei cu tema „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”⁵ din 2012 au condus la concluzia că este nevoie de măsuri și de actualizări suplimentare ale reglementărilor, inclusiv de ajustări ale DSP, astfel încât cadrul privind plățile să poată răspunde mai bine nevoilor unei piețe europene a plăților eficiente, contribuind pe deplin la un mediu de plată care să stimuleze concurența, inovarea și securitatea.

În comunicarea din 2012 a Comisiei intitulată „Actul privind piața unică II – Împreună pentru o nouă creștere”⁶, modernizarea cadrului legislativ privind plățile de mică valoare a fost identificată drept o prioritate esențială din punctul de vedere al potențialului său pentru creștere și inovare. Revizuirea DSP și pregătirea unei propuneri legislative privind comisioanele interbancare multilaterale pentru plățile cu cardul au fost definite drept acțiuni-cheie ale Comisiei pentru 2013.

Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Prezenta inițiativă face parte dintr-un pachet mai larg de măsuri legislative privind serviciile de plată. Aceasta va completa și va actualiza cadrul juridic existent privind serviciile de plată în cadrul UE, în special următoarele texte legislative:

- Directiva 2007/64/CE, care a creat un cadru juridic armonizat, astfel încât plățile să poată fi efectuate mai rapid și mai ușor în întreaga UE, sporind concurența în materie de sisteme de plată și facilitând economiile de scară. Directiva a facilitat de asemenea punerea în aplicare din punct de vedere operațional a zonei unice de plăți în euro (SEPA);
- Regulamentul (CE) nr. 924/2009 privind plățile transfrontaliere, care a abrogat Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 și a extins domeniul de aplicare al acestuia la debitările directe. Regulamentul a eliminat diferențele în materie de comisioane de plată suportate de utilizatorii serviciilor de plată în cazul plăților în euro naționale și transfrontaliere efectuate în Uniunea Europeană. Textul legislativ se aplică tuturor plăților prelucrate electronic;
- Regulamentul (UE) nr. 260/2012, care stabilește termene-limită de migrare pentru transferurile de credit și debitările directe paneuropene și care a înlocuit sistemele naționale de plăți naționale și transfrontaliere în euro în Uniunea Europeană;

⁵ Cartea verde a Comisiei cu tema „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”, COM(2011) 941 final.

⁶ Comunicarea Comisiei Europene „Actul privind piața unică II – Împreună pentru o nouă creștere”, COM(2012) 573 final.

- Directiva 2009/110/CE privind moneda electronică, care instituie cadrul juridic pentru emiterea și răscumpărarea monedei electronice și asigură respectarea de către regimul prudențial aplicabil instituțiilor emitente de monedă electronică a cerințelor aplicabile instituțiilor de plată în conformitate cu DSP;
- Regulamentul (CE) nr. 1781/2006, care stabilește norme privind transmiterea de către prestatorii de servicii de plată a informațiilor privind plătitorul pe tot parcursul lanțului de plăți în scopul prevenirii, investigării și depistării actelor de spălare de bani și de finanțare a terorismului.

Pe lângă cadrul legislativ, o serie de proceduri din domeniul concurenței desfășurate la nivel european și național au abordat problema practicilor neconcurențiale de pe piața plăților.

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Obiectivele propunerii sunt pe deplin coerente cu politicile și obiectivele UE urmărite de Uniune. În primul rând, această propunere va ameliora funcționarea pieței interne în ceea ce privește serviciile de plată și, pe un plan mai larg, în ceea ce privește toate bunurile și serviciile, având în vedere nevoia de mijloace de plată inovatoare, eficiente și sigure. Prin facilitarea tranzacțiilor economice în cadrul Uniunii, aceasta va contribui de asemenea la atingerea obiectivelor mai largi ale Strategiei UE 2020 și la stimularea creșterii. În al doilea rând, această inițiativă sprijină politicile UE din alte domenii, cum ar fi protecția datelor, sancțiunile administrative, combaterea spălării banilor și finanțarea terorismului și altele, în special:

- inițiativele legislative ale Comisiei referitoare la agenda digitală pentru Europa⁷ și în special propunerea Comisiei privind un cadru juridic pentru identificarea electronică și încrederea în serviciile de tranzacții electronice⁸, precum și propunerea acesteia privind măsuri de asigurare a unui nivel comun de securitate a rețelelor și a informației la nivelul Uniunii⁹ și prioritățile-cheie identificate în cadrul Comunicării privind comerțul electronic și serviciile online¹⁰, care vizează realizarea unei piețe unice digitale;
- eforturile Comisiei de stimulare a concurenței prin stabilirea unor obligații, a unor drepturi și a unor oportunități egale pentru participanții la piață, precum și prin facilitarea prestării de servicii de plată transfrontaliere;
- propunerea legislativă a Comisiei privind comisioanele interbancare pentru operațiunile de plată cu cardul și privind utilizarea anumitor reguli și practici comerciale, care este pregătită în același timp cu propunerea prezentă și în strânsă coordonare cu aceasta;

⁷ Comunicarea Comisiei Europene intitulată „O agendă digitală pentru Europa”, COM(2010) 245 final.

⁸ Propunerea Comisiei Europene de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind identificarea electronică și serviciile de asigurare a încrederii pentru tranzacțiile electronice pe piața internă, COM(2012) 238 final.

⁹ Propunerea Comisiei Europene de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune, COM(2013) 48 final.

¹⁰ Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Un cadru coerent pentru creșterea încrederii în piața unică digitală a comerțului electronic și a serviciilor online”, COM(2011) 942.

- Directiva 2011/83/CE privind drepturile consumatorilor¹¹, care vizează promovarea unei veritabile piețe interne a bunurilor și a serviciilor ce ajung direct de la producător la consumator și menținerea unui echilibru între un nivel ridicat al protecției consumatorilor și competitivitatea întreprinderilor, împiedicând astfel comercianții să aplice, pentru utilizarea instrumentelor de plată, comisioane mai ridicate decât costurile efective.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

La 11 ianuarie 2012, Comisia Europeană a publicat o carte verde intitulată „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”¹², care a fost urmată de o consultare publică de amploare. Comisia a primit peste 300 de răspunsuri provenind de la autorități, societatea civilă, federații patronale și societăți din diverse domenii, care au reprezentat o gamă largă de factori interesați. De asemenea, s-a primit un număr suplimentar de comentarii, documente de poziție și contribuții în afara consultării.

Contribuțiile cuprinzătoare primite din partea părților interesate¹³ au furnizat informații relevante privind anumite evoluții recente și asupra eventualei nevoi de a modifica în anumite privințe cadrul existent privind plățile. La 4 mai 2012 a avut loc, în același context, o consultare publică la care au participat circa 350 de părți interesate.

La 20 noiembrie 2012, Parlamentul European a adoptat o rezoluție intitulată „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”¹⁴. Rezoluția ia act de obiectivele și de obstacolele din calea integrării identificate în cadrul cărții verzi și face apel la acțiuni legislative în diverse domenii având legătură cu plățile cu cardul, sugerând în același timp o abordare mai prudentă în ceea ce privește plățile pe internet și cele efectuate de pe dispozitive mobile, din cauza gradului mai redus de maturitate al acestor piețe. În plus, se face apel la o reformă a modelului de guvernanță a zonei unice de plăți în euro (SEPA).

Rezultatele consultărilor au relevat nevoia unor ajustări legislative importante ale cadrului existent, menite să consolideze eficacitatea pieței europene a plăților și să contribuie la un mediu de plată care să stimuleze concurența, inovarea și securitatea.

¹¹ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L304, 22.11.2011, p.64).

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:RO:PDF>.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

¹⁴ Rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2012 - Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil [(2012/2040(INI)].

Utilizarea expertizei

În ceea ce privește reexaminarea DSP și a Regulamentului privind plățile transfrontaliere în cadrul pieței interne, precum și potențiala nevoie de revizuire a ambelor texte juridice, Comisia a inițiat eforturi suplimentare pentru obținerea de informații din acest domeniu și pentru a asigura implicarea deplină a diverselor părți interesate.

Procesul de analiză de către Comisie a impactului DSP și al Regulamentului privind plățile transfrontaliere în cadrul pieței interne s-a bazat pe două studii externe dedicate acestui scop. În urma acestora, Comisia și-a format o imagine cuprinzătoare privind consecințele economice și juridice ale DSP. Primul studiu, efectuat de consultantul extern Tipik în 2011, a reprezentat o evaluare a conformității transpunerii DSP în cele 27 de state membre¹⁵. În cursul anului 2012, un al doilea studiu, realizat de *London Economics* și IFF, în colaborare cu PaySys, a analizat impactul DSP asupra serviciilor de plată din cadrul pieței interne și aplicarea Regulamentului privind plățile transfrontaliere în Comunitate. În plus, au fost adunate contribuții din partea statelor membre și a participanților relevanți de pe piață, prin intermediul comitetelor consultative ale Comisiei din domeniul plăților, și anume Comitetul de plăți (compus din reprezentanți ai statelor care fac parte din UE) și grupul de experți în piața sistemelor de plată (compus din reprezentanți atât ai prestatorilor de servicii, cât și ai clienților). În plus, Comisia a desfășurat consultări suplimentare pe anumite subiecte cu părțile interesate relevante, după caz.

Evaluarea impactului

Comisia a realizat o evaluare a impactului¹⁶ în care a analizat consecințele potențiale ale lipsei unei piețe europene integrate a plăților. S-au examinat în special următorii factori generatori de probleme:

- aplicarea lipsită de consecvență a normelor existente la nivelul statelor membre din cauza opțiunilor numeroase și din cauza criteriilor de aplicare care au frecvent un caracter foarte general. În particular, anumite derogări prevăzute în DSP par prea generale sau depășite de evoluțiile pieței și fac obiectul unor interpretări foarte diferite; există anumite zone care scapă domeniului de aplicare, inclusiv în cazul plăților în care un segment al tranzacției este situat în afara SEE și al plăților efectuate în alte monede decât cele ale UE, ceea ce conduce la o permanentă fragmentare a pieței, la arbitraj de reglementare și la denaturări ale concurenței;
- vidul legislativ în privința anumitor furnizori de servicii de internet, cum ar fi prestatorii de servicii de internet terți care oferă opțiunea inițierii plăților bazate pe serviciile bancare online. Aceste servicii reprezintă o alternativă viabilă la plata cu cardul și de multe ori mai ieftină decât aceasta, fiind de asemenea interesante pentru consumatorii care nu dispun de carduri. În prezent, cei mai mulți dintre acești furnizori nu intră sub incidența cadrului juridic actual, deoarece nu dețin în niciun

¹⁵ Acest studiu este disponibil la adresa:
http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ Diversele opțiuni de politică și impactul acestora sunt discutate în detaliu în cadrul evaluării impactului, disponibilă la adresa [de adăugat linkul].

moment fonduri. Vidul legislativ riscă să împiedice inovarea și condițiile adecvate de acces pe piață;

- lipsa standardizării și a interoperabilității între diversele soluții de plată (și anume prin intermediul cardului, al internetului și al dispozitivelor mobile), prezentă în diverse privințe și cu grade diferite, în special la nivel transfrontalier, și exacerbată de măsurile de guvernare insuficiente pentru piața plăților cu mică valoare din UE.
- practicile de stabilire a comisioanelor (percepute de comercianți pentru utilizarea unui anumit instrument de plată), care sunt diverse și inconsecvente între statele membre (constând în faptul că circa jumătate dintre statele membre ale UE permit, iar cealaltă jumătate interzic suprataxarea), ceea ce conduce la confuzie în rândul consumatorilor în momentul în care aceștia fac achiziții în străinătate sau pe internet și la condiții concurențiale neechitabile;
- în domeniul plăților cu cardul, o serie de reguli și practici comerciale restrictive care denaturează concurența [în ceea ce privește comisioanele interbancare multilaterale (CIM) și regulile privind opțiunile și flexibilitatea comercianților în materie de acceptare a cardurilor].

Problemele descrise mai sus au consecințe pentru consumatori, comercianți, prestatorii de noi servicii de plată și piața serviciilor de plată în ansamblul său.

Concluzia evaluării impactului a fost că cele mai bune opțiuni de politică pentru ameliorarea situației existente prin (i) facilitarea apariției unui mediu concurențial echitabil între prestatorii existenți și cei nou-apăruți de servicii de plată prin intermediul cardului, al internetului și al dispozitivelor mobile, (ii) creșterea eficienței, a transparenței și a opțiunilor în materie de instrumente de plată pentru utilizatorii serviciilor de plată (consumatori și comercianți) și (iii) asigurarea unei protecții de nivel înalt a acestora din urmă ar fi, în ceea ce privește DSP, următoarele:

- consolidarea proiectului SEPA și încurajarea tuturor părților interesate să adopte un rol mai activ în conceperea și realizarea politicii în materie de plăți de mică valoare (guvernare);
- facilitarea standardizării printr-un cadru de guvernare mai adecvat și printr-o mai bună implicare a organismelor europene de standardizare (standardizare);
- asigurarea securității juridice în domeniul comisioanelor interbancare pentru plățile cu cardul și asigurarea clarității în privința unui model de afaceri acceptabil pentru inițiativele de plată cu cardul actuale și viitoare (comisioanele interbancare);
- desființarea regulilor comerciale restrictive pentru plata cu cardul, care conduc la denaturări ale pieței (măsuri de însoțire în privința comisioanelor interbancare);
- armonizarea politicilor statelor membre privind suprataxarea, în acord cu deciziile de reglementare în materie de comisioane interbancare (măsuri de însoțire în privința comisioanelor interbancare);
- definirea condițiilor de acces la informațiile privind disponibilitatea fondurilor pentru prestatorii terți, inclusiv prestatorii de servicii de inițiere a plății (domeniul de aplicare al DSP);
- ajustarea domeniului de aplicare și creșterea consecvenței cadrului legislativ (domeniul de aplicare al DSP);
- ameliorarea punerii în aplicare a DSP existente (măsuri de ajustare a DSP);

- consolidarea drepturilor utilizatorilor serviciilor de plată și preservarea drepturilor consumatorilor în contextul schimbărilor în materie de reglementare (domeniul de aplicare al DSP, măsuri de însoțire în privința comisioanelor interbancare).

Evaluarea impactului a primit un aviz pozitiv din partea Comitetului de evaluare a impactului în cursul întrunirii din 20 martie 2013. În conformitate cu recomandările comitetului, documentului i s-au adus câteva modificări, constând în special în:

- sublinierea urgenței revizuirii Directivei privind serviciile de plată (DSP), precum și a motivelor pentru reglementarea prin intermediul legislației a comisioanelor interbancare multilaterale;
- optimizarea prezentării impacturilor prin concentrarea pe impactul celor mai importante opțiuni în textul principal și mutarea aspectelor mai puțin semnificative în anexe;
- o mai bună explicare a interdependențelor dintre diversele opțiuni și pachete.

Majoritatea opțiunilor de politică propuse sunt abordate în propunerea actuală. Acest lucru se aplică, în special, domeniilor care sunt deja reglementate de DSP în prezent, de exemplu, accesul pe piață al prestatorilor terți, suprataxarea și normele care vizează instituțiile de plată. Alte măsuri, în special reglementarea CIM și măsurile auxiliare, vor fi abordate printr-o propunere legislativă separată, prezentată în paralel.

Anumite măsuri descrise mai sus ar trebui abordate prin intermediul mijloacelor fără caracter legislativ, de exemplu anumite aspecte legate de implicarea organizațiilor europene de standardizare și guvernanta SEPA.

Trebuie consolidate măsurile existente de guvernanta a SEPA, inclusiv rolul Consiliului SEPA, un organ de conducere ad-hoc de nivel înalt înființat sub președinția comună a Comisiei și a Băncii Centrale Europene pentru o perioadă inițială de trei ani în vederea ameliorării implicării părților interesate în SEPA. În acest scop, trebuie clarificat mandatul Consiliului SEPA, trebuie revizuită componența acestuia și trebuie obținut un echilibru mai bun al intereselor din zona prestatorilor și din zona clienților, pentru a asigura primirea de către Comisie și de către Banca Centrală Europeană a unor contribuții utile în ceea ce privește orientarea viitoare a proiectului SEPA și pentru a facilita crearea unei piețe integrate, competitive și inovatoare pentru plățile de mică valoare, în special în zona euro. Comisia va colabora cu Banca Centrală Europeană pentru identificarea unor modalități adecvate de abordare a sarcinilor, a componenței, a conducerii și a funcționării măsurilor de guvernanta aferente SEPA.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Temei juridic

Temeiul juridic al propunerii este articolul 114 din TFUE.

Subsidiaritate și proporționalitate

O piață UE integrată pentru plățile electronice de mică valoare contribuie la îndeplinirea obiectivului articolului 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană referitor la piața internă. Integrarea pieței este necesară pentru ca cetățenii europeni să beneficieze pe deplin de o serie de avantaje conferite de această piață. Printre beneficiile pieței integrate se numără o concurență mai mare între prestatorii de servicii de plată, precum și mai multe posibilități de alegere, mai multă inovare și o mai mare securitate pentru utilizatorii de servicii de plată, în

special pentru consumatori. În cele din urmă, o piață integrată a plăților facilitează furnizarea de bunuri și de servicii la nivel transfrontalier, contribuind astfel la realizarea unei autentice piețe unice. Amploarea revizuirii Directivei privind serviciile de plată este proporțională cu aspectele identificate până în prezent. În linii mari, directiva rămâne adecvată scopului său, dar cadrul juridic trebuie să evolueze pentru a se adapta celor mai recente evoluții tehnice și comerciale din domeniul plăților de mică valoare.

Prin natura sa, o piață integrată a plăților, bazată pe rețele care depășesc frontierele naționale, trebuie abordată la nivelul Uniunii, întrucât principiile, normele, procesele și standardele aplicabile trebuie să fie coerente în toate statele membre în scopul asigurării securității juridice și a unor condiții de concurență echitabile pentru toți participanții de pe piață relevanți. Având în vedere fragmentarea actuală a pieței, acțiunea individuală la nivelul statelor membre nu ar putea conduce la atingerea obiectivului unei piețe a plăților care să fie integrată și eficientă atât pentru bunurile și serviciile interne, cât și pentru cele transfrontaliere.

Abordarea sprijină consolidarea în continuare a zonei unice de plăți în euro (SEPA) și este coerentă cu agenda digitală, în particular cu crearea unei piețe unice digitale. Această abordare va promova inovarea tehnologică și va contribui la stimularea creșterii și la crearea de noi locuri de muncă, în special în domeniile comerțului electronic și al comerțului cu ajutorul dispozitivelor mobile.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Directiva are un impact bugetar, conform precizărilor din fișa financiară legislativă anexată la propunere.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

Spațiul Economic European

Actul propus se referă la un subiect de interes pentru Spațiul Economic European și trebuie, prin urmare, extins la acesta.

Documente explicative

Noua propunere de directivă conține câteva adaptări ale directivei existente și o serie de obligații noi pentru statele membre, lăsând o marjă de latitudine destul de mare în privința modului de transpunere a acestor obligații în dreptul național, cum ar fi noile dispoziții referitoare la securitate. Prin urmare, statele membre sunt invitate să transmită documente explicative referitoare la măsurile de transpunere care trebuie adoptate pentru a permite Comisiei să identifice mai ușor măsurile naționale pertinente și să monitorizeze transpunerea corectă a directivei.

Explicarea detaliată a propunerii

Următorul rezumat vizează facilitarea procesului de luare a deciziilor prin schițarea principalelor modificări ale DSP, care urmează să fie abrogată:

Articolul 2 - Domeniul de aplicare: Se propune extinderea domeniului de aplicare atât din punct de vedere geografic, cât și în ceea ce privește monedele care intră sub incidența actului.

Articolul 2 alineatul (1): Dispozițiile DSP referitoare la cerințele în materie de transparență și de informare se vor aplica și tranzacțiilor de plată către țări terțe, atunci când numai unul dintre prestatorii de servicii de plată este situat în Uniunea Europeană (așa-numitele „tranzacții cu un singur segment”), mai exact acelor părți din tranzacția de plată care sunt efectuate în Uniunea Europeană.

Articolul 2 alineatul (2): Dispozițiile DSP referitoare la cerințele în materie de transparență și de informare vor fi extinse pentru a se aplica tuturor monedelor, nu doar monedelor din UE, cum este cazul în prezent.

Articolul 3 - Excluderea din domeniul de aplicare: Această dispoziție clarifică și actualizează excluderea din domeniul de aplicare prevăzută de directiva existentă, care prevede, în cazul unei serii de activități de plată sau legate de plată, derogări prin care acestea nu intră în domeniul de aplicare al DSP.

Articolul 3 litera (b): Derogarea privind „agenții comerciali” a fost modificată pentru a se aplica numai agenților comerciali care acționează fie în numele plătitorului, fie în cel al beneficiarului plății, nu și celor care acționează atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății. Derogarea acordată în temeiul DSP actuale a fost utilizată din ce în ce mai mult cu privire la tranzacțiile de plată gestionate de platforme de comerț electronic atât în numele vânzătorului (care reprezintă beneficiarul plății), cât și în cel al cumpărătorului (care reprezintă plătitorul). Această utilizare nu corespunde scopului derogării și ar trebui, prin urmare, să fie restricționată.

Articolul 3 litera (k): Derogarea privind „rețelele limitate” a fost aplicată tot mai mult unor rețele de mari dimensiuni, care implicau volume de plată ridicate și game extinse de produse și servicii. Acest lucru contravine în mod clar scopului inițial al derogării, făcând ca volume importante de plăți să rămână în afara cadrului de reglementare și creând un dezavantaj concurențial pentru participanții de pe piața reglementată. Noua definiție, care este în acord cu definiția rețelelor limitate prevăzută în Directiva 2009/110/CE, ar trebui să contribuie la reducerea acestor riscuri.

Articolul 3 litera (l): Actuala derogare privind conținutul digital sau de telecomunicații este redefinită prin restrângere, aceasta aplicându-se aproape exclusiv serviciilor de plată auxiliare oferite de furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice, de exemplu de operatorii din domeniul telecomunicațiilor. Derogarea se va aplica conținutului digital furnizat de o terță parte, sub rezerva atingerii anumitor praguri stabilite în directivă. Noua definiție ar trebui să asigure un mediu concurențial echitabil pentru diverșii prestatori și ar trebui să răspundă într-o manieră mai eficientă nevoilor în materie de protecție a consumatorilor în contextul plăților.

Eliminarea fostului articol 3 litera (o): Excluderea din domeniul de aplicare al DSP a serviciilor de bancomat oferite de operatori independenți de bancomate a condus la crearea unor rețele de bancomate în care se percepeau comisioane mari de la consumatori pentru retragerea de numerar. Se pare că această dispoziție a oferit stimulente rețelelor existente de bancomate deținute de bănci pentru ca acestea să își rezilieze relația contractuală cu alți

prestatori de servicii de plată pentru a putea să perceapă comisioane mai mari direct de la consumatori. Prin urmare, această derogare ar trebui eliminată.

Articolul 9 - Cerințe privind protejarea fondurilor: Aceste cerințe vor fi optimizate, iar cerințele privind protejarea fondurilor pentru instituțiile de plată autorizate în temeiul DSP vor fi armonizate și mai mult, în particular prin reducerea posibilității de care beneficiază statele membre în prezent de a limita cerințele în materie de protejare a fondurilor și de a reduce numărul de metode posibile de protejare a fondurilor, în vederea asigurării unui mediu concurențial echitabil și a ameliorării securității juridice.

Articolul 14 - Punct de acces electronic european în cadrul ABE: Un punct electronic unic de acces ar trebui să conducă la creșterea transparenței instituțiilor de plată autorizate și înregistrate, permițând interconectarea registrelor publice naționale la nivelul Uniunii.

Articolul 27 - Condiții: Posibilitatea utilizării unui regim simplificat pentru așa-numitele „instituții de plată mici” va fi extinsă pentru a include un număr mai mare de instituții mici, având în vedere faptul că anumite state membre s-au confruntat cu experiențe negative (cum ar fi insolvența) în cazul unor prestatori de servicii de plată ale căror activități depășesc pragul actual pentru regimul de derogare. Scopul este de a obține un echilibru just și, pe de o parte de a evita povara de reglementare inutilă pentru instituțiile mici, pe de altă parte de a se asigura că utilizatorii serviciilor de plată beneficiază de un nivel de protecție adecvat.

Articolul 29 - Accesul la sistemele de plăți: Acest articol calibrează mai bine normele privind accesul la sistemele de plată, clarificând condițiile pentru accesul indirect al instituțiilor de plată la sistemele de plată prevăzute în Directiva 98/26/CE (privind caracterul definitiv al decontării) într-o manieră comparabilă cu accesul de care beneficiază instituțiile de credit mai mici.

Articolul 55 alineatele (3) și (4) - Comisioane aplicabile: Aceste dispoziții armonizează și mai mult practicile în materie de suprataxare, ținând cont în mod corespunzător de Directiva 2011/83 privind drepturile consumatorilor și de propunerea Comisiei de Regulament (UE) XXX al Parlamentului European și al Consiliului privind comisioanele interbancare pentru operațiunile de plată cu cardul, care este prezentată în paralel cu prezenta propunere. Flexibilitatea oferită de DSP actuală, care le permite comercianților să solicite un comision de la plătitor, să îi ofere acestuia o reducere sau să îl direcționeze printr-un alt mijloc către mijloacele de plată cele mai eficiente, cu rezerva că statele membre pot interzice sau limita orice astfel de practici de suprataxare pe teritoriul lor, a condus la o eterogenitate extremă pe piață. Treisprezece state membre au utilizat această opțiune ca să interzică suprataxele în temeiul DSP actuale. Regimurile diferite existente în statele membre creează probleme și confuzie în rândul comercianților și al consumatorilor, în special în ceea ce privește vânzarea sau cumpărarea de bunuri din străinătate prin internet. Propunerea de interzicere a suprataxării este direct legată de plafonarea comisioanelor interbancare în cadrul propunerii de regulament privind comisioanele interbancare pentru operațiunile cu cardul, menționată mai sus. Având în vedere reducerea semnificativă a comisioanelor pe care un comerciant va trebui să le plătească băncii sale, suprataxarea nu mai este justificată în cazul cardurilor cu comisioane interbancare multilaterale reglementate, care vor reprezenta peste 95 % din piața cardurilor de consum. Normele propuse vor contribui astfel la îmbunătățirea

experiențelor consumatorilor atunci când aceștia plătesc cu cardul în Uniune și la creșterea utilizării cardurilor de plată, în detrimentul banilor lichizi.

În ceea ce privește cardurile care nu fac obiectul regulamentului privind comisioanele interbancare în cadrul propunerii sus-menționate privind comisioanele interbancare pentru operațiunile pe bază de card, cu alte cuvinte cardurile de întreprindere și cardurile din sistemele tripartite, comercianții vor avea în continuare dreptul să suprataxeze, cu condiția ca suprataxa să corespundă unor costuri reale suportate, ținând cont de Directiva 2011/83. Articolele 65 și 66 - Răspunderea prestatorului de servicii de plată și a plătitorului pentru operațiunile de plată neautorizate: Modificările propuse vor optimiza și vor armoniza și mai mult normele în materie de răspundere în cazul operațiunilor neautorizate, asigurând o protecție sporită a intereselor legitime ale utilizatorilor serviciilor de plată. Cu excepția cazurilor de fraudă și de neglijență gravă, suma maximă pe care un utilizator de servicii de plată ar putea fi obligat să o plătească în cazul unei operațiuni de plată neautorizate va fi redusă de la valoarea actuală de 150 EUR la 50 EUR. Se va clarifica de asemenea faptul că plățile întârziate nu vor declanșa neapărat o rambursare.

Articolul 67 - Rambursări ale unor operațiuni de plată inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății: Această normă clarifică dreptul la rambursare pentru operațiunile prin debitare directă, aliniindu-l la regulile de bază de debitare directă (*Core Direct Debit Rulebook*) ale SEPA, cu condiția ca bunurile sau serviciile plătite să nu fi fost consumate încă. În conformitate cu normele actuale, pentru debitările directe se aplică regimuri de rambursare diferite, în funcție de acordarea sau nu unei autorizări prealabile, de depășirea sau nu de către sumă a unei valori scontate sau, ca alternativă, de ajungerea sau nu la un acord privind un alt drept.

Articolul 85 - Măsuri de securitate: Normele propuse reprezintă un răspuns la anumite probleme de securitate și aspecte legate de autentificare, în acord cu propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind securitatea rețelelor și a informației.

Titlurile I-V și anexa I punctul 7: Acoperirea unor noi servicii și prestatori de servicii permițând accesul la conturile de plăți. Acești participanți la piață nu sunt reglementați de DSP actuală în măsura în care nu dispun, în niciun moment, de fondurile plătitorului sau ale beneficiarului plății. Faptul că acești prestatori terți nu fac actualmente obiectul reglementării, cel puțin în anumite state membre, a dat naștere la preocupări în materie de securitate, de protecție a datelor și de răspundere, în pofida potențialelor beneficii ale acestor servicii și prestatori de servicii. Propunerea adaugă prestatorii de servicii terți, în special pe cei care oferă servicii de inițiere a plății bazate pe servicii bancare online, în domeniul de aplicare al DSP (punctul 7 din anexa I). Acest lucru ar trebui să stimuleze apariția de noi soluții pentru plăți electronice cu costuri scăzute pe internet, garantând în același timp respectarea unor standarde adecvate de securitate, protecție a datelor și răspundere. Pentru a avea dreptul să presteze servicii de inițiere a plății, prestatorii terți ar avea obligația de a obține o autorizație sau de a se înregistra și a fi supravegheați ca instituții de plată (Titlul II). La fel ca în cazul altor prestatori de servicii de plată, aceștia vor fi supuși unor drepturi și obligații armonizate, în particular cerințelor în materie de securitate (articolele 85 și 86). Normele avute în vedere

vor avea drept obiect în special condițiile de acces la informațiile privind contul de plăți (articolul 58), cerințele în materie de autentificare (articolul 87) și rectificarea operațiunilor (articolele 63 și 64), precum și o repartizare echilibrată a răspunderii (articolele 65 și 66). Noii prestatori de servicii de plată vor beneficia de acest nou regim, indiferent dacă dispun la un moment dat de fondurile plătitorului sau de cele ale beneficiarului plății.

Capitolul 6 - Proceduri extrajudiciare de reclamații și de reparație în vederea soluționării litigiilor - va consolida respectarea dispozițiilor directivei. Noile măsuri actualizează cerințele în materie de proceduri extrajudiciare de reclamații și reparație, precum și sancțiunile adecvate.

Articolul 92 - Sancțiuni: În acord cu alte propuneri recente din sectorul serviciilor financiare, statele membre vor avea obligația de a alinia sancțiunile administrative, garantând că sunt disponibile măsuri administrative și sancțiuni adecvate în caz de încălcare a directivei și garantând aplicarea corespunzătoare a acestor sancțiuni.

Autoritatea Bancară Europeană - Directiva include mai multe domenii în care se prevăd acțiuni ale ABE menite să contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a procesului de supraveghere [conform dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010]. În particular, ABE va avea sarcina de a emite orientări și proiecte de standarde tehnice de reglementare în diverse domenii, de exemplu în vederea clarificării normelor privind „procedura de pașaport” pentru instituțiile de plată care își desfășoară activitatea în mai multe state membre sau pentru a asigura instituirea unor cerințe adecvate în materie de securitate.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁷,
având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,¹⁸
după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) În ultimii ani s-au înregistrat progrese semnificative în materie de integrare a plăților de mică valoare în Uniune, în particular în contextul textelor legislative ale Uniunii referitoare la plăți, în special Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹, Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰, Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului²¹ și Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²². Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului²³ a completat în continuare cadrul legislativ pentru serviciile de plată prin stabilirea unei limite specifice pentru dreptul comercianților cu amănuntul de a aplica suprataxe clienților pentru utilizarea unor anumite mijloace de plată.

¹⁷ JO C , , p. .

¹⁸ JO C , , p. .

¹⁹ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

²⁰ Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

²¹ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

²² Regulamentul (CE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

²³ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

- (2) Directiva 2007/64/CE a fost adoptată în decembrie 2007, pe baza unei propuneri a Comisiei din decembrie 2005. De atunci, piața plăților de mică valoare a cunoscut importante inovații tehnice, conducând la creșterea rapidă a numărului de plăți electronice și mobile și la apariția unor noi tipuri de servicii de plată pe piață.
- (3) Revizuirea cadrului legislativ al Uniunii privind serviciile de plată și, în special, analiza impactului aferentă Directivei 2007/64/CE și consultarea cu privire la cartea verde a Comisiei intitulată „Către o piață europeană integrată pentru plățile cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”²⁴ au arătat că evoluțiile au dat naștere unor provocări importante din perspectiva reglementării. Părți importante ale pieței serviciilor de plăți – în special plățile efectuate cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile – sunt încă fragmentate de-a lungul frontierelor naționale. Multe produse sau servicii de plată inovatoare nu intră, în întregime sau în mare parte, sub incidența Directivei 2007/64/CE. În plus, domeniul de aplicare al Directivei 2007/64/CE și, în special, elementele excluse din acesta, cum este cazul cu anumite activități legate de plăți care sunt excluse de la regula generală, s-au dovedit în câteva cazuri a fi prea ambigue, prea generale sau pur și simplu depășite, având în vedere evoluțiile de pe piață. Aceasta a dus la incertitudine juridică, la apariția unor riscuri potențiale în materie de securitate în lanțul plăților și la o lipsă de protecție a consumatorilor în anumite domenii. S-a dovedit că serviciile de plată digitale inovatoare și ușor de utilizat au avut dificultăți în a demara și în a oferi consumatorilor și comercianților cu amănuntul metode de plată eficiente, convenabile și sigure la nivelul Uniunii.
- (4) Apariția unei piețe unice integrate pentru plățile electronice este crucială pentru a garanta consumatorilor, comercianților și întreprinderilor că pot beneficia pe deplin de avantajele oferite de piața internă, dată fiind dezvoltarea economiei digitale.
- (5) Ar trebui prevăzute norme noi care să acopere lacunele de reglementare și care, în același timp, să ofere mai multă claritate juridică și să asigure o aplicare consecventă a cadrului legislativ în întreaga Uniune. Ar trebui garantate condiții de operare echivalente participanților existenți la piață și celor nou-apăruți, facilitând noi mijloace de plată pentru a face accesibilă o piață mai mare și asigurând un nivel ridicat de protecție a consumatorilor care utilizează aceste servicii de plată în întreaga Uniune. Aceasta ar trebui să conducă la o tendință descendentă a costurilor și a prețurilor pentru utilizatorii de servicii de plată, precum și la mai multe opțiuni și la o mai mare transparență în materie de servicii de plată.
- (6) În ultimii ani, riscurile în materie de securitate aferente plăților electronice au crescut, din cauza complexității tehnice mai mari a acestora, a volumului tot mai mare de plăți electronice la nivel mondial și a apariției unor noi tipuri de servicii de plată. Întrucât serviciile de plată efectuate în condiții de siguranță și securitate reprezintă o condiție esențială pentru o piață funcțională a serviciilor de plată, utilizatorii acestor servicii ar trebui să fie protejați în mod adecvat împotriva acestor riscuri. Serviciile de plată sunt esențiale pentru menținerea unor activități economice și societale vitale și, prin urmare, prestatorii de servicii de plată, cum ar fi instituțiile de credit, au fost calificate ca operatori de piață în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din Directiva *[a se introduce numărul Directivei NIS după adoptarea acesteia]* a Parlamentului European și a Consiliului²⁵.
- (7) În plus față de măsurile generale care trebuie luate la nivelul statelor membre în conformitate cu Directiva *[a se introduce numărul Directivei NIS după adoptarea acesteia]*, riscurile de securitate legate de operațiunile de plată ar trebui să fie, de asemenea, abordate la nivelul prestatorilor de servicii de plată. Este nevoie ca măsurile de securitate care trebuie luate de către prestatorii de servicii de plată să fie proporționale cu riscurile de securitate în

²⁴ COM (2012) 941 final.

²⁵ Directiva XXXX/XX/UE a Parlamentului European și a Consiliului din [data] privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune (JO L x, p. x).

cauză. Ar trebui instituit un mecanism de raportare periodică, care să asigure că prestatorii de servicii de plată le furnizează autorităților competente în fiecare an informații actualizate privind evaluarea riscurilor lor în materie de securitate și măsurile (suplimentare) pe care le-au adoptat ca reacție la aceste riscuri. În plus, pentru a garanta că daunele provocate altor prestatori de servicii de plată și altor sisteme de plată, cum ar fi o perturbare considerabilă a unui sistem de plăți, precum și utilizatorilor, sunt menținute la un nivel minim, este esențial ca prestatorii de servicii de plată să aibă obligația de a raporta incidentele majore de securitate Autorității Bancare Europene fără întârzieri nejustificate.

- (8) Cadrul de reglementare revizuit pentru serviciile de plată este completat prin Regulamentul (UE) [XX/XX/XX] al Parlamentului European și al Consiliului²⁶. Regulamentul respectiv introduce norme cu privire la perceperea de comisioane interbancare multilaterale și bilaterale pentru toate operațiunile consumatorilor realizate cu carduri de debit și de credit, precum și la plățile electronice și mobile bazate pe aceste tranzacții, impunând în același timp restricții privind utilizarea anumitor reguli comerciale cu privire la operațiunile de plată cu cardul. Regulamentul menționat vizează accelerarea în continuare a realizării unei veritabile piețe integrate a plăților cu cardul.
- (9) Pentru a evita abordări divergente de la un stat membru la altul în detrimentul consumatorilor, dispozițiile privind transparența și cerințele de informare pentru prestatorii de servicii de plată din prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul tranzacțiilor în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății se află în Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”), iar celălalt prestator de servicii de plată este situat în afara SEE. Este, de asemenea, necesar să se extindă aplicarea dispozițiilor privitoare la transparență și informare la tranzacțiile efectuate în orice monedă între prestatorii de servicii de plată care sunt situați pe teritoriul SEE.
- (10) Definiția serviciilor de plată ar trebui să fie neutră din punct de vedere tehnologic și să permită continuarea dezvoltării de noi tipuri de servicii de plată, asigurând în același timp condiții de operare echivalente pentru prestatorii de servicii de plată existenți și noi.
- (11) Derogarea privind operațiunile de plată efectuate prin intermediul unui agent comercial în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, conform dispozițiilor din Directiva 2007/64/CE, este aplicată foarte diferit în statele membre. Anumite state membre permit utilizarea derogării de către platforme de comerț electronic care acționează în calitate de intermediar atât în numele cumpărătorilor individuali, cât și în cel al vânzătorilor individuali fără o marjă reală de a negocia sau de a realiza vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii. Această situație depășește domeniul de aplicare vizat inițial de derogare și ar putea conduce la creșterea riscurilor pentru consumatori, întrucât acești prestatori rămân în afara protecției oferite de cadrul juridic. Diversitatea practicilor de aplicare conduce de asemenea la denaturarea concurenței în cadrul pieței de plăți. Pentru a răspunde la aceste îngrijorări, definiția ar trebui să devină mai precisă și mai clară.
- (12) Reacțiile din partea pieței arată că activitățile de plată care fac obiectul derogării privind rețelele limitate comportă frecvent volume și valori de plată foarte mari și oferă consumatorilor sute sau mii de produse și servicii diferite, ceea ce nu corespunde cu scopul derogării pentru rețele limitate, astfel cum este acesta prevăzut în Directiva 2007/64/CE. Acest lucru presupune riscuri mai mari și lipsa protecției juridice pentru utilizatorii de servicii de plată, în special pentru consumatori, precum și dezavantaje clare pentru participanții de pe piața reglementată. Pentru a limita aceste riscuri este necesară o descriere mai precisă a unei rețele limitate, în acord cu dispozițiile din Directiva 2009/110/CE. Astfel,

²⁶ Regulamentul (UE) nr. [XX/XX/XX] al Parlamentului European și al Consiliului din [data] privind comisioanele interbancare pentru operațiunile de plată pe bază de card (JO L x, p. x).

un instrument de plată ar trebui să fie considerat ca fiind utilizat într-o astfel de rețea limitată dacă acesta poate fi utilizat exclusiv fie pentru achiziționarea de bunuri și servicii într-un anumit magazin sau lanț de magazine, fie pentru achiziționarea unei game limitate de bunuri sau de servicii, indiferent de localizarea geografică a punctului de vânzare. Astfel de instrumente ar putea să includă cardurile de fidelitate, cardurile de combustibil, cardurile de membru, cardurile pentru transportul public, bonurile de masă sau bonurile pentru servicii, care fac uneori obiectul unui cadru legislativ specific din dreptul muncii sau dreptul fiscal, destinat să promoveze utilizarea unor astfel de instrumente pentru a realiza obiective prevăzute în legislația socială. În cazul în care astfel de instrumente cu scop predeterminat se transformă în instrumente cu scop general, nu ar trebui să se mai aplice excluderea din domeniul de aplicare al prezentei directive. Instrumentele care pot fi utilizate pentru achiziții în magazinele unor comercianți incluși pe o listă nu ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, deoarece aceste instrumente sunt concepute în principiu pentru o rețea de prestatori de servicii în continuă creștere. Excluderea ar trebui să se aplice în combinație cu obligația potențialilor prestatori de servicii de plată de a notifica activitățile care corespund definiției unei rețele limitate.

- (13) Directiva 2007/64/CE exclude din domeniul său de aplicare anumite operațiuni de plată prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații sau informatice în cazul în care operatorul de rețea acționează nu numai ca un intermediar pentru livrarea bunurilor și a serviciilor digitale prin dispozitivul în cauză, ci adaugă de asemenea valoare acestor bunuri sau servicii. În particular, această excludere permite așa-numita facturare prin intermediul operatorului sau cumpărare directă cu ajutorul facturii de telefon, ceea ce contribuie la dezvoltarea de noi modele de afaceri bazate pe vânzarea de conținut digital cu valoare redusă, începând cu tonurile de apel și serviciile premium prin SMS. Semnalele venite din zona pieței de profil nu prezintă niciun indiciu că această metodă de plată, pe care consumatorii o consideră convenabilă pentru plățile de valoare redusă, s-ar fi transformat într-un serviciu general de intermediere a plăților. Cu toate acestea, din cauza formulării ambigue a actualei excluderi, această regulă a fost pusă în aplicare în mod diferit în statele membre. Aceasta conduce la lipsa securității juridice pentru operatori și consumatori și în anumite cazuri a permis altor servicii de intermediere a plăților să susțină că sunt eligibile pentru excluderea de la aplicarea Directivei 2007/64/CE. Prin urmare, este oportună restrângerea domeniului de aplicare al directivei menționate. Excluderea ar trebui să se axeze în mod explicit pe microplăți pentru conținut digital, cum ar fi tonurile de apel, fundalurile de ecran, muzica, jocurile, conținutul video sau programele informatice. Excluderea ar trebui să se aplice serviciilor de plată numai atunci când acestea sunt furnizate cu titlu de servicii auxiliare la serviciile de comunicații electronice (care reprezintă activitatea principală a operatorului în cauză).
- (14) În mod asemănător, Directiva 2007/64/CE a exclus din domeniul său de aplicare serviciile de plată care sunt furnizate de operatorii de bancomate independent de bănci sau de alți prestatori de servicii de plată. Scopul inițial al dispoziției era acela de a reprezenta un stimulent pentru instalarea de bancomate separate în zone izolate și cu populație scăzută, prin faptul că li se permitea prestatorilor să perceapă comisioane suplimentare pe lângă cele plătite prestatorilor de servicii de plată care au emis cardul respectiv, dar nu se intenționa utilizarea sa de către prestatorii de servicii de bancomat care dispun de rețele compuse din sute sau chiar mii de bancomate răspândite în unul sau mai multe state membre. Dispoziția în cauză conduce la neaplicarea directivei menționate la o parte tot mai mare din piața bancomatelor, ceea ce are efecte negative asupra protecției consumatorilor. Dispoziția îi încurajează de asemenea pe prestatorii de servicii de bancomat să își schimbe modelul de afaceri și să elimine relația contractuală care există de obicei cu prestatorii de servicii de plată, pentru a putea percepe comisioane mai mari direct de la consumatori. Prin urmare, această excludere ar trebui eliminată.

- (15) De multe ori, prestatorii de servicii care încearcă să beneficieze de excluderea din domeniul de aplicare al Directivei 2007/64/CE nu se consultă cu autoritățile în privința măsurii în care activităților lor intră în domeniul de aplicare al directivei sau sunt excluse din acesta, ci se bazează pe propriile evaluări. S-ar putea ca anumite excluderi să fi fost utilizate de prestatorii de servicii de plată pentru a-și modifica modelele de afaceri astfel încât activitățile de plată pe care le oferă să nu intre în domeniul de aplicare al directivei menționate. Aceasta poate conduce la creșterea riscurilor pentru utilizatorii serviciilor de plată și la condiții divergente pentru prestatorii de servicii de plată la nivelul pieței interne. Prin urmare, prestatorii de servicii de plată ar trebui obligați să notifice anumite activități autorităților competente, pentru a asigura o interpretare omogenă a normelor la nivelul pieței interne.
- (16) Este important să se includă cerința ca potențialii prestatori de servicii de plată să își notifice intenția de a presta servicii în cadrul unei rețele limitate dacă volumul operațiunilor de plată depășește un anumit prag. Autoritățile competente ar trebui să examineze cazul și să ia o decizie motivată pe baza criteriilor stabilite la articolul 3 litera (k), prin care să stabilească dacă activitățile în cauză pot fi considerate servicii prestate în cadrul unei rețele limitate.
- (17) Noile norme ar trebui să respecte abordarea adoptată prin Directiva 2007/64/CE, care are drept obiect toate tipurile de servicii electronice de plată. Prin urmare, este în continuare neoportun ca noile norme să se aplice acelor servicii în cazul cărora transferul de fonduri de la plătitor la beneficiarul plății sau transportul acestora este efectuat în exclusivitate sub formă de bancnote și monede sau în cazul cărora transferul se bazează pe cec pe suport de hârtie, cambie pe suport de hârtie, bilet la ordin sau alt instrument, vouchere pe suport de hârtie sau carduri trase asupra unui prestator de servicii de plată sau a unei alte părți în scopul de a pune fonduri la dispoziția beneficiarului plății.
- (18) De la adoptarea Directivei 2007/64/CE au apărut noi tipuri de servicii de plată, în special în domeniul plăților prin internet. În particular, s-a înregistrat o evoluție a prestatorilor terți, care oferă așa-numitele servicii de inițiere a plății consumatorilor și comercianților, de multe ori fără a intra în posesia fondurilor de transferat. Astfel de servicii facilitează plățile în cadrul comerțului electronic, prin stabilirea unei punți informatice între site-ul de internet al unui comerciant și platforma bancară online a consumatorului, în vederea inițierii de plăți prin internet pe bază de transfer credit sau debitare directă. Prestatorii terți oferă o alternativă cu costuri reduse la plățile cu cardul atât pentru comercianți, cât și pentru consumatori și le oferă acestora din urmă posibilitatea de a efectua cumpărături online chiar dacă nu dispun de un card de credit. Cu toate acestea, întrucât prestatorii terți nu sunt supuși Directivei 2007/64/CE, aceștia nu fac neapărat obiectul supravegherii de către o autoritate competentă și nu respectă cerințele Directivei 2007/64/CE. Această situație pune o serie de probleme de ordin juridic, printre altele în ceea ce privește protecția consumatorilor, securitatea și răspunderea, precum și concurența și protecția datelor. Prin urmare, noile norme ar trebui să ofere soluții pentru aceste probleme.
- (19) Remiterea de bani reprezintă un serviciu de plată simplu, care se bazează de regulă pe furnizarea unei sume în numerar de către un plătitor către un prestator de servicii de plată, care, la rândul său, remite suma corespunzătoare, de exemplu, prin intermediul unei rețele de comunicații, unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății. În unele state membre, supermarketurile, comercianții și alți operatori cu amănuntul furnizează publicului un serviciu similar care permite plata facturilor pentru utilități publice și a altor facturi uzuale ale gospodăriilor. Aceste servicii de plată a facturilor ar trebui considerate drept remitere de bani, cu excepția cazurilor în care autoritățile competente consideră că activitatea este asimilabilă unui alt serviciu de plată.

- (20) Este necesar să se specifice categoriile de prestatori de servicii de plată care pot presta în mod legitim servicii de plată în întreaga Uniune, și anume instituțiile de credit care acceptă depozite de la utilizatori pe care le pot utiliza pentru finanțarea operațiunilor de plată, instituții care ar trebui să continue să fie supuse cerințelor prudențiale prevăzute de Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁷, instituțiile emitente de monedă electronică care emit monedă electronică ce poate fi folosită pentru finanțarea operațiunilor de plată și care ar trebui să continue să fie supuse cerințelor prudențiale prevăzute de Directiva 2009/110/CE, precum și instituțiile de plată și instituțiile de cecuri poștale abilitate în acest sens în temeiul legislației naționale.
- (21) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme privind executarea operațiunilor de plată în cadrul cărora fondurile sunt constituite din monedă electronică, conform dispozițiilor din Directiva 2009/110/CE. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze emisiunea de monedă electronică și nici să modifice reglementările prudențiale privind instituțiile emitente de monedă electronică, astfel cum sunt prevăzute în directiva menționată. Prin urmare, instituțiile de plată nu ar trebui să fie autorizate să emită monedă electronică.
- (22) Directiva 2007/64/CE a instituit un regim prudențial, introducând o autorizație unică pentru toți prestatorii de servicii de plată a căror activitate nu este legată de acceptarea de depozite sau de emisiunea de monedă electronică. În acest sens, Directiva 2007/64/CE a introdus o nouă categorie de prestatori de servicii de plată, „instituțiile de plată”, prevăzându-se autorizarea, sub rezerva unui set de condiții stricte și complete, pentru persoanele juridice care nu sunt încadrate în categoriile existente, de a presta servicii de plată în întreaga Uniune. Astfel, aceste servicii ar trebui să fie supuse acelorași condiții în întreaga Uniune.
- (23) Condițiile de acordare și de menținere a autorizării ca instituție de plată nu s-au modificat semnificativ. La fel ca în Directiva 2007/64/CE, condițiile includ cerințe prudențiale proporționale cu riscurile operaționale și financiare cu care aceste organisme se confruntă în cursul activității lor. În acest context, este necesară existența unui regim coerent în cadrul căruia la capitalul inițial să fie asociat un capital permanent, regim care ar putea fi perfecționat la momentul potrivit, în funcție de nevoile pieței. Din cauza mării diversități din domeniul serviciilor de plată, prezenta directivă ar trebui să autorizeze diverse metode, la care să se asocieze o anumită marjă de latitudine în materie de supraveghere, pentru a asigura că aceleași riscuri sunt tratate în același mod pentru toți prestatorii de servicii de plată. Cerințele privind instituțiile de plată ar trebui să reflecte faptul că activitățile instituțiilor de plată sunt mai specializate și mai limitate, generând astfel riscuri mai restrânse și mai ușor de supravegheat și de controlat decât cele care survin în gama mai largă de activități ale instituțiilor de credit. În particular, ar trebui să li se interzică instituțiilor de plată să accepte depozite de la utilizatori și ar trebui să li se permită să folosească fonduri primite de la utilizatori numai în vederea prestării unor servicii de plată. Normele prudențiale obligatorii, inclusiv cele privind capitalul inițial, ar trebui să corespundă riscului aferent serviciului de plată în cauză prestat de instituția de plată. Ar trebui să se considere că serviciile care permit numai accesul la conturi de plăți, fără oferirea unui cont, prezintă un risc mediu în ceea ce privește capitalul inițial.
- (24) Ar trebui să se prevadă ca fondurile clienților să fie păstrate separat de fondurile instituției de plată destinate altor activități comerciale. Cu toate acestea, impunerea unor cerințe de protejare a fondurilor pare necesară doar în cazul în care o instituție de plată intră în posesia

²⁷ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

fondurilor clienților. De asemenea, instituțiile de plată ar trebui să fie supuse unor obligații stringente în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

- (25) Prezenta directivă nu ar trebui să introducă modificări în materie de obligații ale instituțiilor de plată în ceea ce privește raportarea și auditarea conturilor lor anuale și consolidate. Instituțiile de plată ar trebui să își întocmească conturile anuale și conturile consolidate în conformitate cu Directiva 78/660/CEE²⁸ a Consiliului și, dacă este cazul, în conformitate cu Directivele 83/349/CEE²⁹ și 86/635/CEE³⁰ ale Consiliului. Conturile anuale și conturile consolidate ar trebui auditate, cu excepția cazului în care instituția de plată este exonerată de această obligație în temeiul Directivei 78/660/CEE și, dacă este cazul, în temeiul Directivelor 83/349/CEE și 86/635/CEE.
- (26) Evoluțiile tehnologice au condus la apariția în ultimii ani a unei serii de servicii complementare, cum ar fi serviciile de informații privind conturile și de agregare a conturilor. Aceste servicii ar trebui să facă la rândul lor obiectul prezentei directive, pentru a le oferi consumatorilor un grad adecvat de protecție și securitate juridică în privința statutului lor.
- (27) Atunci când prestează unul sau mai multe dintre serviciile de plată care fac obiectul prezentei directive, instituțiile de plată ar trebui să dețină întotdeauna conturi de plăți folosite exclusiv pentru operațiuni de plată. Pentru ca instituțiile de plată să poată presta servicii de plată, este esențial ca acestea să aibă acces la conturi de plăți. Statele membre ar trebui să se asigure că acest acces este oferit într-o manieră proporțională cu scopul său legitim.
- (28) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze acordarea de credit de către instituțiile de plată, cu alte cuvinte acordarea de linii de credit și emiterea de carduri de credit, doar dacă acesta este strâns legat de serviciile de plată. Numai în cazul în care acordarea creditului se face cu scopul de a facilita efectuarea serviciilor de plată, fiind vorba de un credit pe termen scurt acordat pentru o perioadă care să nu depășească 12 luni, inclusiv sub forma unui credit care poate fi reînnoit, este oportun să se permită instituțiilor de plată să acorde un astfel de credit în ceea ce privește activitățile lor transfrontaliere, cu condiția ca acest credit să fie refinanțat folosind în principal fondurile proprii ale instituției de plată, precum și alte fonduri de pe piețele de capital, și nu fondurile deținute în contul clienților în scopul efectuării de servicii de plată. Aceste norme nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2008/48/CEE a Parlamentului European și a Consiliului³¹ sau altor dispoziții ale Uniunii sau naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor de consum care nu sunt armonizate prin prezenta directivă.
- (29) În general, s-a dovedit că există o cooperare satisfăcătoare între autoritățile naționale competente responsabile cu acordarea de autorizații instituțiilor de plată, cu efectuarea de controale și cu luarea de decizii privind retragerea autorizațiilor respective. Cu toate acestea, cooperarea dintre autoritățile competente ar trebui consolidată, atât în ceea ce privește informațiile schimbate între acestea, cât și pentru aplicarea și interpretarea într-o manieră consecventă a directivei, în cazurile în care instituția de plată autorizată ar dori să presteze servicii de plată și în alt stat membru decât statul membru de origine, exercitându-și astfel

²⁸ Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (JO L 222, 14.8.1978, p. 11).

²⁹ Directiva 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate (JO L 193, 18.7.1983, p. 1).

³⁰ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

³¹ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

dreptul de stabilire sau libertatea de a presta servicii („procedura de pașaport”). Ar trebui să se solicite Autorității Bancare Europene (EBA) să pregătească un set de orientări privind cooperarea și schimbul de date.

- (30) Pentru creșterea transparenței în ceea ce privește instituțiile de plată autorizate de autoritățile competente sau înregistrate pe lângă acestea, inclusiv a agenților și sucursalelor acestora, ar trebui creat în cadrul ABE un portal web care să interconecteze registrele naționale, destinat să servească drept punct de acces electronic european. Aceste măsuri ar trebui să reprezinte o contribuție la consolidarea cooperării dintre autoritățile competente.
- (31) Disponibilitatea unor informații exacte și actualizate ar trebui crescută solicitând instituțiilor de plată să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate, în privința oricăror modificări care afectează exactitatea informațiilor și a dovezilor furnizate ca parte a procesului de autorizare, inclusiv în ceea ce privește agenții, sucursalele sau entitățile suplimentare către care sunt externalizate anumite activități. Autoritățile competente ar trebui să verifice, în cazul existenței unor suspiciuni, corectitudinea informațiilor primite.
- (32) Prezenta directivă precizează setul minim de competențe pe care ar trebui să le aibă autoritățile competente pentru supravegherea respectării normelor de către instituțiile de plată, dar aceste competențe trebuie exercitate cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a dreptului la viață privată. Pentru exercitarea competențelor care pot implica încălcări grave ale dreptului la viață privată în ceea ce privește familia, domiciliul și comunicațiile, statele membre ar trebui să instituie garanții adecvate și eficiente împotriva oricărui abuz sau a oricărui act arbitrar, de exemplu prin autorizarea prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, dacă este cazul.
- (33) Este important să se asigure că toate persoanele care prestează servicii de remitere sunt obligate să respecte un anumit nivel minim de cerințe juridice și de reglementare. Astfel, este oportun să se impună înregistrarea identității și a situației geografice a tuturor persoanelor care prestează servicii de remitere, inclusiv a persoanelor care nu îndeplinesc toate condițiile pentru autorizarea ca instituții de plată. Această abordare este în acord cu argumentarea recomandării speciale VI a Grupului de Acțiune Financiară Internațională privind prevenirea spălării banilor, care prevede existența unui mecanism prin care prestatorii de servicii de plată ce nu pot îndeplini toate condițiile prevăzute în recomandarea respectivă să poată fi totuși tratați ca instituții de plată. În acest scop, statele membre ar trebui să includă aceste persoane în registrul instituțiilor de plată, fără a aplica cerințele de autorizare, în parte sau integral. Cu toate acestea, este esențial ca posibilitatea acordării de derogări să fie condiționată de cerințe stricte referitoare la volumul operațiunilor de plată. Instituțiile de plată care beneficiază de o derogare nu ar trebui să dispună nici de dreptul de stabilire, nici de libertatea de a presta servicii și nu ar trebui să exercite indirect aceste drepturi atunci când sunt membre ale unui sistem de plăți.
- (34) Este esențial ca orice prestator de servicii de plată să poată avea acces la serviciile infrastructurilor tehnice ale sistemelor de plăți. Cu toate acestea, un astfel de acces ar trebui să facă obiectul unor cerințe adecvate, pentru a asigura integritatea și stabilitatea sistemelor în cauză. Fiecare prestator de servicii de plată care solicită participarea la un sistem de plăți ar trebui să furnizeze participanților la sistemul de plăți dovezi că organizarea sa internă este suficient de solidă pentru a face față tuturor tipurilor de riscuri. Exemple tipice de astfel de sisteme de plăți sunt sistemele de carduri cvadripartite și principalele sisteme de procesare a transferurilor-credit și a debitărilor directe. Pentru a asigura egalitatea de tratament în întreaga Uniune între diversele categorii de prestatori de servicii de plată autorizați, în conformitate cu termenii autorizației care le-a fost acordată, este necesară clarificarea normelor privind accesul la prestarea de servicii de plată și la sistemele de plăți.

- (35) Ar trebui să se prevadă tratamentul nediscriminatoriu al instituțiilor de plată și de credit autorizate, astfel încât toți prestatorii de servicii de plată aflați în concurență în cadrul pieței interne să poată recurge la serviciile infrastructurilor tehnice ale acestor sisteme de plăți, în aceleași condiții. Este oportun să se prevadă un tratament diferit pentru prestatorii de servicii de plată autorizați și pentru cei care beneficiază de o derogare în temeiul prezentei directive, precum și de derogarea prevăzută la articolul 3 din Directiva 2009/110/CE, având în vedere diferențele existente între cadrele prudențiale ale acestora. În orice caz, diferențele în privința condițiilor legate de preț ar trebui permise doar în cazul în care acestea sunt motivate de diferențe între costurile suportate de prestatorii de servicii de plată. Aceasta nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a limita accesul la sistemele cu importanță sistemică în conformitate cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului și a Consiliului³² sau competenței Băncii Centrale Europene și a Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) în ceea ce privește accesul la sisteme de plată.
- (36) În anumite cazuri, statele membre au acordat acces indirect unor anumiți prestatori de servicii de plată la anumite sisteme de plată, prin analogie cu dispozițiile din Directiva 98/26/CE. Această decizie rămâne la latitudinea statului membru în cauză. Cu toate acestea, pentru a asigura o concurență echitabilă între prestatorii de servicii de plată, prezenta directivă ar trebui să prevadă că în cazurile în care un stat membru a acordat unui prestator de servicii de plată acces indirect la astfel de sisteme, alți prestatori de servicii de plată care se găsesc în aceeași situație ar trebui să beneficieze de același tratament nediscriminatoriu.
- (37) În ultimii ani, anumite sisteme de plată tripartite în care sistemul reprezintă unicul prestator de servicii de plată atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății au devenit operatori respectabili pe piața procesării plăților. Prin urmare, nu mai este justificat să se permită acestor sisteme să beneficieze de o derogare în ceea ce privește oferirea de acces altor prestatori de servicii de plată, în condițiile în care alte sisteme de plată nu pot beneficia de o astfel de derogare.
- (38) Ar trebui să se instituie o serie de norme în vederea asigurării transparenței condițiilor și a cerințelor în materie de informare aplicabile serviciilor de plată.
- (39) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice operațiunilor de plată efectuate în numerar, deoarece există deja o piață unică pentru plățile efectuate în numerar, și nici operațiunilor de plată bazate pe cecuri pe suport de hârtie deoarece, prin însăși natura lor, acestea nu pot fi procesate la fel de eficient ca alte mijloace de plată. Cu toate acestea, bunele practici în acest domeniu ar trebui să se bazeze pe principiile prevăzute în prezenta directivă.
- (40) Deoarece consumatorii și întreprinderile nu se află în aceeași poziție, aceștia nu necesită același nivel de protecție. Deși este important să se garanteze drepturile consumatorilor prin dispoziții de la care să nu se poată deroga prin contract, este rezonabil să se permită întreprinderilor și organizațiilor să convină altfel atunci când nu realizează operațiuni în care sunt implicați consumatorii. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a dispune ca microîntreprinderile, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei³³, să fie tratate în același mod ca și consumatorii. În orice caz, anumite dispoziții de bază ale prezentei directive ar trebui să se aplice în toate cazurile, indiferent de statutul utilizatorului.
- (41) Prezenta directivă ar trebui să specifice obligațiile prestatorilor de servicii de plată în ceea ce privește furnizarea de informații către utilizatorii serviciilor de plată, care ar trebui să

³² Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

³³ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

primească aceleași nivel ridicat de informații clare cu privire la serviciile de plată, pentru a putea alege în cunoștință de cauză și pentru a-și putea exercita liber opțiunile în cadrul UE. În interesul transparenței, prezenta directivă ar trebui să stabilească cerințele armonizate necesare pentru a garanta furnizarea către utilizatorii serviciilor de plată a unor informații necesare și suficiente cu privire atât la contractul de servicii de plată, cât și la operațiunile de plată. Pentru a promova funcționarea fără obstacole a pieței unice a serviciilor de plată, statele membre ar trebui să poată adopta doar acele dispoziții în materie de informare stabilite prin prezenta directivă.

- (42) Consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva practicilor necinstite sau care pot induce în eroare, în acord cu Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁴, precum și cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁵ și cu Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁶. Dispozițiile suplimentare din aceste directive rămân aplicabile. Cu toate acestea, ar trebui să fie clarificată, în special, relația dintre cerințele de informare precontractuală prevăzute în prezenta directivă și cele prevăzute în Directiva 2002/65/CE.
- (43) Informațiile a căror comunicare este obligatorie ar trebui să fie proporționale cu nevoile utilizatorilor și comunicate într-un format standard. Cu toate acestea, cerințele în materie de informare cu privire la o operațiune de plată singulară ar trebui să difere de cele cu privire la un contract-cadru care prevede mai multe operațiuni de plată.
- (44) În practică, contractele-cadru și operațiunile de plată reglementate de acestea sunt mult mai des întâlnite și mai importante din punct de vedere economic decât operațiunile de plată singulare. Dacă există un cont de plăți sau un instrument de plată specific, este obligatoriu un contract-cadru. Din acest motiv, cerințele de informare prealabilă privind contractele-cadru ar trebui să fie foarte detaliate, iar informațiile ar trebui să fie furnizate întotdeauna pe suport de hârtie sau pe alte suporturi durabile, cum ar fi documente imprimate de imprimantele pentru extrase de cont, CD-ROM-uri, DVD-uri și hard diskuri ale calculatoarelor personale pe care se stochează poșta electronică, precum și site-uri de internet, în măsura în care aceste site-uri sunt accesibile pentru consultare ulterioară pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective și permit reproducerea identică a informațiilor stocate. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil ca prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată să convină în contractul-cadru cu privire la modul în care se vor furniza informațiile ulterioare privind operațiunile de plată executate, hotărând de exemplu ca în cazul furnizării de servicii bancare prin internet toate informațiile privind contul de plăți să fie puse la dispoziție online.
- (45) În cazul operațiunilor de plată singulare, informațiile esențiale sunt singurele pe care prestatorul de servicii de plată ar trebui să le furnizeze întotdeauna din proprie inițiativă. Deoarece plătitorul este, de obicei, prezent în momentul în care dă ordinul de plată, nu este necesar să se prevadă ca informațiile respective să fie furnizate de fiecare dată pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil. Prestatorul de servicii de plată poate să furnizeze informațiile pe cale orală la ghișeu sau să le facă ușor accesibile într-un alt mod, de exemplu afișând condițiile, pe un panou de informare, la punctul de lucru. De asemenea, ar trebui să se precizeze unde pot fi obținute informații mai detaliate (de exemplu, adresa site-ului de

³⁴ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

³⁵ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

³⁶ Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).

internet). Cu toate acestea, ar trebui ca, la cererea consumatorului, informațiile esențiale să fie furnizate pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

- (46) Prezenta directivă ar trebui să prevadă dreptul consumatorului de a primi gratuit informații relevante înainte de a deveni parte la vreun contract de servicii de plată. Consumatorul ar trebui de asemenea să poată solicita pe suport de hârtie informații prelabile, precum și contractul-cadru, gratuit și în orice moment pe durata relației contractuale, pentru a avea posibilitatea de a compara serviciile prestatorilor de servicii de plată și condițiile aferente și pentru a putea, în caz de litigiu, să își verifice drepturile și obligațiile contractuale. Dispozițiile menționate ar trebui să fie compatibile cu Directiva 2002/65/CE. Dispozițiile explicite privind informațiile gratuite prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să aibă efectul de a permite impunerea unor comisioane pentru informațiile furnizate consumatorilor în temeiul altor directive aplicabile.
- (47) Modul în care informațiile necesare urmează să fie furnizate utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul serviciilor de plată ar trebui să țină seama de nevoile utilizatorului, precum și de aspectele tehnice practice și de raportul cost-eficiență, în funcție de situație, ținând seama de acordul din contractul de servicii de plată respectiv. Astfel, prezenta directivă ar trebui să distingă între două moduri în care informația urmează să fie transmisă de către prestatorul de servicii de plată: fie informația ar trebui să fie furnizată, cu alte cuvinte să fie comunicată activ, la momentul potrivit, de către prestatorul de servicii de plată, în conformitate cu cerințele prezentei directive, fără vreo solicitare din partea utilizatorului serviciilor de plată, fie informațiile ar trebui să fie puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, în funcție de orice cereri de informare pe care acesta ar putea să le formuleze. În acest din urmă caz, utilizatorul serviciilor de plată ar trebui să joace un rol activ pentru a obține informațiile respective, cum ar fi solicitarea expresă a acestora de la prestatorul de servicii de plată, consultarea contului său bancar online sau introducerea cardului său bancar într-o imprimantă pentru extrase de cont. În acest scop, prestatorul de servicii de plată ar trebui să garanteze că accesul la informațiile respective este posibil și că informațiile se află la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată.
- (48) Consumatorul ar trebui să primească, fără comisioane suplimentare, informații de bază privind operațiunile de plată executate. În cazul unei operațiuni de plată singulare, prestatorul de servicii de plată nu ar trebui să perceapă un comision separat pentru aceste informații. În mod similar, informațiile lunare ulterioare privind operațiunile de plată din cadrul unui contract-cadru ar trebui furnizate gratuit. Cu toate acestea, având în vedere importanța transparenței în materie de tarifyare și de nevoile diferite ale clienților, părțile ar trebui să poată să convină cu privire la stabilirea unor comisioane pentru comunicarea mai frecventă a informațiilor sau pentru comunicarea de informații suplimentare. Pentru a ține seama de diversele practici naționale, ar trebui să se permită statelor membre să stabilească norme prin care se impune ca extrasele de cont lunare pe suport de hârtie pentru conturile de plăți să fie furnizate întotdeauna în mod gratuit.
- (49) Pentru a facilita mobilitatea clienților, consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea de a rezilia un contract-cadru după o perioadă de un an, fără a suporta vreun cost. Pentru consumatori, perioada de preaviz convenită ar trebui să nu fie mai lungă de o lună, iar pentru prestatorii de servicii de plată aceasta ar trebui să nu fie mai scurtă de două luni. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligației prestatorului de servicii de plată de a rezilia contractul de servicii de plată în circumstanțe excepționale, în temeiul altor norme relevante din dreptul Uniunii sau din cel național, cum ar fi legislația privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, orice acțiune care urmărește înghețarea unor fonduri sau orice alte măsuri specifice legate de prevenirea și anchetarea infracțiunilor.
- (50) Instrumentele de plată cu valoare scăzută ar trebui să fie o alternativă ieftină și ușor de folosit în cazul bunurilor și serviciilor cu preț scăzut și nu ar trebui să fie supuse unor

exigențe excesive. Prin urmare, cerințele relevante în materie de informații și normele de aplicare a acestora ar trebui să se limiteze la informațiile esențiale, ținând seama, de asemenea, de capacitățile tehnice pe care se poate pretinde în mod rezonabil să le aibă instrumentele destinate plăților cu valoare scăzută. În pofida regimului mai puțin sever, utilizatorii serviciilor de plată ar trebui să beneficieze de o protecție adecvată, având în vedere riscurile limitate prezentate de instrumentele de plată respective, în special în ceea ce privește instrumentele de plată preplătite.

- (51) Este necesar să se stabilească criteriile conform cărora prestatorii de servicii terți sunt autorizați să acceseze și să utilizeze informațiile privind disponibilitatea fondurilor în contul deținut de utilizatorul serviciilor de plată la un alt prestator de servicii de plată. În special, cerințele privind asigurarea protecției și a securității necesare a datelor stabilite sau menționate în prezenta directivă ori incluse în cadrul orientărilor ABE ar trebui să fie respectate atât de prestatorii terți, cât și de prestatorul serviciilor de plată care administrează contul utilizatorului serviciilor de plată. Plătitorii ar trebui să își dea acordul în mod explicit ca prestatorii terți să aibă acces la contul lor de plăți și să fie informați în mod corespunzător cu privire la amploarea acestui acces. Pentru a permite dezvoltarea altor prestatori de servicii de plată care nu pot primi depozite, este necesar ca instituțiile de credit să le furnizeze acestora informații privind disponibilitatea fondurilor în cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul ca aceste informații să fie comunicate prestatorului de servicii de plată care este emitentul instrumentului de plată respectiv.
- (52) Drepturile și obligațiile utilizatorilor și ale prestatorilor de servicii de plată ar trebui să fie ajustate în mod corespunzător pentru a ține seama de implicarea prestatorilor terți în operațiunea de plată ori de câte ori se utilizează serviciul de inițiere a plății. În special, o repartizare echilibrată a răspunderii între prestatorul serviciilor de plată care administrează contul și prestatorii terți implicați în operațiune ar trebui să îi oblige pe aceștia să își asume responsabilitatea pentru părțile din operațiune care sunt sub controlul fiecăruia dintre aceștia și să indice în mod clar partea responsabilă în cazul în care se produc incidente. În caz de fraudă sau de litigiu, prestatorii terți ar trebui să aibă obligația specifică de a furniza plătitorului și prestatorului de servicii de plată care administrează contul referința operațiunilor și informațiile privind autorizarea pe care se bazează operațiunea respectivă.
- (53) Pentru a reduce riscurile și consecințele operațiunilor de plată executate în mod neautorizat sau incorect, utilizatorul serviciilor de plată ar trebui să informeze în cel mai scurt timp prestatorul de servicii de plată asupra oricărei contestații cu privire la operațiuni de plată presupuse a fi neautorizate sau a fi fost executate incorect, cu condiția ca prestatorul de servicii de plată să-și fi îndeplinit obligațiile în materie de informare care îi revin în temeiul prezentei directive. Dacă termenul-limită de notificare este respectat de utilizatorul serviciilor de plată, acesta ar trebui să fie în măsură să își exercite revendicările în termenele de prescripție stabilite în temeiul legislației naționale. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze alte litigii dintre utilizatorii și prestatorii serviciilor de plată.
- (54) În cazul operațiunilor de plată neautorizate, suma aferentă operațiunii respective ar trebui să fie rambursată imediat plătitorului. Pentru a evita orice dezavantaj pentru plătitor, data valutei creditării aferente restituirii ar trebui să nu fie o dată ulterioară celei la care a fost debitată suma respectivă. Pentru a oferi utilizatorului serviciilor de plată un stimulent pentru a notifica, fără întârzieri nejustificate, prestatorului orice furt sau pierdere a unui instrument de plată, reducând astfel riscul unor operațiuni de plată neautorizate, utilizatorul ar trebui să fie răspunzător numai pentru o sumă foarte limitată, cu excepția cazului în care utilizatorul serviciilor de plată a acționat fraudulos sau a dat dovadă de neglijență gravă. În acest context, suma de 50 EUR pare să fie adecvată pentru a garanta un nivel armonizat și ridicat de protecție în cadrul Uniunii. În plus, odată ce utilizatorii au notificat unui prestator de servicii de plată că există posibilitatea ca instrumentul lor de plată să fi fost utilizat în mod fraudulos, utilizatorii nu ar trebui să fie obligați să acopere nicio altă pierdere care rezultă

din utilizarea neautorizată a instrumentului respectiv. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere răspunderii prestatorilor de servicii de plată pentru siguranța tehnică a propriilor produse.

- (55) Pentru a evalua posibila neglijență a utilizatorului serviciilor de plată ar trebui să se țină seama de toate circumstanțele. Dovezile și gradul de presupusă neglijență ar trebui evaluate, în general, în conformitate cu legislația națională. Termenii și condițiile contractuale privind furnizarea și utilizarea unui instrument de plată care ar avea ca efect creșterea sarcinii probei pentru consumator sau reducerea sarcinii probei pentru emitent ar trebui considerate nule și neavenite. În plus, în anumite situații și în special atunci când instrumentul de plată nu este prezent în punctul de vânzare, cum ar fi în cazul plăților online prin internet, prestatorul de servicii de plată ar trebui să fie obligat să prezinte dovezi în sprijinul presupusei neglijențe, întrucât, în astfel de cazuri, plătitorul dispune de mijloace foarte limitate pentru a face acest lucru.
- (56) Ar trebui să se prevadă repartizarea pierderilor în cazul operațiunilor de plată neautorizate. Cu excepția cazurilor de fraudă și de neglijență gravă, un consumator nu ar trebui niciodată să fie obligat să plătească mai mult de 50 EUR în cazul unei operațiuni neautorizate din contul său. Este posibil să se aplice dispoziții diferite utilizatorilor serviciilor de plată care nu sunt consumatori, deoarece astfel de utilizatori se află în mod normal într-o poziție mai bună pentru a evalua riscul de fraudă și pentru a lua măsuri de combatere a acestuia.
- (57) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme privind acordarea unei rambursări pentru protecția consumatorului dacă operațiunea de plată executată depășește suma aferentă unor așteptări rezonabile. Pentru a evita orice dezavantaj financiar pentru plătitor, data valutei creditării aferente oricărei restituirii ar trebui să nu fie o dată ulterioară celei la care a fost debitată suma respectivă. În cazul debitării directe, prestatorii de servicii de plată ar trebui să poată oferi clienților lor condiții și mai favorabile; aceștia ar trebui să aibă dreptul necondiționat la rambursarea oricărei operațiuni de plată contestată. Totuși, acest drept necondiționat la rambursare, care asigură cel mai înalt nivel de protecție a consumatorilor, nu este justificat în cazurile în care comerciantul a executat deja contractul, iar bunurile și serviciile corespunzătoare contractului au fost deja consumate. În cazurile în care utilizatorul solicită rambursarea unei operațiuni de plată, dreptul la rambursare nu ar trebui să afecteze nici răspunderea plătitorului față de beneficiarul plății din relația subiacentă, de exemplu pentru bunurile și serviciile comandate, consumate sau ale căror costuri au fost trecute în mod legitim în contul său, nici drepturile utilizatorilor cu privire la revocarea unui ordin de plată.
- (58) Pentru planificarea financiară și pentru îndeplinirea la timp a obligațiilor în materie de plată, consumatorii și întreprinderile trebuie să aibă siguranță cu privire la durata de executare a unui ordin de plată. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să introducă momentul din care drepturile și obligațiile produc efecte, și anume momentul în care prestatorul de servicii de plată primește ordinul de plată, inclusiv când a avut posibilitatea de a-l primi prin mijlocul de comunicare convenit în contractul de servicii de plată, fără a aduce atingere oricărei implicări anterioare în procesul care a condus la crearea și la transmiterea ordinului de plată, cum ar fi de exemplu verificările privind securitatea și disponibilitatea fondurilor, informațiile privind utilizarea numărului personal de identificare sau emiterea unei promisiuni de plată. Mai mult, primirea unui ordin de plată ar trebui să survină în momentul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului primește ordinul de plată spre debitare din contul plătitorului. Ziua sau momentul în care un beneficiar al plății transmite prestatorului de servicii ordine de plată pentru colectarea, de exemplu, a unor plăți efectuate prin card sau a unor debitări directe, sau când prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății îi acordă o prefinanțare a sumelor corespunzătoare (prin creditarea condiționată a unei sume în cont) nu ar trebui să fie luate în considerare în acest sens. Utilizatorii ar trebui să se poată baza pe buna executare a unui ordin de plată complet și

valid, dacă prestatorul de servicii de plată nu are un motiv statutar sau contractual de a refuza ordinul respectiv. Dacă prestatorul de servicii de plată refuză un ordin de plată, refuzul și motivarea acestuia ar trebui comunicate în cel mai scurt timp utilizatorului serviciilor de plată, sub rezerva cerințelor prevăzute în dreptului Uniunii și în dreptul național.

- (59) Având în vedere celeritatea cu care sistemele de plăți moderne, complet automatizate, procesează operațiunile de plată, ceea ce înseamnă că de la un anumit moment ordinele de plată nu pot fi revocate fără costuri mari de intervenție manuală, este necesar să se specifice un termen-limită clar pentru revocarea plății. Cu toate acestea, în funcție de tipul de serviciu de plată și de tipul de ordin de plată, momentul poate fi modificat prin acordul părților. În acest context, revocarea ar trebui să se aplice numai relației dintre un utilizator al serviciilor de plată și un prestator de servicii de plată, neaducând astfel atingere caracterului irevocabil și definitiv al operațiunilor de plată efectuate prin intermediul sistemelor de plăți.
- (60) Acest caracter irevocabil nu ar trebui să aducă atingere dreptului sau obligației prestatorului de servicii de plată, prevăzute în legislația unor state membre, pe baza contractului-cadru al plătitorului sau a actelor cu putere de lege, a actelor administrative sau a orientărilor naționale, de a rambursa plătitorului, în cazul unui litigiu între plătitor și beneficiarul plății, suma operațiunii de plată executate. O astfel de rambursare ar trebui considerată drept un nou ordin de plată. În afara acestor cazuri, litigiile care apar în cadrul relației subiacente ordinului de plată ar trebui soluționate doar între plătitor și beneficiarul plății.
- (61) În vederea procesării complet integrate și automatizate a plăților și a asigurării securității juridice în ceea ce privește îndeplinirea eventualelor obligații existente între utilizatorii serviciilor de plată, este esențial ca întreaga sumă transferată de plătitor să fie creditată în contul beneficiarului plății. În consecință, ar trebui ca niciunul dintre intermediarii implicați în executarea operațiunii de plată să nu fie autorizat să facă deduceri din suma transferată. Cu toate acestea, beneficiarii plăților ar trebui să aibă posibilitatea să încheie un acord cu prestatorii lor de servicii de plată, în temeiul căruia aceștia din urmă să își poată deduce propriile comisioane. Totuși, pentru a permite beneficiarului plății să verifice dacă suma datorată este plătită în mod corect, informațiile furnizate ulterior cu privire la operațiunea de plată ar trebui să indice nu doar valoarea totală a fondurilor transferate, ci și valoarea eventualelor comisioane.
- (62) În ceea ce privește comisioanele, experiența a demonstrat că împărțirea acestora între plătitor și beneficiarul plății constituie sistemul cel mai eficient, deoarece ușurează procesarea complet automatizată a plăților. Prin urmare, ar trebui să se prevadă ca, în cadrul procedurii obișnuite, prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului plății să perceapă comisioanele direct de la aceștia. Totuși, acest lucru ar trebui să se aplice numai în cazul în care operațiunea de plată nu implică un schimb valutar. Valoarea comisioanelor percepute poate fi și zero, deoarece dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere practicii prin care prestatorul de servicii de plată nu percepe consumatorilor comisioane la creditarea conturilor acestora. În mod similar, în funcție de termenii contractului, un prestator de servicii de plată are posibilitatea de a percepe comisioane pentru utilizarea serviciului de plată numai de la beneficiarul plății (comerciantul), ceea ce implică faptul că plătitorul nu trebuie să plătească comisioane. Comisioanele percepute în cadrul sistemelor de plăți pot lua forma unui abonament. Dispozițiile privind suma transferată sau comisioanele percepute nu au niciun efect direct asupra tarifelor aplicate de prestatorii de servicii de plată sau de alți intermediari.
- (63) Practicile naționale diferite în ceea ce privește comisioanele aplicate pentru utilizarea unui instrument de plată (denumite în continuare „suprataxare”) au generat o situație foarte eterogenă pe piața plăților din Uniune și au devenit o sursă de confuzie pentru consumatori, în special în contextul comerțului electronic și transfrontalier. Comercianții stabiliți în

statele membre în care suprataxarea este autorizată oferă produse și servicii în statele membre în care această practică este interzisă, dar aplică, și în acest caz, suprataxarea consumatorului. În plus, un argument solid pentru revizuirea practicilor de suprataxare este susținut de faptul că Regulamentul (UE) nr. xxx/aaaa stabilește norme pentru comisioanele interbancare multilaterale aplicabile plăților pe bază de card. Dat fiind că principalul element care face ca majoritatea plăților cu cardul să fie costisitoare este reprezentat de comisioanele interbancare și că suprataxarea este în practică limitată la plățile pe bază de card, normele privind comisioanele interbancare ar trebui să fie însoțite de o revizuire a normelor privind suprataxarea. Pentru a promova transparența costurilor și utilizarea celor mai eficiente instrumente de plată, statele membre și prestatorii de servicii de plată nu ar trebui să îi împiedice pe beneficiarii plății să perceapă plătitorului comisioane pentru utilizarea unui anumit instrument de plată, ținând seama în mod corespunzător de dispozițiile prevăzute în Directiva 2011/83/UE. Cu toate acestea, dreptul beneficiarului plății de a solicita o suprataxă ar trebui să se aplice numai în cazul instrumentelor de plată pentru care comisioanele interbancare nu sunt reglementate. Acest lucru ar trebui să funcționeze ca un mecanism de orientare către cel mai ieftin mijloc de plată.

- (64) Pentru a îmbunătăți eficiența plăților în întreaga Uniune, toate ordinele de plată inițiate de plătitor și exprimate în euro sau în moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro, inclusiv transferurile-credit și remiterile de bani, ar trebui să respecte un termen de executare de maximum o zi. În cazul tuturor celorlalte tipuri de plăți, cum ar fi plățile inițiate de un beneficiar al plății sau prin intermediul acestuia, inclusiv plățile cu cardul și debitarea directă, dacă nu există un acord explicit între prestatorul de servicii de plată și plătitor care să stabilească un termen de executare mai îndelungat, ar trebui să se aplice același termen de executare de o zi. Ar trebui să existe posibilitatea prelungirii termenelor de mai sus cu încă o zi lucrătoare în cazul în care ordinul de plată este emis pe suport de hârtie. Aceasta permite prestarea în continuare a serviciilor de plată pentru consumatorii care sunt obișnuiți să folosească doar documente pe suport de hârtie. În cazul în care se folosește un sistem de debitare directă, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății ar trebui să transmită ordinul de colectare în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată, care să permită decontarea la data-limită fixată. Având în vedere faptul că infrastructurile de plată sunt adesea foarte eficiente, statelor membre ar trebui să li se permită să mențină sau să stabilească norme care specifică, dacă este cazul, un termen de executare mai scurt de o zi lucrătoare, în scopul prevenirii deteriorării nivelului actual al serviciilor.
- (65) Dispozițiile privind plata integrală și cele privind termenul de executare a plății ar trebui să constituie bunele practici în cazul în care unul dintre prestatorii de servicii nu are sediul în Uniune.
- (66) Pentru a putea face o alegere, este esențial ca utilizatorii serviciilor de plată să cunoască costurile și comisioanele reale ale serviciilor de plată. În consecință, nu ar trebui să se permită folosirea unor metode de tarificare netransparente, deoarece este general acceptat faptul că acest tip de metode îngreunează deosebit de mult stabilirea de către utilizator a costului real al serviciului de plată. În special, folosirea datelor valutei în dezavantajul utilizatorului ar trebui să nu fie permisă.
- (67) Funcționarea armonioasă și eficientă a sistemului de plăți depinde de condiția ca utilizatorul să poată avea încredere în faptul că prestatorul de servicii execută operațiunea de plată în mod corect și în termenul convenit. De obicei, prestatorul este în măsură să aprecieze riscurile asociate operațiunii de plată. Prestatorul este cel care furnizează sistemul de plăți, ia măsurile necesare pentru a recupera fondurile plasate sau alocate în mod greșit și decide în majoritatea cazurilor cu privire la intermediarii implicați în executarea operațiunii de plată. Pe baza acestor considerente, este perfect justificabil ca, exceptând cazurile anormale și imprevizibile, prestatorul de servicii de plată să aibă răspunderea pentru executarea tuturor

operațiunilor de plată pe care a acceptat să le execute la cererea utilizatorului, cu excepția acțiunilor și a omisiunilor prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, de a cărei alegere răspunde doar beneficiarul plății. Cu toate acestea, pentru a nu lăsa plătitorul neprotejat în cazul improbabil în care nu este clar (*non liquet*) dacă suma de plată a fost primită de prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sau nu, sarcina probei ar trebui să aparțină prestatorului de servicii de plată al plătitorului. Ca regulă generală, este de așteptat ca instituția intermediară (de obicei un organism „neutră”, cum ar fi o bancă centrală sau o casă de compensare) care transferă suma de plată de la prestatorul de servicii de plată expeditor la cel destinatar, să stocheze datele contului și să le furnizeze de fiecare dată când este nevoie. De fiecare dată când suma de plată a fost creditată în contul prestatorului de servicii de plată destinatar, beneficiarul plății ar trebui să aibă dreptul de a solicita imediat de la prestatorul de servicii de plată creditarea sumei în contul său.

- (68) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului ar trebui să își asume răspunderea pentru executarea corectă a plăților, inclusiv, în special, pentru întreaga sumă a operațiunii de plată și pentru termenul de executare, precum și răspunderea deplină pentru orice erori efectuate de alte părți din lanțul de plată până la contul beneficiarului plății. În virtutea acestei răspunderi, prestatorul de servicii de plată al plătitorului ar trebui, în cazul în care prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății nu i se creditează întreaga sumă sau în cazul în care suma respectivă este creditată cu întârziere, să corecteze operațiunea de plată sau să ramburseze plătitorului, fără întârzieri nejustificate, suma corespunzătoare operațiunii respective, fără a aduce atingere oricăror alte solicitări ce pot fi formulate în conformitate cu legislația națională. Datorită răspunderii prestatorului de servicii de plată, plătitorul sau beneficiarul plății ar trebui să nu suporte niciun cost legat de plata incorectă. În cazul neexecutării, al executării defectuoase sau al executării cu întârziere a operațiunilor de plată, statele membre ar trebui să se asigure că data valutei plăților de regularizare efectuate de prestatorii de servicii de plată este întotdeauna aceeași cu data valutei utilizate în cazul executării corecte.
- (69) Prezenta directivă ar trebui să se refere numai la obligațiile și responsabilitățile contractuale dintre utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată. Cu toate acestea, funcționarea corectă a transferurilor-credit și a altor servicii de plată necesită ca prestatorii de servicii de plată și intermediarii acestora, cum ar fi responsabilii cu procesarea operațiunii, să încheie contracte în care se convine asupra drepturilor și obligațiilor reciproce. Aspectele legate de răspundere constituie o parte esențială a acestor contracte-tip. Pentru a garanta faptul că prestatorii de servicii de plată și intermediarii care iau parte la o operațiune de plată își asumă responsabilitățile, trebuie garantată securitatea juridică, astfel încât un prestator de servicii de plată care nu este ținut să răspundă să poată obține o compensare a pierderilor suferite sau a sumelor plătite în temeiul dispozițiilor în materie de răspundere din prezenta directivă. Orice drepturi suplimentare, detaliile privind căile de atac, precum și tratamentul creanțelor împotriva prestatorului de servicii de plată sau a intermediarului, care decurg dintr-o operațiune de plată defectuoasă, ar trebui să poată fi definite prin contract.
- (70) Prestatorul de servicii de plată ar trebui să poată specifica fără ambiguitate informațiile necesare pentru a executa în mod corect un ordin de plată. Pe de altă parte, cu toate acestea, pentru a evita fragmentarea și pentru a nu pune în pericol crearea sistemelor de plăți integrate în Uniune, ar trebui ca statele membre să nu poată solicita utilizarea unui identificator specific pentru operațiunile de plată. Totuși, acest lucru ar trebui să nu împiedice statele membre să solicite prestatorului de servicii de plată al plătitorului să acționeze cu diligența necesară și să verifice, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și nu necesită o intervenție manuală, coerența codului unic de identificare, iar, în cazul în care se constată că acest cod unic de identificare nu este coerent, să refuze ordinul de plată și să informeze plătitorul în consecință. Răspunderea prestatorului de servicii de

plată ar trebui să se limiteze la executarea corectă a operațiunii de plată în conformitate cu ordinul de plată al utilizatorului serviciilor de plată.

- (71) Pentru a facilita prevenirea eficace a fraudei și pentru a combate fraudă în domeniul plăților în întreaga Uniune, ar trebui să se adopte dispoziții în vederea efectuării unui schimb de date eficient între prestatorii de servicii de plată, cărora ar trebui să li se permită să culeagă, să proceseze și să facă schimb de date cu caracter personal referitoare la persoane implicate în fraude în domeniul plăților. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁷, normele naționale de transpunere a Directivei 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³⁸ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în scopurile prezentei directive.
- (72) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori în procese penale pentru aceeași infracțiune. Prezenta directivă trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (73) Este necesar să se asigure punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Prin urmare, ar trebui să se instituie proceduri adecvate prin intermediul cărora să se poată formula plângeri împotriva prestatorilor de servicii de plată care nu se conformează dispozițiilor respective și prin care să se asigure impunerea, dacă este cazul, a unor sancțiuni adecvate, eficace, proporționale și cu efect de descurajare. În scopul asigurării respectării efective a prezentei directive, statele membre ar trebui să desemneze autorități competente care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului³⁹ și care acționează în mod independent față de prestatorii de servicii de plată. Din motive de transparență, statele membre ar trebui să notifice Comisiei denumirea autorităților desemnate, cu o descriere clară a sarcinilor care le revin acestora în temeiul prezentei directive.
- (74) Fără a aduce atingere dreptului clienților de a introduce o acțiune în fața unei instanțe, statele membre ar trebui să asigure un mecanism ușor accesibil și neoneros de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor dintre prestatorii de servicii de plată și consumatori, care decurg din drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă. Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰ prevede că protecția acordată consumatorilor prin normele obligatorii prevăzute în dreptul țării în care își au reședința obișnuită nu poate fi înlăturată prin dispoziții contractuale referitoare la legea aplicabilă. În ceea ce privește stabilirea unei proceduri eficiente și eficace de soluționare a litigiilor, statele membre ar trebui să se asigure că prestatorii de servicii de plată pun în aplicare o procedură eficientă în ceea ce privește plângerile consumatorilor, care poate fi urmată de consumatori înainte ca litigiul să fie înaintat spre soluționare printr-o procedură judiciară sau extrajudiciară.

³⁷ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

³⁸ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

³⁹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁴⁰ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (ROMA I), (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

Procedura privind plângerile ar trebui să prevadă termene scurte și clar-definite în care prestatorul de servicii de plată ar trebui să răspundă la o plângere.

- (75) Statele membre ar trebui să stabilească dacă autoritățile competente desemnate pentru autorizarea instituțiilor de plată sunt, de asemenea, autoritățile competente în ceea ce privește procedurile extrajudiciare de reparații și recurs.
- (76) Prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere dispozițiilor de drept intern privind consecințele răspunderii pentru inexactități comise în formularea sau transmiterea unei declarații.
- (77) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la tratamentul TVA aplicat serviciilor de plată, prevăzute în Directiva 2006/112/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴¹.
- (78) În vederea asigurării securității juridice, este necesar să se stabilească dispoziții tranzitorii care să permită persoanelor care au început să exercite activitatea de instituție de plată în conformitate cu legea națională care transpune Directiva 2007/64/CE înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive să continue activitatea respectivă în statul membru în cauză pe o perioadă determinată.
- (79) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește adaptarea trimiterii la Recomandarea 2003/361/CE în cazul în care recomandarea respectivă se modifică și să actualizeze, în caz de inflație sau de evoluții majore pe piață, valoarea medie a operațiunilor de plată executate de către prestatorul de servicii de plată, care este utilizată ca un prag pentru statele membre care aplică opțiunea de a oferi derogări de la (o parte din) cerințele de acordare a licențelor pentru instituțiile de plată mai mici. Este deosebit de important ca, pe durata lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (80) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentei directive, Comisia ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe expertiza și pe sprijinul ABE, care ar trebui să aibă sarcina de a elabora linii directoare și de a pregăti standarde tehnice de reglementare privind aspectele legate de securitatea serviciilor de plată, precum și pe cooperarea dintre statele membre în contextul prestării de servicii și al dreptului de stabilire a instituțiilor de plată autorizate în alte state membre. Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare. Aceste sarcini specifice sunt pe deplin conforme cu rolul și responsabilitățile ABE definite în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în temeiul căruia a fost instituită ABE.
- (81) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume integrarea într-o măsură mai mare a pieței unice a serviciilor de plată, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre deoarece implică armonizarea unui număr semnificativ de norme diferite care există în prezent în sistemele juridice ale diverselor state membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

⁴¹

Directiva 2006/112/CE a Parlamentului European și Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (82) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁴², statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să anexeze la notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (83) Dat fiind numărul de modificări care trebuie aduse Directivei 2007/64/CE, este oportun ca aceasta să fie abrogată și înlocuită,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

⁴² Declarație politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative (JO C 369, 17.12.2011, p. 14).

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

1. Prezenta directivă stabilește normele în conformitate cu care statele membre disting următoarele șase categorii de prestatori de servicii de plată:
 - (a) instituții de credit în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴³, inclusiv sucursale, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul (17) din regulamentul respectiv, care au sediul în Uniune și care aparțin instituțiilor de credit ale căror sedii sociale se află pe teritoriul Uniunii sau, în conformitate cu articolului 47 din Directiva 2013/36/UE, în afara Uniunii;
 - (b) instituții emitente de monedă electronică în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2009/110/CE;
 - (c) instituții de cecuri poștale care sunt îndreptățite, în conformitate cu legislația națională, să presteze servicii de plată;
 - (d) instituții de plată în sensul articolului 4 alineatul (4) din prezenta directivă;
 - (e) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când nu acționează în calitate lor de autoritate monetară sau în calitate de alte autorități publice;
 - (f) statele membre sau autoritățile lor regionale sau locale, atunci când nu acționează în calitate lor de autorități publice.
2. Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme privind transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare privind serviciile de plată, precum și drepturile și obligațiile utilizatorilor serviciilor de plată și, respectiv, ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată ca ocupație sau ca activitate comercială obișnuită.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

3. Prezenta directivă se aplică serviciilor de plată prestate pe teritoriul Uniunii, în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii al beneficiarului plății se află pe teritoriul Uniunii sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiune se află pe teritoriul Uniunii. Articolul 78 și titlul III se aplică, de asemenea, operațiunilor de plată în cazul cărora numai unul dintre prestatorii de servicii de plată se află pe teritoriul Uniunii, în ceea ce privește părțile din operațiunea de plată care se desfășoară pe teritoriul Uniunii.
4. Titlul III se aplică serviciilor de plată efectuate în orice monedă. Titlul IV se aplică serviciilor de plată efectuate în euro sau în moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro.
5. Statele membre pot acorda o derogare de la aplicarea parțială sau integrală a dispozițiilor prezentei directive instituțiilor menționate la articolul 2 alineatul (5) punctele (2) - (23) din

⁴³ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudenciale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (*JO L 176, 27.6.2013, p. 1*).

Directiva 2013/36/UE, cu excepția celor menționate la alineatul (5) punctele (2) și (3) de la articolul respectiv.

Articolul 3 **Excluderea din domeniul de aplicare**

Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) operațiunilor de plată efectuate exclusiv în numerar direct de la plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția unui intermediar;
- (b) operațiunilor de plată efectuate de la plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial autorizat să negocieze sau să efectueze vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii fie în numele plătitorului, fie în numele beneficiarului plății;
- (c) transportului fizic realizat cu titlu profesional de bancnote și de monedă, inclusiv colectarea, procesarea și livrarea acestora;
- (d) operațiunilor de plată care constau în colectarea și livrarea de numerar, fără caracter profesional, în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit;
- (e) serviciilor în care beneficiarul plății furnizează plătitorului numerar ca parte a unei operațiuni de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciilor de plată imediat înaintea executării unei operațiuni de plată printr-o plată efectuată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii;
- (f) operațiunilor de tip numerar contra numerar atunci când fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți;
- (g) operațiunilor de plată bazate pe oricare dintre următoarele documente, prin care prestatorului de servicii de plată i se solicită să plaseze fonduri la dispoziția beneficiarului plății:
 - i. cecuri pe suport de hârtie reglementate de Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;
 - ii. cecuri pe suport de hârtie similare celor menționate la punctul (i) și reglementate de normele de drept ale statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;
 - iii. polițe pe suport de hârtie în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin;
 - iv. polițe pe suport de hârtie similare celor menționate la punctul (iii) și reglementate de legislația statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin;
 - v. vouchere pe suport de hârtie;
 - vi. cecuri de călătorie pe suport de hârtie;
 - vii. mandate poștale pe suport de hârtie în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale;
- (h) operațiunilor de plată efectuate în cadrul unui sistem de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare între agenți de compensare, contrapărți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte, fără a aduce atingere articolului 29;

- (i) operațiunilor de plată legate de administrarea activelor și a titlurilor, inclusiv a dividendelor, a veniturilor sau a altor sume distribuite, a rambursărilor sau a vânzărilor, efectuate de persoanele vizate la litera (h) sau de societăți de investiții, instituții de credit, organisme de plasament colectiv sau societăți de administrare de portofolii care oferă servicii de investiții și de orice alte entități autorizate să aibă în custodie instrumente financiare;
- (j) serviciilor oferite de prestatorii de servicii tehnice, care contribuie la prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia fondurilor de transferat, inclusiv în domeniul procesării și stocării datelor, al serviciilor fiduciare și de protejare a vieții private, al autentificării datelor și a entităților, al furnizării de rețele de comunicații și tehnologia informației (IT), al furnizării și întreținerii terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată, cu excepția serviciilor de inițiere a plăților și a serviciilor de informare cu privire la conturi;
- (k) serviciilor bazate pe instrumente specifice care sunt concepute pentru a răspunde unor nevoi specifice și care pot fi utilizate doar în mod limitat, fie pentru că acestea permit titularului instrumentului specific să achiziționeze bunuri sau servicii numai în incintele emitentului sau în cadrul unei rețele limitate de prestatori de servicii care au un acord comercial direct cu un emitent profesionist, fie pentru că acestea pot fi utilizate numai pentru achiziționarea unei game limitate de bunuri sau servicii;
- (l) operațiunilor de plată efectuate de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice în cazul în care operațiunea este realizată pentru un abonat la rețeaua sau la serviciul respectiv și pentru achiziționarea de conținut digital ca serviciu auxiliar serviciilor de comunicații electronice, indiferent de dispozitivul utilizat pentru achiziționare sau de consumarea conținutului, cu condiția că valoarea oricărei operațiuni de plată singulare nu depășește 50 EUR și valoarea cumulată a operațiunilor de plată nu depășește 200 EUR în orice lună de facturare;
- (m) operațiunilor de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenți sau sucursale ale acestora în nume propriu;
- (n) operațiunilor de plată efectuate între o întreprindere-mamă și filiala sa sau între filialele aceleiași întreprinderi-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui alt prestator de servicii de plată decât o întreprindere care aparține aceluiași grup.

Articolul 4 **Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru de origine” înseamnă:
 - i. fie statul membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată;
 - ii. fie, în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul central al acestuia;
2. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, diferit de statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau în care prestează servicii de plată;
3. „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile comerciale enumerate în anexa I;

4. „instituție de plată” înseamnă persoana juridică autorizată, în conformitate cu articolul 10, să furnizeze și să presteze servicii de plată în întreaga Uniune;
5. „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de plătitor sau în numele acestuia ori de beneficiarul plății, de a plasa, transfera sau retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;
6. „sistem de plăți” înseamnă un sistem de transfer de fonduri, reglementat de dispoziții și norme comune, formale și standardizate, pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;
7. „plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care emite un ordin de plată;
8. „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;
9. „prestator de servicii de plată” înseamnă entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1) și persoanele fizice și juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 27;
10. „prestator de servicii de plată care oferă servicii de cont” înseamnă un prestator de servicii de plată care oferă și administrează conturi de plăți pentru un plătitor;
11. „prestator de servicii de plată terț” înseamnă un prestator de servicii de plată care desfășoară activitățile menționate la punctul 7 din anexa I;
12. „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
13. „consumator” înseamnă persoana fizică care, în cadrul contractelor de servicii reglementate de prezenta directivă, acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, de afaceri sau profesională;
14. „contract-cadru” înseamnă un contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile legate de constituirea acestuia;
15. „remitere de bani” înseamnă un serviciu de plată în cadrul căruia se primesc fonduri de la un plătitor, fără crearea unui cont de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății și/sau în cadrul căruia aceste fonduri sunt primite în numele beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;
16. „cont de plăți” înseamnă un cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori de servicii de plată, care este folosit pentru executarea operațiunilor de plată;
17. „fonduri” înseamnă bancnote și monede, bani scripturali și monedă electronică, conform definițiilor prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE;
18. „ordin de plată” înseamnă orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
19. „data valutei” înseamnă data de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda pentru fondurile debitate dintr-un cont de plăți sau creditate într-un astfel de cont;
20. „curs de schimb de referință” înseamnă cursul de schimb care este folosit ca bază de calcul pentru schimburile valutare și care este pus la dispoziție de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;

21. „autentificare” înseamnă o procedură care permite prestatorului de servicii de plată să verifice identitatea unui utilizator al unui instrument de plată specific, inclusiv utilizarea elementelor sale de securitate personalizate sau verificarea documentelor de identitate personalizate;
22. „autentificarea strictă a clienților” înseamnă o procedură de validare a identificării unei persoane fizice sau juridice care se bazează pe utilizarea a două sau mai multe elemente incluse în categoria cunoștințelor, posesiei și inerenței care sunt independente, în sensul că neîndeplinirea unui element nu compromite fiabilitatea celorlalte elemente, și care sunt concepute în așa fel încât să protejeze confidențialitatea datele de autentificare;
23. „rata dobânzii de referință” înseamnă rata dobânzii care este folosită ca bază de calcul pentru dobânzile ce urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică, care poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;
24. „cod unic de identificare” înseamnă combinația de litere, cifre sau simboluri comunicată utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată, care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării fără ambiguitate a celui alt utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului de plăți al celui alt utilizator al serviciilor de plată pentru o operațiune de plată;
25. „agent” înseamnă o persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele unei instituții de plată;
26. „instrument de plată” înseamnă orice dispozitiv (dispozitive) personalizat(e) și/sau orice serie de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit pentru a iniția un ordin de plată;
27. „mijloace de comunicare la distanță” înseamnă orice mijloace care, fără prezența fizică simultană a prestatorului și a utilizatorului serviciilor de plată, pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată;
28. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal respectivului utilizator al serviciilor de plată, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare și pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective, și care permite reproducerea identică a informațiilor stocate;
29. „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o întreprindere în conformitate cu definiția de la articolul 1 și de la articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE, în versiunea din 6 mai 2003 a acesteia;
30. „zi lucrătoare” înseamnă o zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată exercită activități și este în măsură să execute operațiuni de plată;
31. „debitare directă” înseamnă un serviciu de plată pentru debitarea contului de plăți al plătitorului, în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului acordat de către plătitor fie beneficiarului plății, fie prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorului de servicii de plată al plătitorului;
32. „serviciu de inițiere a plății” înseamnă un serviciu de plată care permite accesul la un cont de plăți furnizat de un prestator de servicii de plată terț, în cadrul căruia plătitorul poate să se implice activ în inițierea plăților sau software-ul prestatorului de servicii de plată terț sau în cadrul căruia instrumentele de plată pot fi utilizate de plătitor sau de beneficiarul plății pentru a transmite informațiile plătitorului către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont;

33. „serviciu de informare cu privire la conturi” înseamnă un serviciu de plată în cadrul căruia informații consolidate și ușor de utilizat sunt furnizate unui utilizator de servicii de plată în legătură cu unul sau mai multe conturi de plată deținute de utilizatorul serviciilor de plată la unul sau mai mulți prestatori de servicii de plată care oferă servicii de cont;
34. „sucursală” înseamnă un punct de lucru, diferit de sediul central, care constituie o parte a instituției de plată, care nu are personalitate juridică și care efectuează direct, integral sau parțial, operațiunile inerente activității unei instituții de plată; toate punctele de lucru constituite în același stat membru de o instituție de plată al cărei sediu central este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;
35. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi care este format dintr-o întreprindere-mamă, filialele sale și entitățile în care întreprinderea-mamă sau filialele sale dețin o participație, precum și întreprinderile legate între ele de o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;
36. „rețea de comunicații electronice” înseamnă o rețea, astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁴;
37. „serviciu de comunicații electronice” înseamnă un serviciu, astfel cum este definit la articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE;
38. „conținut digital” înseamnă mărfuri sau servicii, conform definiției de la articolul 2 alineatul (11) din Directiva 2011/83/UE.

⁴⁴ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, 24.4.2002, p. 33).

TITLUL II

PRESTATORI DE SERVICII DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

Instituții de plată

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 5

Cereri de autorizare

Obținerea unei autorizații în calitate de instituție de plată este condiționată de transmiterea către autoritățile competente ale statului membru de origine a unei cereri însoțite de următoarele:

- (a) un program de activitate care să indice în special tipul de servicii de plată vizate;
- (b) un plan de afaceri care include un buget estimativ privind primele trei exerciții financiare, care să demonstreze că solicitantul poate folosi sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale necesare pentru buna sa funcționare;
- (c) dovezi care să demonstreze că instituția de plată deține capitalul inițial prevăzut la articolul 6;
- (d) în cazul instituțiilor de plată menționate la articolul 9 alineatul (1), o descriere a măsurilor întreprinse în vederea protejării fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată în conformitate cu articolul 9;
- (e) o descriere a sistemului de conducere a întreprinderii și a mecanismelor de control intern, inclusiv a procedurilor administrative, de gestionare a riscurilor și a procedurilor contabile ale solicitantului, care să demonstreze că sistemele de conducere, mecanismele de control și procedurile respective sunt proporționale, justificate, valide și adecvate;
- (f) o descriere a procedurilor existente pentru monitorizarea, tratarea și urmărirea unui incident de securitate și a plângerilor legate de securitate formulate de clienți, incluzând un mecanism de raportare care ține cont de obligațiile în materie de notificare ale instituției de plată prevăzute la articolul 86;
- (g) o descriere a procesului existent pentru monitorizarea, supravegherea și restricționarea accesului la datele sensibile privind plățile, precum și la resursele critice logice și fizice;
- (h) o descriere a măsurilor de asigurare a continuității activității, care să cuprindă o identificare clară a operațiunilor critice, planuri de urgență eficiente și o procedură pentru testarea și reexaminarea periodică a caracterului adecvat și a eficienței acestor planuri;
- (i) o descriere a principiilor și a definițiilor aplicate pentru colectarea datelor statistice în materie de performanță, tranzacții și fraudă;
- (j) un document privind politica de securitate, o evaluare detaliată a riscurilor în raport cu serviciile sale de plată și o descriere a măsurilor de control al securității și a măsurilor de atenuare a riscurilor întreprinse în vederea protejării adecvate a utilizatorilor serviciilor de plată împotriva riscurilor identificate, inclusiv a fraudei și a utilizării ilegale a datelor sensibile și cu caracter personal;
- (k) o descriere a mecanismelor de control intern instituite de solicitant pentru a-și respecta obligațiile în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului, astfel cum decurg din

Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁵ și din Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶;

- (l) o descriere a structurii organizatorice a solicitantului, inclusiv, dacă este cazul, o descriere a posibilității de utilizare a agenților și a sucursalelor, o descriere a acordurilor de externalizare, precum și a participării sale la un sistem de plăți național sau internațional;
- (m) identitatea persoanelor care, direct sau indirect, dețin participații calificate la capitalul solicitantului în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul (33) din Directiva 2013/36/UE, precum și mărimea participațiilor și dovada caracterului adecvat al acestora din perspectiva nevoii de a asigura administrarea corectă și prudentă a unei instituții de plată;
- (n) identitatea directorilor și a persoanelor responsabile de administrarea instituției de plată și, dacă este cazul, a persoanelor responsabile de administrarea activităților legate de serviciile de plată ale instituției de plată, precum și dovezi care să ateste faptul că acestea se bucură de o bună reputație și dețin cunoștințele și experiența adecvate pentru a presta servicii de plată, în conformitate cu dispozițiile din statul membru de origine al instituției de plată;
- (o) dacă este cazul, identitatea auditorilor statutari sau a firmelor de audit, conform definițiilor acestora din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁷;
- (p) statutul juridic și actul constitutiv al solicitantului;
- (q) adresa sediului principal al solicitantului.

În sensul literelor (d), (e), (f) și (l), solicitantul furnizează o descriere a sistemului său de audit și a dispozițiilor organizatorice pe care le-a instituit în scopul de a întreprinde toate măsurile rezonabile pentru a proteja interesele utilizatorilor și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea în efectuarea serviciilor de plată.

În ceea ce privește măsurile de control al securității și de atenuare a riscurilor menționate la litera (j), trebuie să se precizeze modul în care acestea asigură un nivel ridicat de securitate tehnică, inclusiv în ceea ce privește software-ul și sistemele informatice utilizate de solicitant sau de întreprinderile pe care le-a subcontractat pentru toate operațiunile sale sau pentru o parte din acestea. Printre măsurile respective se numără, de asemenea, măsurile de securitate prevăzute la articolul 86 alineatul (1). Aceste măsuri țin seama de orientările privind măsurile de securitate ale Autorității bancare europene (ABE) menționate la articolul 86 alineatul (2) odată ce acestea sunt adoptate.

⁴⁵ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

⁴⁶ Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 345, 8.12.2006, p. 1).

⁴⁷ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

Articolul 6 **Capitalul inițial**

Statele membre cer instituțiilor de plată să dețină, în momentul autorizării, un capital inițial, format din elementele menționate la articolul 12 din Directiva 2013/36/UE, după cum urmează:

- (a) în cazul în care instituția de plată prestează numai serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 20000 EUR;
- (b) în cazul în care instituția de plată prestează serviciul de plată menționat la punctul 7 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 50000 EUR;
- (c) în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la punctele 1-5 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 125000 EUR.

Articolul 7 **Fonduri proprii**

- 1. Fondurile proprii ale instituției de plată nu sunt inferioare sumei necesare în temeiul articolelor 6 sau 8 din prezenta directivă, fiind luată în considerare suma mai ridicată.
- 2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni folosirea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii în cazul în care instituția de plată aparține aceluiași grup ca o altă instituție de plată, instituție de credit, societate de investiții, societate de administrare a portofoliului sau societate de asigurări. Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul în care o instituție de plată este de natură hibridă și desfășoară alte activități decât prestarea de servicii de plată.
- 3. În cazul în care se întrunesc condițiile stabilite la articolul 7 din Regulamentul (UE) 575/2013, statele membre sau autoritățile lor competente pot alege să nu aplice articolul 8 din prezenta directivă instituțiilor de plată care fac obiectul supravegherii consolidate a instituției de credit mamă în conformitate cu Directiva 2013/36/UE.

Articolul 8 **Calculul fondurilor proprii**

- 1. Fără a aduce atingere cerințelor privind capitalul inițial stabilite la articolul 6, statele membre solicită instituțiilor de plată să dețină în orice moment fonduri proprii calculate în conformitate cu una dintre următoarele trei metode, astfel cum se stabilește de către autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională:

Metoda A

Fondurile proprii ale instituțiilor de plată sunt cel puțin egale cu 10 % din regia fixă din anul precedent. Autoritățile competente pot ajusta această cerință în caz de modificare semnificativă a activității instituției de plată în raport cu anul precedent. În cazul în care o instituție de plată nu a înregistrat un an complet de activitate de la data calculului, cerința este ca fondurile proprii să fie cel puțin egale cu 10 % din regia sa fixă corespunzătoare prevăzută în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente solicită ajustarea acestui plan.

Metoda B

Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu suma următoarelor elemente, înmulțite cu coeficientul k definit la alineatul (2), unde volumul plăților (VP)

reprezintă o doisprezecime din valoarea totală a operațiunilor de plată executate de instituția de plată în anul precedent:

- (a) 4,0 % din tranșa de VP inferioară sumei de 5 milioane EUR,
plus
- (b) 2,5 % din tranșa de VP cuprinsă între 5 milioane EUR și 10 milioane EUR
plus
- (c) 1 % din tranșa de VP cuprinsă între 10 milioane EUR și 100 de milioane EUR
plus
- (d) 0,5 % din tranșa de VP cuprinsă între 100 de milioane EUR și 250 de milioane EUR
plus
- (e) 0,25 % din tranșa de VP peste 250 de milioane EUR.

Metoda C

Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu indicatorul aplicabil definit la litera (a), înmulțit cu factorul de multiplicare menționat la litera (b) de mai jos și la care se aplică coeficientul k definit la alineatul (2) de mai jos.

- (a) Indicatorul aplicabil este suma următoarelor elemente:
 - venituri din dobânzi;
 - cheltuieli cu dobânzi;
 - comisioane și taxe percepute și
 - alte venituri din exploatare.

Fiecare element este inclus în sumă cu semnul pozitiv sau negativ corespunzător. Venitul din produsele excepționale sau neobișnuite nu poate fi folosit la calcularea indicatorului aplicabil. Cheltuielile legate de externalizarea serviciilor prestate de terți pot micșora indicatorul aplicabil dacă acestea sunt angajate de o întreprindere care face obiectul unei supravegheri în conformitate cu prezenta directivă. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza observării anuale efectuate la sfârșitul exercițiului financiar anterior. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza exercițiului financiar anterior. Cu toate acestea, fondurile proprii calculate pe baza metodei C nu trebuie să fie inferioare valorii de 80 % din media celor trei exerciții financiare anterioare pentru indicatorul aplicabil. Atunci când nu sunt disponibile cifre auditate, se pot folosi estimări.

- (b) Factorul de multiplicare este de:
 - i. 10 % din tranșa indicatorului aplicabil inferioară sumei de 2,5 milioane EUR;
 - ii. 8 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 2,5 milioane EUR și 5 milioane EUR;
 - iii. 6 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 5 milioane EUR și 25 de milioane EUR;
 - iv. 3 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 25 de milioane EUR și 50 de milioane EUR;
 - v. 1,5 % din tranșa indicatorului aplicabil care depășește 50 de milioane EUR.

- 2. Coeficientul k, care trebuie folosit în cazul metodelor B și C, este următorul:

- (a) 0,5 în cazul în care instituția de plată prestează numai serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa I;
 - (b) 1 în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată enumerate la punctele 1-5 sau 7 din anexa I.
3. Autoritățile competente pot, pe baza evaluării procesului de gestionare a riscului, a bazei de date privind riscurile de pierderi și a mecanismelor de control ale instituției de plată, să solicite instituției de plată să dețină o sumă corespunzătoare fondurilor proprii cu până la 20 % mai mare decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1) sau să permită instituției de plată să dețină o sumă corespunzătoare fondurilor proprii cu până la 20 % mai mică decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 9

Cerințele privind protejarea fondurilor

1. Statele membre sau autoritățile competente impun cerința ca o instituție de plată care prestează orice serviciu de plată și care desfășoară, în același timp, alte activități comerciale menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c) să protejeze toate fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată, prin oricare dintre metodele următoare:
- (a) fondurile nu sunt niciodată amestecate cu fondurile vreunei persoane fizice sau juridice alta decât utilizatorul serviciilor de plată în numele căruia sunt deținute fondurile și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată și nu sunt încă remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare care urmează zilei în care au fost primite, acestea sunt depuse într-un cont separat într-o instituție de credit sau sunt investite în active sigure, lichide și cu risc scăzut, astfel cum sunt definite de autoritățile competente ale statului membru de origine; fondurile sunt, de asemenea, exceptate, în conformitate cu dreptul național și în interesul utilizatorilor serviciilor de plată, de la posibilitatea de urmărire pentru satisfacerea creanțelor altor creditori ai instituției de plată, în special în caz de insolvență a acesteia;
 - (b) fondurile sunt acoperite de o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit, care nu aparține aceluiași grup cu cel din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi fost separată în absența unei polițe de asigurare sau a unei alte garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să facă față obligațiilor sale financiare.
2. În cazul în care o instituție de plată este obligată să protejeze fondurile în conformitate cu alineatul (1) și în care o parte din respectivele fonduri urmează să fie folosite pentru operațiuni de plată viitoare, restul fondurilor urmând să fie folosite pentru alte servicii decât cele de plată, partea de fonduri care urmează să fie folosită pentru viitoarele operațiuni de plată se supune cerințelor de la alineatul (1). În cazul în care această parte este variabilă sau nu este cunoscută în prealabil, statele membre permit instituțiilor de plată să aplice prezentul alineat pe baza unei părți reprezentative care se estimează că va fi folosită pentru serviciile de plată, cu condiția ca această parte reprezentativă să poată fi estimată în mod rezonabil, pe baza datelor istorice, într-un mod satisfăcător pentru autoritățile competente.

Articolul 10
Acordarea autorizației

1. Statele membre solicită întreprinderilor, altele decât cele menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e) și (f) și altele decât persoanele fizice sau juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 27, care intenționează să presteze servicii de plată, să obțină o autorizare în calitate de instituție de plată înainte de a începe să presteze servicii de plată. Autorizația se acordă doar unei persoane juridice stabilite într-un stat membru.
2. Se acordă o autorizație dacă informațiile și documentele care însoțesc cererea respectă toate cerințele prevăzute la articolul 5 și dacă, după examinarea dosarului, autoritățile competente își dau avizul favorabil. Înainte de acordarea unei autorizații, autoritățile competente pot consulta, în cazurile justificate, banca centrală națională sau alte autorități publice competente.
3. O instituție de plată care are un sediu social, în conformitate cu legislația națională din statul său membru de origine, trebuie să aibă sediul central în același stat membru în care se află sediul său social.
4. Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă, ținând seama de nevoia de a garanta gestionarea corectă și prudentă a instituției de plată, aceasta din urmă are sisteme de conducere solide pentru activitatea sa de prestare de servicii de plată, care să includă o structură organizatorică clară, cu o împărțire a responsabilităților bine definită, transparentă și coerentă, cu proceduri eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă, precum și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile corecte; aceste sisteme, structuri, proceduri și mecanisme sunt exhaustive și proporționale cu natura, scara și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.
5. În cazul în care o instituție de plată prestează oricare dintre serviciile de plată enumerate în anexa I și desfășoară în paralel alte activități comerciale, autoritățile competente pot cere constituirea unei entități separate pentru serviciile de plată în cazul în care celelalte activități comerciale aduc atingere sau ar putea să aducă atingere fie solidității financiare a instituției de plată, fie capacității autorităților competente de a controla dacă instituția de plată respectă toate obligațiile impuse de prezenta directivă.
6. Autoritățile competente refuză acordarea unei autorizații în cazul în care, ținând seama de nevoia de a garanta gestionarea corectă și prudentă a unei instituții de plată, nu sunt convinse că acționarii sau asociații care dețin o participație calificată au calitățile necesare.
7. În situația în care există legături strânse, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (38) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, între instituțiile de plată și orice alte persoane fizice sau juridice, autoritățile competente acordă o autorizație numai dacă legăturile respective nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.
8. Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă actele cu putere de lege și actele administrative ale unei țări terțe care reglementează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dacă dificultățile legate de aplicarea acestor acte cu putere de lege și acte administrative nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.
9. O autorizație este valabilă în toate statele membre și permite instituției de plată respective să presteze servicii de plată în întreaga Uniune, în virtutea libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire, cu condiția ca serviciile respective să fie acoperite de autorizație.

Articolul 11
Comunicarea deciziei

În termen de trei luni de la data primirii unei cereri sau, dacă aceasta este incompletă, de la data primirii tuturor informațiilor necesare pentru luarea unei decizii, autoritățile competente informează solicitantul cu privire la acordarea sau refuzarea acordării autorizației. În cazul în care se refuză acordarea autorizației, se precizează motivele refuzului.

Articolul 12
Retragerea autorizației

1. Autoritățile competente pot retrage o autorizație acordată unei instituții de plată numai în cazul în care instituția se încadrează în următoarele cazuri:
 - (a) nu utilizează autorizația respectivă în termen de 12 luni, renunță în mod expres la aceasta sau își încetează activitatea pe o perioadă mai mare de șase luni, în cazul în care statul membru respectiv nu prevede că în astfel de situații autorizația își pierde valabilitatea;
 - (b) a obținut autorizația pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;
 - (c) nu mai îndeplinește condițiile de acordare a autorizației sau nu informează autoritatea competentă cu privire la modificări importante în acest sens;
 - (d) ar constitui o amenințare la adresa stabilității sistemului de plăți sau a încrederii în acesta dacă ar continua activitatea sa de prestare de servicii de plată;
 - (e) se încadrează într-una dintre situațiile pentru care legislația națională prevede retragerea unei autorizații.
2. Orice retragere a unei autorizații trebuie motivată, iar motivele trebuie comunicate în consecință părților implicate.
3. Retragerea unei autorizații se face publică, inclusiv în registrele menționate la articolele 13 și 14.

Articolul 13
Înregistrarea în statul membru de origine

Statele membre constituie un registru public al instituțiilor de plată autorizate și al agenților și sucursalelor acestora, precum și al persoanelor fizice și juridice, inclusiv agenții și sucursalele acestora, care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 27, precum și al instituțiilor menționate la articolul 2 alineatul (3), care au dreptul de a presta servicii de plată în conformitate cu legislația națională. Acestea sunt înregistrate în registrul statului membru de origine.

Acest registru identifică serviciile de plată pentru care instituția de plată deține autorizație sau pentru care persoana fizică sau juridică a fost înregistrată. Instituțiile de plată autorizate figurează în registru pe o listă separată de lista persoanelor fizice sau juridice care au fost înscrise în registru în conformitate cu articolul 27. Registrul este public, este accesibil online și este actualizat periodic.

Articolul 14
Portalul web gestionat de ABE

1. ABE creează un portal web care servește drept punct de acces electronic european și care interconectează registrele publice menționate la articolul 13. ABE dezvoltă și administrează punctul de acces.
2. Sistemul de interconectare a registrelor publice este format din:

- (a) registrele centrale ale statelor membre;
 - (b) portalul care servește drept punct de acces electronic european.
3. Statele membre asigură accesul la registrele lor publice prin intermediul punctului de acces.
4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care stabilesc cerințele tehnice la nivelul Uniunii referitoare la accesul la informațiile cuprinse în registrele publice menționate la articolul 13. ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de [...doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
- Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 15

Menținerea autorizației

În cazul în care apar schimbări care aduc atingere exactității informațiilor sau a documentelor însoțitoare furnizate în conformitate cu articolul 5, instituția de plată informează în consecință, fără întârziere, autoritățile competente ale statului său membru de origine.

Articolul 16

Contabilitatea și auditul statutar

1. Directiva 78/660/CEE și, dacă este cazul, Directivele 83/349/CEE și 86/635/CEE și Regulamentul (CE) 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁸ se aplică *mutatis mutandis* instituțiilor de plată.
2. Cu excepția unei derogări acordate în temeiul Directivei 78/660/CEE și, dacă este cazul, al Directivelor 83/349/CEE și 86/635/CEE, conturile anuale și conturile consolidate ale instituțiilor de plată sunt verificate de auditori statutari sau de firme de audit în sensul Directivei 2006/43/CE.
3. În scopuri de supraveghere, statele membre impun cerința ca instituțiile de plată să furnizeze informații contabile separate pentru serviciile de plată și pentru activitățile menționate la articolul 17 alineatul (1), care trebuie să facă obiectul unui raport de audit. Acest raport este pregătit, dacă este cazul, de auditorii statutari sau de o firmă de audit.
4. Obligațiile definite la articolul 63 din Directiva 2013/36/UE se aplică *mutatis mutandis* auditorilor statutari sau firmelor de audit ale instituțiilor de plată în ceea ce privește serviciile de plată.

Articolul 17

Activități

1. Pe lângă prestarea de servicii de plată, instituțiile de plată sunt abilitate să desfășoare următoarele activități:
 - (a) prestarea de servicii auxiliare operaționale și conexe în sensul strict al cuvântului, cum ar fi asigurarea executării operațiunilor de plată, a serviciilor de schimb valutar, a activităților de păstrare în custodie, precum și a stocării și procesării datelor;

⁴⁸ Regulamentul (CE) 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

- (b) exploatarea sistemelor de plăți, fără a aduce atingere articolului 29;
 - (c) activități comerciale altele decât prestarea de servicii de plată, având în vedere dreptul Uniunii și dreptul național aplicabil.
2. Atunci când instituțiile de plată prestează unul sau mai multe servicii de plată, acestea pot deține doar conturi de plăți folosite exclusiv pentru operațiunile de plată. Statele membre se asigură că accesul la conturile de plăți respective este proporțional.
 3. Orice fonduri primite de instituțiile de plată de la utilizatorii serviciilor de plată în vederea prestării de servicii de plată nu reprezintă un depozit sau alte fonduri rambursabile în sensul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE și nici monedă electronică în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE.
 4. Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată menționate la punctul 4 sau 5 din anexa I doar dacă se întrunesc următoarele condiții:
 - (a) creditul are un caracter accesoriu și este acordat exclusiv în legătură cu executarea unei operațiuni de plată;
 - (b) fără a aduce atingere normelor de drept intern privind acordarea de credit prin cărți de credit, creditul acordat în legătură cu o plată și executat în conformitate cu articolul 10 alineatul (9) și cu articolul 26 este rambursat într-o perioadă scurtă, care în niciun caz nu depășește 12 luni;
 - (c) acest credit nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unei operațiuni de plată;
 - (d) fondurile proprii ale instituției de plată sunt în orice moment, în opinia autorităților de supraveghere, corespunzătoare în raport cu valoarea totală a creditului acordat.
 5. Instituțiile de plată nu exercită activitatea de primire de depozite sau de alte fonduri rambursabile în sensul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE.
 6. Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁹ sau altor acte legislative relevante ale Uniunii ori măsurilor naționale privind condițiile de acordare a creditelor pentru consum care nu sunt armonizate de prezenta directivă și care sunt conforme cu legislația Uniunii.

SECȚIUNEA 2

ALTE CERINȚE

Articolul 18

Recurgerea la agenți, la sucursale sau la entități către care se externalizează anumite activități

1. Când o instituție de plată intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unui agent, aceasta comunică autorităților competente ale statului său membru de origine următoarele informații:
 - (a) denumirea și adresa agentului;
 - (b) o descriere a mecanismelor de control intern care urmează să fie folosite de agenți pentru a se conforma obligațiilor în materie de combatere a spălării banilor și de finanțare a terorismului în conformitate cu Directiva 2005/60/CE;

⁴⁹ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

- (c) identitatea membrilor consiliilor de administrație și a persoanelor responsabile cu administrarea agentului care urmează să fie implicat în prestarea de servicii de plată și dovezi care să ateste faptul că acestea sunt persoane potrivite și onorabile.
2. Când autoritățile competente primesc informațiile în conformitate cu alineatul (1), acestea înscriu agentul în registrul prevăzut la articolul 13.
 3. În cazul în care consideră că informațiile care le-au fost furnizate sunt incorecte, înainte de a înscrie agentul în registru, autoritățile competente iau măsuri suplimentare pentru verificarea informațiilor.
 4. În cazul în care, după luarea măsurilor suplimentare pentru verificarea informațiilor, autoritățile competente nu sunt convinse că informațiile care le-au fost furnizate în conformitate cu alineatul (1) sunt corecte, acestea refuză să înscrie agentul în registrul prevăzut la articolul 13.
 5. În cazul în care instituția de plată dorește să presteze servicii de plată în alt stat membru prin angajarea unui agent, aceasta urmează procedurile prevăzute la articolul 26. În acest caz, înainte ca agentul să poată fi înregistrat în conformitate cu prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru de origine informează autoritățile competente ale statului membru gazdă asupra intenției de a înregistra agentul și țin cont de avizul acestor autorități.
 6. În cazul în care autoritățile competente ale statului membru gazdă propus au motive întemeiate pentru a suspecta că, în legătură cu proiectul de angajare a agentului sau de constituire a sucursalei, au loc sau au avut loc activități de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în sensul Directivei 2005/60/CE sau s-a încercat efectuarea unor astfel de activități ori că angajarea acestui agent sau constituirea acestei sucursale ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, acestea informează în consecință autoritățile competente ale statului membru de origine, care pot refuza înregistrarea agentului sau a sucursalei sau pot anula înregistrarea agentului sau sucursalei, dacă aceasta a fost deja efectuată.
 7. În cazul în care o instituție de plată intenționează să externalizeze funcții operaționale ale serviciilor de plată, aceasta informează în consecință autoritățile competente ale statului său membru de origine.

Externalizarea funcțiilor operaționale importante nu trebuie realizată într-un mod care să dăuneze semnificativ calității controlului intern al instituției de plată și care să împiedice autoritatea de supraveghere să controleze respectarea corespunzătoare a tuturor obligațiilor stabilite în prezenta directivă.

În sensul celui de-al doilea paragraf, o funcție operațională este considerată importantă dacă apariția unei anomalii sau a unei insuficiențe în activitatea sa ar aduce atingere în mod semnificativ capacității instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare solicitate în conformitate cu prezentul titlu, celorlalte obligații care îi revin în conformitate cu prezenta directivă sau performanțelor sale financiare ori solidității sau continuității serviciilor sale de plată. Statele membre garantează că, atunci când instituțiile de plată externalizează funcții operaționale importante, instituția de plată respectă următoarele condiții:

- (a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității personalului de conducere de nivel superior al instituției;
- (b) nu se modifică relația și obligațiile instituției de plată în raport cu utilizatorii serviciilor sale de plată în conformitate cu prezenta directivă;
- (c) nu sunt afectate condițiile pe care instituția de plată le respectă în conformitate cu prezentul titlu pentru a fi și a rămâne autorizată;

- (d) niciuna dintre celelalte condiții de care a depins autorizarea instituției de plată nu este eliminată sau modificată.
8. Instituțiile de plată se asigură că agenții sau sucursalele care acționează în numele lor informează utilizatorii serviciilor de plată în privința acestui fapt.
9. Instituțiile de plată informează autoritățile competente din statele lor membre de origine fără întârziere cu privire la orice fel de modificări în ceea ce privește utilizarea de agenți, inclusiv agenți, sucursale sau entități suplimentare către care se externalizează anumite activități și actualizează în consecință informațiile menționate la alineatului (1).

Articolul 19

Răspundere

1. Statele membre se asigură că, în cazul în care instituțiile de plată delegă unor terți exercitarea funcțiilor operaționale, instituțiile de plată respective iau măsuri rezonabile pentru a garanta respectarea cerințelor prezentei directive.
2. Statele membre solicită instituțiilor de plată să își asume în continuare răspunderea completă pentru toate actele salariaților lor și ale tuturor agenților, sucursalelor sau entităților către care se externalizează activități.

Articolul 20

Arhivare

Statele membre impun instituțiilor de plată să păstreze toate înregistrările corespunzătoare în sensul prezentului titlu timp de cel puțin cinci ani, fără a aduce atingere Directivei 2005/60/CE sau altor acte legislative relevante ale Uniunii.

SECȚIUNEA 3

AUTORITĂȚILE COMPETENTE ȘI SUPRAVEGHEREA

Articolul 21

Desemnarea autorităților competente

1. Statele membre desemnează în calitate de autorități competente responsabile cu autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de plată și însărcinate cu îndatoririle prevăzute în cadrul prezentului titlu fie autorități publice, fie organisme recunoscute de legislația națională sau de autoritățile publice special abilitate în acest scop de legislația națională, inclusiv băncile centrale naționale.

Autoritățile competente garantează independența față de organismele economice și evită orice conflict de interese. Fără a aduce atingere primului paragraf, instituțiile de plată, instituțiile de credit, instituțiile emitente de monedă electronică sau instituțiile de cecuri poștale nu pot fi desemnate în calitate de autorități competente.

Statele membre informează Comisia în această privință.

2. Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor.
3. Statele membre care au pe teritoriul lor mai mult de o autoritate competentă în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul titlu se asigură că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât să își îndeplinească sarcinile în mod eficient. Același lucru este valabil în cazul în care autoritățile competente pentru chestiunile reglementate în cadrul prezentului titlu sunt diferite de autoritățile competente responsabile pentru supravegherea instituțiilor de credit.

4. Sarcinile autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) țin de responsabilitatea autorităților competente ale statului membru de origine.
5. Alineatul (1) nu implică faptul că autoritățile competente ar fi obligate să supravegheze alte activități comerciale ale instituției de plată decât prestarea de servicii de plată și activitățile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a).

Articolul 22

Supraveghere

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente efectuează controale proporționale, adecvate și adaptate riscurilor la care sunt expuse instituțiile de plată, în vederea verificării conformității permanente cu prezentul titlu.
Pentru verificarea conformității cu prezentul titlu, autoritățile competente sunt abilitate să adopte următoarele măsuri, în special:
 - (a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru monitorizarea respectării normelor;
 - (b) să efectueze inspecții la fața locului în cadrul instituției de plată, al oricărui agent sau oricărei sucursale care prestează servicii de plată sub răspunderea instituției de plată, sau în cadrul oricărei entități către care se externalizează servicii de plată;
 - (c) să emită recomandări, orientări și, dacă este cazul, dispoziții administrative cu caracter obligatoriu;
 - (d) să suspende sau să retragă autorizația în cazurile prevăzute la articolul 12.
2. Fără a aduce atingere procedurilor de retragere a autorizațiilor și dispozițiilor de drept penal, statele membre dispun ca autoritățile lor competente respective să poată aplica sau impune instituțiilor de plată sau celor care controlează efectiv activitățile instituțiilor de plată și care încalcă actele cu putere de lege sau actele administrative privind supravegherea sau exercitarea activității lor de prestatori de servicii de plată, sancțiuni sau măsuri care să vizeze în mod specific încetarea încălcărilor constatate sau a cauzelor acestora.
3. Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la articolul 6, la articolul 7 alineatele (1) și (2) și la articolul 8, statele membre garantează că autoritățile competente sunt abilitate să ia măsurile descrise la alineatul (1) din prezentul articol pentru a asigura un capital suficient pentru serviciile de plată, în special în cazurile în care activitățile diferite de serviciile de plată ale instituției de plată aduc atingere sau ar putea să aducă atingere solidității financiare a instituției de plată.

Articolul 23

Secretul profesional

1. Statele membre se asigură că toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente, precum și experții care acționează în numele autorităților competente, sunt obligați să respecte secretul profesional, fără a aduce atingere situațiilor prevăzute de dreptul penal.
2. În cadrul schimbului de informații prevăzut la articolul 25, respectarea secretului profesional se aplică cu strictețe, pentru a garanta protecția drepturilor persoanelor fizice și ale întreprinderilor.
3. Statele membre pot aplica prezentul articol ținând seama, mutatis mutandis, de articolele 53-61 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 24

Dreptul de a acționa în instanță

1. Statele membre se asigură că deciziile luate de autoritățile competente în privința unei instituții de plată, în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă, pot fi atacate în instanță.
2. Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul neîndeplinirii obligației de a acționa.

Articolul 25

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale diverselor state membre cooperează între ele și, dacă este cazul, cu Banca Centrală Europeană și cu băncile centrale naționale ale statelor membre, cu ABE și cu alte autorități competente relevante desemnate în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale aplicabile prestatorilor de servicii de plată.
2. În plus, statele membre autorizează schimburile de informații între autoritățile lor competente și:
 - (a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată;
 - (b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și de decontare;
 - (c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta directivă, cu Directiva 2005/60/CE și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile prestatorilor de servicii de plată, cum ar fi legislația în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
 - (d) ABE, în calitatea sa de entitate care contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a mecanismelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 26

Exercitarea dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii

1. Orice instituție de plată autorizată care dorește să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru decât statul său membru de origine, în virtutea dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, informează autoritățile competente ale statului său membru de origine în acest sens.

În termen de o lună de la primirea acestei informații, autoritățile competente ale statului membru de origine informează autoritățile competente din statul membru gazdă cu privire la denumirea și adresa instituției de plată, la numele persoanelor care răspund de gestionarea sucursalei, la structura sa organizatorică și la tipul de servicii de plată pe care intenționează să le ofere pe teritoriul statului membru gazdă.

Pentru a efectua controalele și pentru a adopta măsurile necesare prevăzute la articolul 22 cu privire la un agent, o sucursală sau o entitate către care se externalizează activități ale unei instituții de plată situate pe teritoriul altui stat membru, autoritățile competente din statul membru de origine cooperează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă.

2. În cadrul cooperării în conformitate cu alineatele (1) și (2), autoritățile competente din statul membru de origine informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori

de câte ori intenționează să efectueze o inspecție la fața locului pe teritoriul acestuia din urmă.

Cu toate acestea, autoritățile competente din statul membru de origine pot delega autorităților competente ale statului membru gazdă sarcina de a efectua inspecții la fața locului în cadrul instituției în cauză.

3. Autoritățile competente își comunică reciproc toate informațiile esențiale și/sau relevante, în special în cazul în care se constată sau se suspectează că un agent, o sucursală sau o entitate către care se externalizează activități încalcă normele. În această privință, autoritățile competente comunică, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale.
4. Alineatele (1) - (4) nu aduc atingere obligației autorităților competente în temeiul Directivei 2005/60/CE și al Regulamentului (CE) nr. 1781/2006, în special în temeiul articolului 37 alineatul (1) din Directiva 2005/60/CE și al articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1781/2006, de a supraveghea sau de a monitoriza respectarea cerințelor prevăzute de aceste instrumente.
5. ABE emite orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind elementele care urmează să fie luate în considerare pentru a decide dacă activitatea cu privire la care instituția de plată și-a comunicat intenția de a o exercita în alt stat membru în temeiul alineatului (1) din prezentul articol face obiectul exercitării dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii. Orientările respective sunt emise până la [... în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
6. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statul membru de origine la care se face referire la alineatul (1) din prezentul articol și cele din statul membru gazdă, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 18. Proiectele de standarde tehnice de reglementare trebuie să precizeze metoda, mijloacele și detaliile referitoare la cooperarea în ceea ce privește notificarea instituțiilor de plată care desfășoară activități transfrontaliere și, în special, domeniul de aplicare și tratarea informațiilor care trebuie prezentate, inclusiv o terminologie comună și modele de notificare standard pentru a asigura un proces de notificare coerent și eficient,

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la (*a se insera data*) [... în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
7. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care se precizează cadrul pentru cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol și cu articolul 22. Proiectele de standarde tehnice de reglementare precizează metoda, mijloacele și detaliile referitoare la cooperarea în materie de supraveghere a instituțiilor de plată care desfășoară activități transfrontaliere și, în special, domeniul de aplicare și tratarea informațiilor care urmează să facă obiectul schimbului, pentru a asigura o supraveghere coerentă și eficientă a instituțiilor de plată care prestează servicii de plată la nivel transfrontalier.

ABE înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la (*a se insera data*) [... în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
8. Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatele (6) și (7) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

SECȚIUNEA 4

DEROGARE

Articolul 27

Condiții

1. Fără a aduce atingere articolului 13, statele membre pot deroga sau pot acorda posibilitatea autorităților lor competente să deroge, integral sau parțial, de la aplicarea procedurii și condițiilor prevăzute la secțiunile 1-3, cu excepția articolelor 21, 23, 24 și 25, și pot permite sau pot acorda posibilitatea autorităților lor competente să autorizeze înscrierea persoanelor fizice sau juridice în registrul prevăzut la articolul 13, în cazul în care:
 - (a) media valorilor totale pentru cele douăsprezece luni precedente ale operațiunilor de plată executate de persoana în cauză, inclusiv de orice agent pentru care are răspundere deplină, nu depășește suma de 1 milion EUR pe lună. Acest criteriu este evaluat în raport cu valoarea totală a operațiunilor de plată prevăzută în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente cer modificarea planului respectiv;
 - (b) niciuna dintre persoanele fizice responsabile de administrarea sau desfășurarea activității nu a fost condamnată pentru infracțiuni legate de spălarea banilor sau finanțarea terorismului sau pentru orice alte infracțiuni financiare.
2. Orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) trebuie să aibă sediul central sau reședința în statul membru în care își desfășoară efectiv activitatea.
3. Persoanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate instituții de plată; cu toate acestea, articolul 10 alineatul (9) și articolul 26 nu li se aplică.
4. De asemenea, statele membre pot dispune ca orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol să poată desfășura doar unele dintre activitățile enumerate la articolul 17.
5. Persoanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol notifică autoritățile competente cu privire la orice modificare a situației lor care prezintă relevanță pentru condiția enunțată la alineatul respectiv. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, în cazurile în care condițiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (4) nu mai sunt întrunite, persoanele în cauză cer autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.
6. Alineatele (1)-(5) din prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește dispozițiile Directivei 2005/60/CE sau dispozițiile naționale privind combaterea spălării banilor.

Articolul 28

Notificarea și informarea

În cazul în care un stat membru recurge la derogarea prevăzută la articolul 27, acesta înștiințează Comisia până la [a se insera data (data finală de transpunere)] în legătură cu decizia sa și o informează cu privire la orice modificări ulterioare. În plus, statul membru informează Comisia cu privire la numărul persoanelor fizice și juridice în cauză și cu privire la valoarea anuală totală a operațiunilor de plată executate până la data de 31 decembrie a fiecărui an calendaristic, astfel cum se prevede la articolul 27 alineatul (1) litera (a).

CAPITOLUL 2

Dispoziții comune

Articolul 29

Accesul la sistemele de plăți

1. Statele membre se asigură că normele privind accesul la sistemele de plăți al prestatorilor de servicii de plată autorizați sau înregistrați care sunt persoane juridice sunt obiective, nediscriminatorii și proporționale și că respectivele reguli nu împiedică accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemului de plăți împotriva unor riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial și pentru protecția stabilității financiare și operaționale a sistemului de plăți.

Sistemele de plăți nu pot impune prestatorilor de servicii de plată, utilizatorilor serviciilor de plată sau altor sisteme de plăți niciuna dintre cerințele următoare:

- (a) orice norme restrictive privind participarea efectivă la alte sisteme de plăți;
 - (b) orice normă care să facă o discriminare între prestatorii de servicii de plată autorizați sau între prestatorii de servicii de plată înregistrați în ceea ce privește drepturile, obligațiile și beneficiile participanților;
 - (c) orice restricții bazate pe forma de organizare.
2. Alineatul (1) nu se aplică:
 - (a) sistemelor de plăți desemnate în temeiul Directivei 98/26/CE;
 - (b) sistemelor de plăți formate exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup format din entități legate prin participatii de capital în care una dintre entitățile legate dispune de un control efectiv asupra celorlalte entități legate.

În sensul literei (a) de la primul paragraf al prezentului alineat, statele membre se asigură că, în cazul în care un anumit sistem de plăți permite unui prestator de servicii de plată să treacă ordine de transfer prin sistem prin intermediul unui participant direct, un astfel de acces indirect la sistemul servicii este acordat, de asemenea, în cazul în care se solicită acest lucru, altor prestatori de servicii de plată autorizați sau înregistrați în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 30

Interdicția ca alte persoane decât prestatorii de servicii de plată să presteze servicii de plată și obligația de notificare

1. Statele membre interzic persoanelor fizice și juridice care nu sunt prestatori de servicii de plată și nici nu sunt excluse explicit din domeniul de aplicare al prezentei directive să presteze servicii de plată.
2. Statele membre solicită ca, înainte de a întreprinde o activitate menționată la articolul 3 litera (k) pentru care volumul operațiunilor de plată calculat în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) litera (a) depășește pragul indicat la punctul respectiv, prestatorii de servicii să își notifice intenția autorităților competente și să prezinte o cerere de recunoaștere ca rețea limitată.

În termen de o lună de la data primirii cererii de recunoaștere, autoritatea competentă ia o decizie motivată pe baza criteriilor menționate la articolul 3 litera (k) de a recunoaște sau nu activitatea ca rețea limitată și informează prestatorul de servicii în consecință. Un rezumat al deciziei este pus la dispoziția publicului în registrul public prevăzut la articolul 13.

Autoritățile competente informează Comisia cu privire la orice decizie luată în conformitate cu al doilea paragraf.

TITLUL III

TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR ȘI A CERINȚELOR ÎN MATERIE DE INFORMARE PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

Reguli generale

Articolul 31

Domeniul de aplicare

1. Prezentul titlu se aplică operațiunilor de plată singulară, contractelor-cadru și operațiunilor de plată care fac obiectul acestora. Părțile pot conveni că acesta nu se aplică, total sau parțial, atunci când utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator.
2. Statele membre pot stabili ca dispozițiile din prezentul titlu să se aplice microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.
3. Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE sau altor acte legislative relevante ale Uniunii ori unor măsuri naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori nearmonizate prin prezenta directivă care sunt în conformitate cu legislația Uniunii.

Articolul 32

Alte dispoziții din legislația Uniunii

Dispozițiile din prezentul titlu nu aduc atingere dispozițiilor din legislația Uniunii care cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prelabile.

Cu toate acestea, în cazul în care se aplică și Directiva 2002/65/CE, dispozițiile legate de informare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din respectiva directivă, cu excepția punctului 2 literele (c)-(g), a punctului 3 literele (a), (d) și (e) și a punctului 4 litera (b) de la alineatul respectiv se înlocuiesc cu articolele 37, 38, 44 și 45 din prezenta directivă.

Articolul 33

Comisioane pentru furnizarea informațiilor

1. Prestatorul de servicii de plată nu percepe utilizatorului serviciilor de plată comisioane pentru furnizarea de informații în temeiul prezentului titlu.
2. Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul acestora pot conveni asupra comisiunelor pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau comunicate mai frecvent ori pentru transmiterea acestora prin alte mijloace de comunicare decât cele specificate în contractul-cadru.
3. În cazul în care prestatorul de servicii de plată poate impune comisioane pentru furnizarea de informații în conformitate cu alineatul (2), acestea trebuie să fie corespunzătoare și în acord cu costurile reale ale prestatorului serviciilor de plată.

Articolul 34

Sarcina probei privind cerințele în materie de informare

Statele membre pot stipula că sarcina probei aparține prestatorului de servicii de plată pentru a

dovedi că a respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu.

Articolul 35

Derogare de la cerințele în materie de informare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică

1. În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care au o limită de cheltuieli de 150 EUR ori depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 150 EUR:
 - (a) prin derogare de la articolele 44, 45 și 49, prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului numai informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, inclusiv modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, responsabilitatea, comisioanele percepute și alte informații importante necesare pentru a lua o decizie informată, precum și o menționare a locului unde se pun la dispoziție într-un mod accesibil orice alte informații ori condiții specificate la articolul 45;
 - (b) se poate conveni ca, prin derogare de la articolul 47, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să propună modificări ale condițiilor din contractul-cadru în sensul prevederilor de la articolul 44 alineatul (1);
 - (c) se poate conveni ca, prin derogare de la articolele 50 și 51, după executarea unei operațiuni de plată:
 - (i) prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, suma operațiunii de plată și orice comisioane percepute și/sau, în cazul mai multor operațiuni de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și comisioanele pentru aceste operațiuni de plată;
 - (ii) prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la punctul (i) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a le furniza. Cu toate acestea, prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.
2. Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Pentru instrumentele de plată preplătite, statele membre pot să crească aceste sume până la 500 EUR.

CAPITOLUL 2

Operațiuni de plată singulară

Articolul 36

Domeniul de aplicare

1. Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată singulară care nu intră sub incidența unui contract-cadru.
2. În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată reglementat printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată pe baza unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.

Articolul 37

Informații prealabile generale

1. Statele membre solicită ca, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulară, prestatorul de servicii de plată să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, într-o formă ușor accesibilă, informațiile și condițiile specificate la articolul 38. La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată transmite informațiile și condițiile pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și inteligibilă, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.
2. În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului de servicii de plată să se conformeze alineatului (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu respectivul alineat imediat după executarea operațiunii de plată.
3. Obligațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol pot fi îndeplinite și prin transmiterea unui exemplar al propunerii de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al ordinului preliminar de plată, care includ informațiile și condițiile specificate la articolul 38.

Articolul 38

Informații și condiții

1. Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt furnizate sau puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată:
 - (a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;
 - (b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;
 - (c) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea valorilor comisioanelor;
 - (d) dacă este cazul, cursurile de schimb reale sau de referință care urmează să fie aplicate operațiunii de plată.
2. Statele membre se asigură că, pentru serviciile de inițiere a plății, prestatorii de servicii de plată terți oferă plătitorului informații despre serviciul oferit și informații de contact privind prestatorul de servicii de plată terț.
3. Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante specificate la articolul 42 sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.

Articolul 39

Informații destinate plătitorului și beneficiarului plății, în cazul unui serviciu de inițiere a plății

În cazul în care un prestator de servicii de plată terț inițiază un ordin de plată la cererea plătitorului, acesta trebuie să furnizeze sau să pună la dispoziția plătitorului și, după caz, a beneficiarului plății, imediat după inițierea ordinului, următoarele date:

- (a) o confirmare a inițierii cu succes a ordinului de plată pe lângă prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului;

- (b) o referință care permite plătitorului și beneficiarului plății să identifice operațiunea de plată și plătitorul, după caz, precum și orice informație transferată odată cu operațiunea de plată;
- (c) valoarea operațiunii de plată;
- (d) după caz, valoarea comisioanelor operațiunii de plată și, după caz, o defalcare a acestora.

Articolul 40

Informații destinate prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului în cazul unui serviciu de inițiere a plății

În cazul în care un ordin de plată este inițiat de propriul sistem al prestatorului de servicii de plată terț, acesta, în caz de fraudă sau de litigiu, pune la dispoziția plătitorului și a prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont referința tranzacțiilor și informațiile privind autorizarea.

Articolul 41

Informații destinate plătitorului după primirea ordinului de plată

Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatul (1), informațiile următoare:

- (a) o referință care să permită plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;
- (c) valoarea comisioanelor operațiunii de plată plătibile de către plătitor și, dacă este cazul, defalcarea sumelor acestor comisioane;
- (d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) litera (d), precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
- (e) data primirii ordinului de plată.

Articolul 42

Informații destinate beneficiarului plății după executarea operațiunii

Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția acestuia, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatul (1), următoarele informații:

- (a) referința care îi permite beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate odată cu operațiunea de plată;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;
- (c) valoarea comisioanelor pentru operațiunea de plată plătibile de către beneficiarul plății și, după caz, defalcarea sumelor acestor comisioane;
- (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
- (e) data valutei creditării contului.

CAPITOLUL 3

Contracte-cadru

Articolul 43

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.

Articolul 44

Informații prealabile generale

1. Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată să comunice informațiile și condițiile specificate la articolul 45 utilizatorului serviciilor de plată, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, cu suficient timp înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract-cadru sau la o ofertă. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și inteligibilă, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.
2. În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului de servicii de plată să se conformeze alineatului (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu alineatul respectiv imediat după încheierea contractului-cadru.
3. Obligațiile prevăzute la alineatul (1) pot fi îndeplinite prin transmiterea unui exemplar al contractului-cadru preliminar care include informațiile și condițiile specificate la articolul 45.

Articolul 45

Informații și condiții

Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt transmise utilizatorului serviciilor de plată:

1. cu privire la prestatorul de servicii de plată:
 - (a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului său central și, după caz, adresa agentului sau a sucursalei stabilite în statul membru în care se oferă serviciul de plată, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;
 - (b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzut la articolul 13 sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare sau mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;
2. cu privire la utilizarea serviciului de plată:
 - (a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;
 - (b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;
 - (c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru inițierea sau executarea operațiunii de plată și retragerea acestui consimțământ în conformitate cu articolele 57 și 71;

- (d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, astfel cum a fost definit la articolul 69, și ora limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;
 - (e) termenul maxim de executare pentru serviciul de plată care urmează să fie prestat;
 - (f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu articolul 60 alineatul (1);
3. cu privire la comisioane, rata dobânzii și cursul de schimb:
- (a) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea valorilor comisioanelor;
 - (b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care trebuie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință, metoda de calcul a dobânzii efective, precum și data și indexul sau baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;
 - (c) dacă se convine astfel, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate de modificări, în conformitate cu articolul 47 alineatul (2);
4. cu privire la comunicare:
- (a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele și software-ul utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor sau a notificărilor specificate în prezenta directivă;
 - (b) modul în care informațiile specificate în prezenta directivă trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziție și frecvența cu care se realizează acest lucru;
 - (c) limba sau limbile în care va fi încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata acestei relații contractuale;
 - (d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile în conformitate cu articolul 46;
5. cu privire la măsurile de salvagardare și la măsurile corective:
- (a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a garanta siguranța unui instrument de plată și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în sensul articolului 61 alineatul (1) litera (b); și procedura securizată privind notificarea clientului de către prestatorul de servicii de plată în cazul unei suspiciuni de fraudă sau al unei fraude reale sau în cazul unor amenințări la adresa securității;
 - (b) dacă se convine astfel, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu articolul 60;
 - (c) răspunderea plătitorului în conformitate cu articolul 66, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;
 - (d) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să informeze prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune neautorizată sau incorect inițiată sau executată, în conformitate cu articolul 63, precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu articolul 65;

- (e) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru inițierea sau executarea operațiunilor de plată în conformitate cu articolul 80;
 - (f) condițiile de rambursare în conformitate cu articolele 67 și 68;
6. cu privire la modificări ale contractului-cadru și la rezilierea sa:
- (a) dacă se convine astfel, faptul că se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu articolul 47, dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă;
 - (b) durata contractului;
 - (c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a rezilia contractul-cadru și oricare alte acorduri cu privire la rezilierea respectivă, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) și cu articolul 48;
7. cu privire la căile de atac:
- (a) toate clauzele contractuale privind dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau instanțele competente;
 - (b) procedurile extrajudiciare de reparație și recurs pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție, în conformitate cu articolele 88-91.

Articolul 46

Accesibilitatea informațiilor și a condițiilor contractului-cadru

În orice moment în timpul relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 45, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil.

Articolul 47

Modificări ale condițiilor contractului-cadru

1. Toate modificările din contractul-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 45 sunt propuse de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora.

După caz, în conformitate cu articolul 45 alineatul (6) litera (a), prestatorul de servicii de plată îl informează pe utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. În acest caz, prestatorul de servicii de plată specifică de asemenea faptul că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul de a rezilia contractul-cadru imediat și în mod gratuit, înainte de data propusă pentru aplicarea modificărilor.
2. Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nicio notificare, cu condiția ca un astfel de drept să fie convenit în contractul-cadru și ca modificările să se bazeze pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință convenite în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) literele (b) și (c). Utilizatorul serviciilor de plată este informat cu privire la orice modificare survenită cu privire la rata dobânzii cu prima ocazie, în conformitate cu articolul 44 alineatul (1), cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația trebuie transmisă sau pusă la dispoziție. Cu toate acestea, modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb care sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată pot fi aplicate fără notificare.

3. Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul operațiunilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.

Articolul 48

Reziliere

1. Utilizatorul serviciilor de plată poate rezilia contractul-cadru oricând dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. Această perioadă nu poate depăși o lună.
2. Rezilierea unui contract-cadru încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată nu implică nici un fel de penalități pentru utilizatorul serviciilor de plată după expirarea a 12 luni. În toate celelalte cazuri, penalitățile pentru rezilierea contractului trebuie să fie adecvate și în acord cu costurile.
3. În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezilia un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (1).
4. Comisioanele percepute periodic pentru serviciile de plată sunt plătite de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precede rezilierea contractului. În cazul în care comisioanele sunt plătite în avans, acestea sunt rambursate proporțional.
5. Dispozițiile din prezentul articol nu aduc atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care reglementează drepturile părților de a declara contractul-cadru neexecutabil sau nul.
6. Statele membre pot stabili dispoziții mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.

Articolul 49

Informații care trebuie furnizate înainte de executarea unei operațiuni de plată individuale

În cazul unei operațiuni de plată individuale care este efectuată în temeiul unui contract-cadru și inițiată de către plătitor, un prestator de servicii de plată oferă, la cererea plătitorului pentru această operațiune de plată, informații explicite privind timpul maxim de executare și comisioanele plătibile de către plătitor și, după caz, defalcarea sumelor tuturor comisioanelor.

Articolul 50

Informații destinate plătitorului cu privire la operațiunile de plată individuale

1. După ce suma unei operațiuni individuale de plată este debitată din contul plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia fără întârziere, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (1), informațiile următoare:
 - (a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, după caz, informații privind beneficiarul plății;
 - (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;
 - (c) valoarea oricăror comisioane legate de operațiunea de plată, și, după caz, defalcarea acestora sau dobânda care trebuie plătită de către plătitor;
 - (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
 - (e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.

2. Un contract-cadru poate conține o clauză conform căreia informațiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie transmise sau puse la dispoziție, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună și în modalitatea convenită, care permite plătitorului să stocheze și să reproducă informații identice.
3. Cu toate acestea, statele membre pot impune obligația ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, o dată pe lună, informații pe suport de hârtie.

Articolul 51

Informații destinate beneficiarului plății cu privire la operațiunile de plată individuale

1. După executarea unei operațiuni de plată individuale, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății furnizează fără întârziere acestuia, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (1), informațiile următoare:
 - (a) referința care îi permite beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate odată cu operațiunea de plată;
 - (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;
 - (c) valoarea oricăror comisioane legate de operațiunea de plată, și, după caz, defalcarea acestora sau dobânda care trebuie plătită de către beneficiarul plății;
 - (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
 - (e) data valutei creditării contului.
2. Un contract-cadru poate conține o clauză conform căreia informațiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie transmise sau puse la dispoziție, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, și în modalitatea convenită care permite beneficiarului plății să stocheze și să reproducă exact informațiile.
3. Cu toate acestea, statele membre pot impune obligația ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, o dată pe lună, informații pe suport de hârtie.

CAPITOLUL 4

Dispoziții comune

Articolul 52

Moneda și conversia monetară

1. Plățile sunt efectuate în moneda convenită de comun acord între părți.
2. În cazul în care este oferit un serviciu de conversie monetară înainte de inițierea operațiunii de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la toate comisioanele, precum și cu privire la cursul de schimb care urmează a fi utilizat în vederea conversiei operațiunii de plată.

Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară pe baza acestor informații.

Informații privind comisioane suplimentare sau reduceri

1. În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății solicită un comision sau oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul cu privire la acest fapt înainte de inițierea operațiunii de plată.
2. În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, un prestator de servicii de plată sau o parte terță solicită un comision, acesta/aceasta informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la acest fapt înainte de inițierea operațiunii de plată.

TITLUL IV

DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRIVIND PRESTAREA ȘI UTILIZAREA SERVICIILOR DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 54

Domeniul de aplicare

1. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca articolul 55 alineatul (1), articolul 57 alineatul (3) și articolele 64, 66, 67, 68, 71 și 80 să nu se aplice, integral sau parțial. De asemenea, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la articolul 63.
2. Statele membre pot stabili ca articolul 91 să nu se aplice în cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator.
3. Statele membre pot stabili ca dispozițiile prezentului titlu să se aplice microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.
4. Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE sau altor acte legislative relevante ale Uniunii sau unor acte legislative naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori nearmonizate prin prezenta directivă care sunt în conformitate cu legislația Uniunii.

Articolul 55

Comisioane aplicabile

1. Prestatorul de servicii de plată nu poate percepe comisioane utilizatorului serviciilor de plată pentru îndeplinirea obligațiilor sale în materie de informare sau pentru măsurile corective și de prevenire în temeiul prezentului titlu, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 70 alineatul (1), articolul 71 alineatul (5) și articolul 79 alineatul (2). Aceste comisioane sunt convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și sunt adecvate și în conformitate cu costurile reale ale prestatorului serviciilor de plată.
2. În cazul în care o operațiune de plată nu implică nicio conversie monetară, statele membre stabilesc ca beneficiarul plății să plătească comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul să plătească comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată.
3. Prestatorul de servicii de plată nu împiedică beneficiarul plății să solicite din partea plătitorului un comision sau să îi ofere o reducere sau să îl orienteze în alt fel către utilizarea unui anumit instrument de plată. Comisioanele percepute nu depășesc însă costurile suportate de beneficiarul plății pentru utilizarea instrumentului de plată respectiv.
4. Cu toate acestea, statele membre se asigură că beneficiarul plății nu solicită comisioane pentru utilizarea de instrumente de plată pentru care comisioanele interbancare sunt reglementate în temeiul Regulamentului (UE) nr. [XX/XX/XX/] [OP, a se introduce numărul regulamentului după adoptarea sa].

Derogare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică

1. În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, se referă numai la operațiunile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care fie au o limită de cheltuieli de 150 EUR, fie depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 150 EUR, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor lor de plată următoarele:
 - (a) articolul 61 alineatul (1) litera (b), articolul 62 alineatul (1) literele (c) și (d), precum și articolul 66 alineatul (2) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sa sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;
 - (b) articolul 64, articolul 65 și articolul 66 alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de instrumentul de plată, prestatorul de servicii de plată nu se află în poziția de a dovedi că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;
 - (c) prin derogare de la articolul 70 alineatul (1), prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl informeze pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății poate fi constatată din context;
 - (d) prin derogare de la articolul 71, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății;
 - (e) prin derogare de la articolele 74 și 75, se aplică alte termene de executare.
2. Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Acestea pot să le crească până la 500 EUR pentru instrumentele de plată preplătite.
3. Articolele 65 și 66 din prezenta directivă se aplică, de asemenea, monedei electronice în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți sau bloca instrumentul de plată. Statele membre pot limita această derogare la conturi de plăți sau la instrumente de plată cu o anumită valoare.

CAPITOLUL 2

Autorizarea operațiunilor de plată

Consimțământul și retragerea consimțământului

1. Statele membre se asigură că o operațiune de plată este considerată autorizată doar în cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul referitor la executarea operațiunii de plată. O operațiune de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea sa, dacă plătitorul și prestatorul de servicii de plată au convenit astfel.
2. Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie acordat în forma convenită între plătitor și prestatorul de servicii de plată. Consimțământul poate fi, de asemenea, acordat direct sau indirect prin intermediul beneficiarului plății. Consimțământul de a executa o operațiune de plată se consideră, de asemenea, ca fiind acordat în cazul în care plătitorul autorizează un prestator de servicii de plată terț să inițieze o operațiune de plată cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont.

În absența consimțământului, o operațiune de plată este considerată ca fiind neautorizată.

3. Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității în temeiul articolului 71. Consimțământul exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată poate fi de asemenea retras, rezultatul fiind că orice operațiune de plată viitoare este considerată neautorizată.
4. Procedura de exprimare a consimțământului este convenită între plătitor și prestatorul (prestatorii) relevant (relevanți) de servicii de plată.

Articolul 58

Accesul unui prestator de servicii de plată terț la informații privind contul de plăți și utilizarea acestor informații de către prestatorul respectiv

1. Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul de a utiliza un prestator de servicii de plată terț pentru a obține servicii de plată care să permită accesul la conturi de plăți, astfel cum se prevede la punctul (7) din anexa I.
2. În cazul în care un prestator de servicii de plată terț a fost autorizat de către plătitor să presteze servicii de plată în conformitate cu alineatul (1), acesta are următoarele obligații:
 - (a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată nu sunt accesibile altor părți;
 - (b) să se autentifice într-un mod neechivoc față de prestatorul (prestatorii) de servicii de plată al (ai) titularului de cont care oferă servicii de cont;
 - (c) să nu stocheze date sensibile privind plățile sau elemente de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată.
3. În cazul în care, pentru un serviciu de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont a primit ordinul de plată al plătitorului prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de plată terț, el notifică imediat acestuia din urmă primirea ordinului de plată și furnizează informații cu privire la disponibilitatea unor fonduri suficiente pentru operațiunea de plată respectivă.
4. Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont tratează ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de plată terț fără nicio discriminare, în afară de cea bazată pe motive obiective legate de termene și de prioritate, față de ordinele de plată transmise direct de către plătitorul însuși.

Articolul 59

Accesul unui emitent terț de instrumente de plată la informații privind contul de plăți și utilizarea acestor informații de către emitentul respectiv

1. Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul de a utiliza un emitent terț de instrumente de plată pentru a obține servicii de card de plată.
2. În cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul ca un emitent terț de instrumente de plată care i-a furnizat un instrument de plată să obțină informații cu privire la disponibilitatea unor fonduri suficiente pentru o anumită operațiune de plată privind un anumit cont de plăți deținut de plătitor, prestatorul de servicii de plată al contului de plăți respectiv care oferă servicii de cont furnizează aceste informații emitentului terț de instrumente de plată imediat după primirea ordinului de plată al plătitorului.
3. Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont tratează ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui emitent terț de instrumente de plată fără nicio discriminare, în afară de cea bazată pe motive obiective legate de termene și de prioritate, față de ordinele de plată transmise direct de către plătitorul însuși.

Articolul 60

Limitele de utilizare a instrumentului de plată

1. În cazul în care este utilizat un anumit instrument de plată în vederea exprimării consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile executate cu ajutorul instrumentului de plată respectiv.
2. În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit, de un risc sporit în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se achita de obligația de plată.
3. În aceste cazuri, prestatorul de servicii de plată informează, în modul convenit, plătitorul în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestui blocaj, dacă este posibil înainte de blocare și cel mai târziu imediat după blocarea acestuia, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații compromite motivele de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții relevante ale legislației Uniunii sau ale legislației naționale.
4. Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.

Articolul 61

Obligațiile utilizatorului serviciilor de plată cu privire la instrumentele de plată

1. Utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de a utiliza un instrument de plată are următoarele obligații:
 - (a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu condițiile obiective, nediscriminatorii și proporționale care reglementează emiterea și utilizarea acestuia;
 - (b) de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, deturnarea instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia, să informeze fără întârziere prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta.
2. În scopul prevăzut la alineatul (1) litera (a), de îndată ce utilizatorul serviciilor de plată primește un instrument de plată, acesta ia în special toate măsurile rezonabile pentru a garanta siguranța elementelor sale de securitate personalizate. Obligațiile de diligență ale utilizatorilor de servicii de plată nu împiedică utilizarea oricărui instrument de plată și a oricăror servicii autorizate în temeiul prezentei directive.

Articolul 62

Obligațiile prestatorului de servicii de plată cu privire la instrumentele de plată

1. Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:
 - (a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sunt accesibile altor părți cu excepția utilizatorului serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la articolul 61;
 - (b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;

- (c) să se asigure că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (b) sau să ceară deblocarea în temeiul articolului 60 alineatul (4); la cerere, prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că a făcut o astfel de notificare;
 - (d) să ofere plătitorului o opțiune de a face o notificare în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (b), în mod gratuit și să nu perceapă, eventual, decât costurile de înlocuire atribuite în mod direct instrumentului de plată;
 - (e) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată după ce a fost efectuată notificarea în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (b).
2. Prestatorul de servicii de plată suportă riscul aferent trimerii unui instrument de plată către un plătitor sau al trimerii oricăror elemente de securitate personalizate ale acestuia.

Articolul 63

Notificarea operațiunilor de plată neautorizate sau executate incorect

1. Utilizatorul serviciilor de plată obține corectarea unei operațiuni din partea prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont numai dacă semnalează fără întârzieri nejustificate prestatorului de servicii de plată faptul că a constatat o operațiune de plată neautorizată sau executată incorect care dă naștere unei plângeri, inclusiv în conformitate cu articolul 80 și în cel mult treisprezece luni de la data debitării, cu excepția situațiilor în care, dacă este cazul, prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informațiile legate de această operațiune de plată, în conformitate cu titlul III.
2. În cazul în care este implicat un prestator de servicii de plată terț, utilizatorul serviciilor de plată trebuie, de asemenea, să obțină rectificarea din partea prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 65 alineatul (2) și articolul 80 alineatul (1).

Articolul 64

Probe privind autentificarea și executarea operațiunilor de plată

1. Statele membre solicită ca, în cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau susține că operațiunea de plată nu a fost corect executată, este responsabilitatea prestatorului de servicii de plată și, după caz, a prestatorului de servicii de plată terț, să demonstreze că operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect, introdusă în conturi și nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe.
- În cazul în care operațiunea de plată a fost inițiată prin intermediul unui prestator de servicii de plată terț, acestuia din urmă îi revine sarcina de a face dovada că operațiunea de plată nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de serviciile de plată de care este responsabil.
2. În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată, folosirea în sine a unui instrument de plată înregistrat de prestatorul de servicii de plată, inclusiv de prestatorul de servicii de plată terț, după caz, nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi nici că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor, nici că plătitorul a acționat în mod fraudulos sau nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul articolului 61.

Articolul 65

Răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate

1. Statele membre se asigură că, fără a aduce atingere articolului 63, în cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează imediat plătitorului suma aferentă operațiunii de plată neautorizate respective și, dacă este cazul, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat. Acesta se asigură, de asemenea, că data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului nu este ulterioară datei la care suma a fost debitată.
2. În cazul în care este implicat un prestator de servicii de plată terț, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont rambursează suma care face obiectul operațiunii de plată neautorizate și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu ar fi avut loc. Se poate aplica o compensație financiară din partea prestatorului de servicii de plată terț către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont.
3. Se poate stabili o compensație financiară suplimentară în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de plată sau contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de plată terț, după caz.

Articolul 66

Răspunderea plătitorului pentru operațiunile de plată neautorizate

1. Prin derogare de la articolul 65, plătitorul poate fi obligat să suporte, până la un quantum de cel mult 50 EUR, pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat sau din deturnarea unui instrument de plată.

Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate dacă aceste pierderi rezultă în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă, a uneia sau a mai multor obligații prevăzute la articolului 61. În astfel de cazuri, suma maximă menționată la alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică. Pentru plăți efectuate prin intermediul comunicării la distanță, în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu solicită o autentificare strictă a clienților, plătitorul nu suportă eventuale consecințe financiare decât în cazul în care a acționat în mod fraudulos. În cazul în care beneficiarul plății sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu acceptă autentificarea strictă a clienților, acesta rambursează prejudiciul financiar cauzat prestatorului de servicii de plată al plătitorului.
2. După notificarea realizată în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (b), plătitorul nu suportă nicio consecință financiară care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, exceptând cazul în care a acționat în mod fraudulos. În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, astfel cum se prevede la articolul 62 alineatul (1) litera (c), plătitorul nu este răspunzător pentru consecințele financiare care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, exceptând cazul în care a acționat în mod fraudulos.

Articolul 67

Rambursări ale unor operațiuni de plată inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății

1. Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul la o rambursare din partea prestatorului de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de către sau prin

intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) autorizația nu specifică suma exactă a operațiunii de plată la momentul în care a fost dată;
- (b) suma operațiunii de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luând în calcul profilul cheltuielilor anterioare, condițiile din contractul cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.

La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorului îi revine sarcina de a dovedi că aceste condiții sunt îndeplinite.

Rambursarea constă în suma totală a operațiunii de plată executate. Aceasta implică faptul că data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului nu este ulterioară datei la care suma a fost debitată.

Pentru debitările directe, plătitorul are un drept necondiționat de rambursare în termenul stabilit la articolul 68, cu excepția cazului în care beneficiarul plății a îndeplinit deja obligațiile contractuale și serviciile au fost deja primite sau mărfurile au fost deja consumate de către plătitor. La cererea prestatorului de servicii de plată, beneficiarului plății îi revine sarcina de a dovedi faptul că au fost îndeplinite condițiile menționate la al treilea paragraf.

2. Cu toate acestea, în scopul aplicării alineatului (1) primul paragraf litera (b), plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 45 alineatul (3) litera (b).
3. În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care și-a exprimat consimțământul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul de servicii de plată și, dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului în forma convenită cu cel puțin patru săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.

Articolul 68

Cereri de rambursări ale unor operațiuni de plată inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății

1. Statele membre se asigură că plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la articolul 67 pentru o operațiune de plată autorizată inițiată de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății în termen de opt săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.
2. În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a operațiunii de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma, indicând organismele pe care plătitorul le poate sesiza în conformitate cu articolele 88-91 în cazul în care nu acceptă justificarea oferită.

Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, în conformitate cu primul paragraf, nu se aplică în cazul prevăzut la articolul 67 alineatul (1) al patrulea paragraf.

CAPITOLUL 3

Executarea operațiunilor de plată

SECȚIUNEA 1

ORDINE DE PLATĂ ȘI SUME TRANSFERATE

Articolul 69

Primirea ordinelor de plată

1. Statele membre se asigură că momentul primirii reprezintă momentul în care ordinul de plată inițiat direct de către plătitor sau în numele său de către un prestator de servicii de plată terț sau indirect de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății este primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului. În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare. Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.
2. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi, la sfârșitul unei anumite perioade sau în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului de servicii de plată, momentul primirii în sensul articolului 74 este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată primit este considerat primit în următoarea zi lucrătoare.

Articolul 70

Refuzul ordinelor de plată

1. În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, dacă acest lucru nu este interzis prin alte dispoziții relevante ale legislației Uniunii sau ale legislației naționale.

Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și în orice caz în termenele specificate la articolul 74.

Contractul-cadru poate include condiția ca prestatorul de servicii de plată să poată percepe un comision pentru această notificare în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv.
2. În cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în contractul-cadru al plătitorului, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului nu poate refuza executarea unui ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de un plătitor, în numele său de către un prestator de servicii de plată terț sau de un sau prin intermediul unui beneficiar al plății, dacă acest lucru nu este interzis prin alte dispoziții relevante ale legislației Uniunii sau ale legislației naționale.
3. În sensul articolelor 74 și 80, se consideră că un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată nu a fost primit.

Articolul 71

Irevocabilitatea unui ordin de plată

1. Statele membre se asigură că utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, în lipsa unor dispoziții contrare în prezentul articol.
2. În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de către un prestator de servicii de plată terț în numele plătitorului sau de către sau prin intermediul beneficiarului plății, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după acordarea consimțământului prestatorului de servicii de plată terț pentru a iniția operațiunea de plată, după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății.
3. Cu toate acestea, în cazul unei debitări directe, fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, plătitorul poate revoca ordinul de plată cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită pentru debitarea fondurilor.
4. În cazul menționat la articolul 69 alineatul (2), utilizatorul serviciilor de plată poate revoca un ordin de plată cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.
5. După limitele de timp specificate la alineatele (1)-(4), ordinul de plată poate fi revocat numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată relevant convin astfel. În cazul menționat la alineatele (2) și (3), este nevoie de acordul beneficiarului plății. În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată relevant poate percepe un comision de revocare.

Articolul 72

Sume transferate și sume primite

1. Statele membre solicită prestatorului (prestatorilor) de servicii de plată al (ai) plătitorului, prestatorului (prestatorilor) de servicii de plată al (ai) beneficiarului plății și tuturor intermediarilor prestatorilor de servicii de plată să transfere întreaga sumă a operațiunii de plată și să nu deducă niciun comision din suma transferată.
2. Cu toate acestea, beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată relevant să își deducă comisioanele din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a operațiunii de plată și comisioanele sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.
3. În cazul în care din suma transferată sunt deduse alte comisioane decât cele prevăzute la alineatul (2), prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată inițiată de plătitor. În cazurile în care operațiunea de plată este inițiată de către sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul de servicii de plată se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată.

SECȚIUNEA 2

TERMENUL DE EXECUTARE ȘI DATA VALUTEI

Articolul 73

Domeniu de aplicare

1. Prezenta secțiune se aplică:
 - (a) operațiunilor de plată în euro;

- (b) operațiunilor naționale de plată efectuate în moneda unui stat membru aflat în afara zonei euro;
 - (c) operațiunilor de plată care implică numai o conversie monetară între euro și moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro, cu condiția ca respectiva conversie monetară necesară să fie realizată în statul membru care nu aparține zonei euro și, în cazul operațiunilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.
2. Prezenta secțiune se aplică altor operațiuni de plată, în afară de cazul în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată iau o decizie contrară în această privință, excepție făcând articolul 78, de la care părțile nu pot deroga. Cu toate acestea, când utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la articolul 74, această perioadă nu poate depăși, pentru operațiunile de plată în interiorul Uniunii, patru zile lucrătoare de la momentul primirii prevăzut la articolul 69.

Articolul 74

Operațiunile de plată într-un cont de plăți

1. Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al plătitorului să garanteze că, după momentul primirii prevăzut la articolul 69, suma operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel târziu până la sfârșitul următoareii zile lucrătoare. Aceste perioade pot fi prelungite cu o zi lucrătoare pentru operațiunile de plată inițiate pe suport de hârtie.
2. Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să atribuie o dată a valutei și să pună la dispoziție suma operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu articolul 78.
3. Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să transmită prestatorului de servicii de plată al plătitorului un ordin de plată inițiat de către beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia în termenele convenite între plătitor și prestatorul de servicii de plată, de natură să permită plata, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadentă convenită.

Articolul 75

Cazul în care beneficiarul plății nu este titular al unui cont de plăți la prestatorul de servicii de plată

În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plăți, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la articolul 74.

Articolul 76

Numerar plasat într-un cont de plăți

În cazul în care un consumator plasează numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, suma devine disponibilă și i se atribuie o dată a valutei cel târziu în următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.

Articolul 77
Operațiuni de plată naționale

Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre pot să prevadă termene de executare a plăților mai scurte decât cele stabilite în prezenta secțiune.

Articolul 78
Data valutei și disponibilitatea fondurilor

1. Statele membre se asigură că data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății nu este ulterioară zilei lucrătoare în care suma care face obiectul operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că suma care face obiectul operațiunii de plată se află la dispoziția beneficiarului plății de îndată ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății; acest lucru trebuie să se aplice și în cazul plăților efectuate la nivelul unui singur prestator de servicii de plată.

2. Statele membre se asigură că data valutei debitării contului de plăți al plătitorului nu este anterioară momentului în care suma care face obiectul operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.

SECȚIUNEA 3
RĂSPUNDEREA

Articolul 79
Coduri unice de identificare incorecte

1. În cazul în care un ordin de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare, ordinul de plată este considerat executat corect în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare.
2. În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu este considerat răspunzător, în conformitate cu articolul 80, pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunii de plată.
3. Cu toate acestea, prestatorul de servicii de plată al plătitorului depune toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată.
4. În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe utilizatorului serviciilor de plată un comision pentru operațiunea de recuperare.
5. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la articolul 38 alineatul (1) litera (a) sau la articolul 45 alineatul (2) litera (b), prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.

Articolul 80
Neexecutarea, executarea defectuoasă sau executarea cu întârziere

1. În cazul în care un ordin de plată este inițiat direct de către plătitor, prestatorul de servicii de plată este răspunzător față de plătitor, fără a aduce atingere articolului 63, articolului 79 alineatele (2) și (3) și articolului 83, de executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului în care poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului serviciilor de plată al beneficiarului plății că prestatorul serviciilor de plată al

beneficiarului plății a primit suma care face obiectul operațiunii de plată în conformitate cu articolul 74 alineatul (1). În acest caz, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății este răspunzător față de beneficiarul plății de executarea corectă a operațiunii de plată.

În cazul în care un ordin de plată este inițiat de plătitor prin intermediul unui prestator de servicii de plată terț, respectivul prestator de servicii de plată este răspunzător față de plătitor, fără a aduce atingere articolului 63, articolului 79 alineatele (2) și (3) și articolului 83, pentru executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului în care poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului serviciilor de plată care oferă servicii de cont al beneficiarului plății că inițierea plăților a fost primită de către prestatorul serviciilor de plată care oferă servicii de cont al beneficiarului plății, în conformitate cu articolul 69. În acest caz, prestatorul serviciilor de plată care oferă servicii de cont al beneficiarului plății este răspunzător față de plătitor pentru executarea corectă a operațiunii de plată.

În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau un prestator de servicii de plată terț este ținut să răspundă în conformitate cu primul sau al doilea paragraf, prestatorul de servicii de plată relevant rambursează fără întârziere plătitorului valoarea operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod defectuos, și, după caz, readuce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc. Data valutei creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

În cazul în care o operațiune de plată este executată cu întârziere, plătitorul poate decide ca suma să aibă ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut să răspundă în conformitate cu primul paragraf, acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia. Suma are ca dată a valutei cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos în care ordinul de plată este inițiat de plătitor, prestatorul de servicii de plată depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și informează plătitorul cu privire la rezultate. Acest demers trebuie să fie gratuit pentru plătitor.

2. În cazul în care un ordin de plată este inițiat de beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, prestatorul de servicii de plată este răspunzător în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere articolului 63, articolului 79 alineatele (2) și (3) și articolului 83, pentru transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului în conformitate cu articolul 74 alineatul (3). În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în conformitate cu prezentul paragraf, acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului. În cazul transmiterii cu întârziere a ordinului de plată, suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În plus, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în fața acestuia, fără a aduce atingere articolului 63, articolului 79 alineatele (2) și (3) și articolului 83, pentru efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la articolul 78. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în conformitate cu prezentul paragraf, acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei care face obiectul operațiunii de plată, imediat după ce această

sumă este creditată în contul de plăți al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății. Suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este răspunzător în conformitate cu primul și al doilea paragraf, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului are o asemenea răspundere, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, suma care face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și readuce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc. Data valutei creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

În cazul unei operațiuni de plată executate cu întârziere, plătitorul poate decide ca suma să aibă ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos în care ordinul de plată este inițiat de beneficiarului plății sau prin intermediul acestuia, prestatorul de servicii de plată depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și informează beneficiarul plății cu privire la rezultate. Acest demers trebuie să fie gratuit pentru beneficiarul plății.

3. În plus, prestatorii de servicii de plată trebuie să fie răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor de plată pentru toate tarifele de care sunt responsabili, inclusiv pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorului serviciilor de plată, ca urmare a neexecutării sau a executării în mod defectuos (inclusiv cu întârziere) a operațiunii de plată.

Articolul 81

Compensații financiare suplimentare

Orice compensație financiară suplimentară față de cea prevăzută în prezenta secțiune poate fi stabilită în conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată.

Articolul 82

Dreptul la recurs

1. În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu articolul 80 i se poate imputa unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate în temeiul articolului 80. Această compensație se aplică și în cazul în care oricare dintre prestatorii de servicii de plată nu utilizează reguli stricte de autentificare a clienților.
2. O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.

Articolul 83

Lipsa răspunderii

Răspunderea prevăzută în capitolele 2 și 3 nu se aplică împrejurărilor anormale și neprevăzute, aflate în afara controlului persoanei care le invocă, ale căror consecințe nu ar fi putut să fie evitate

în pofida tuturor eforturilor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legale prevăzute în legislația națională sau în legislația Uniunii.

CAPITOLUL 4

PROTECȚIA DATELOR

Articolul 84

Protecția datelor

Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive se realizează în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu normele naționale care transpun Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

CAPITOLUL 5

ASPECTE OPERAȚIONALE, SECURITATE ȘI AUTENTIFICARE

Articolul 85

Cerințe de securitate și notificarea incidentelor

1. Prestatorii serviciilor de plată se supun dispozițiilor Directivei [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată] și în special cerințelor privind gestionarea riscurilor și raportarea incidentelor de la articolele 14 și 15 din directiva respectivă.
2. Autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată] informează fără întârzieri nejustificate autoritatea competentă din statul membru de origine și ABE cu privire la notificările incidentelor în materie de securitate a rețelelor și a informației primite de la prestatorii de servicii de plată.
3. După primirea unei notificări, ABE informează, dacă este cazul, autoritățile competente din celelalte state membre.
4. Pe lângă dispozițiile articolului 14 alineatul (4) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată], în cazul în care incidentul de securitate ar putea avea un impact asupra intereselor financiare ale utilizatorilor de servicii de plată ai prestatorului de servicii de plată, acesta informează fără întârzieri nejustificate utilizatorii serviciilor sale de plată cu privire la incident și cu privire la eventualele măsuri de atenuare pe care le pot lua pentru a atenua efectele negative ale acestuia.

Articolul 86

Punere în aplicare și raportare

1. Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată oferă anual autorității desemnate în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată] informații actualizate cu privire la evaluarea riscurilor operaționale și de securitate asociate serviciilor de plată pe care le oferă și la gradul de adecvare al măsurilor de atenuare și al mecanismelor de control utilizate ca răspuns la aceste riscuri. Autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată] transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestor informații autorității competente din statul membru de origine.

2. Fără a aduce atingere articolelor 14 și 15 din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată], ABE elaborează, în cooperare strânsă cu BCE, orientări cu privire la stabilirea, punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor de securitate, inclusiv a proceselor de certificare, dacă este cazul. ABE ia în considerare, printre altele, standardele și/sau specificațiile publicate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (2) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată].
3. În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani.
4. Fără a aduce atingere articolelor 14 și 15 din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației] [OP: a se introduce numărul directivei, odată ce a fost adoptată], ABE emite orientări care să faciliteze sarcina prestatorilor de servicii de plată de a defini incidentele majore și a preciza circumstanțele în care o instituție de plată este obligată să notifice un incident de securitate. Orientările respective se emit până la (a se insera data — doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive).

Articolul 87 **Autentificarea**

1. Statele membre se asigură că un prestator de servicii de plată aplică reguli stricte de autentificare clienților atunci când plătitorul inițiază o operațiune de plată electronică, cu excepția cazului în care orientările ABE permit derogări specifice bazate pe riscul aferent serviciului de plată furnizat. Această regulă se aplică, de asemenea, unui prestator de servicii de plată terț atunci când inițiază o operațiune de plată în numele plătitorului. Prestatorul serviciilor de plată care oferă servicii de cont permite prestatorului de servicii de plată terț să se bazeze pe metodele de autentificare ale primului, atunci când acesta din urmă acționează în numele utilizatorului serviciilor de plată.
2. În cazul în care un prestator de servicii de plată oferă serviciile menționate în anexa I punctul 7, acesta transmite autentificarea prestatorului serviciilor de plată care oferă servicii de cont al titularului contului.
3. În cooperare strânsă cu BCE, ABE emite orientări adresate prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la articolul 1 alineatul (1) din prezenta directivă, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, referitoare la metodele cele mai avansate de autentificare a clienților și la orice derogare de la utilizarea unor reguli stricte de autentificare a clienților. Orientările respective se emit până la (a se insera data – doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive) și se actualizează periodic, după caz.

CAPITOLUL 6

PROCEDURI EXTRAJUDICIARE DE RECLAMAȚII ȘI DE REPARAȚIE ÎN VEDEREA SOLUȚIONĂRII LITIGIILOR

SECȚIUNEA 1 **PROCEDURI DE RECLAMAȚII**

Articolul 88 **Reclamațiile**

1. Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri adecvate care să permită utilizatorilor serviciilor de plată și altor părți interesate, inclusiv asociațiilor de

consumatori, să depună reclamații la autoritățile competente cu privire la presupusele încălcări, de către prestatorii de servicii de plată, ale prezentei directive.

2. Dacă este cazul și fără a aduce atingere dreptului de a deferi o cauză justiției în conformitate cu dreptul național procedural, răspunsul autorităților competente informează reclamantul despre existența procedurilor de reclamație și reparație extrajudiciară instituite în conformitate cu articolul 91.

Articolul 89

Autoritățile competente

1. Statele membre desemnează autoritățile competente care să asigure și să monitorizeze respectarea efectivă a prezentei directive. Autoritățile competente adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea directivei. Autoritățile competente sunt independente de prestatorii de servicii de plată. Acestea sunt autorități competente în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1039/2010.
2. Autoritățile menționate la alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin. În cazul în care mai multe autorități competente sunt împuternicite să asigure și să monitorizeze respectarea efectivă a prezentei directive, statele membre se asigură că aceste autorități colaborează îndeaproape pentru a-și putea îndeplini eficient atribuțiile.
3. În cazul în care se constată sau se suspectează încălcarea dispozițiilor de drept național adoptate în conformitate cu titlurile III și IV, autoritățile competente menționate la prezentul articol alineatul (1) sunt cele din statul membru de origine al prestatorului de servicii de plată, cu excepția agenților sau sucursalelor care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire, pentru care autoritățile competente sunt cele ale statului membru gazdă.
4. Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile competente desemnate menționate la alineatul (1) cel târziu până la [... un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. Acestea informează Comisia în legătură cu orice separare a funcțiilor ce le revin acestor autorități. De asemenea, statele membre notifică imediat Comisiei orice modificare ulterioară privind desemnarea și competențele acestor autorități.

SECȚIUNEA 2

PROCEDURI EXTRAJUDICIARE DE REPARAȚIE ȘI SANȚIUNI

Articolul 90

Soluționarea pe plan intern a litigiilor

1. Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată instituie proceduri de soluționare a reclamațiilor consumatorilor care să fie adecvate și eficace pentru soluționarea reclamațiilor primite de la utilizatorii serviciilor de plată în ceea ce privește drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă.
2. Statele membre solicită prestatorilor de servicii de plată să depună toate eforturile pentru a răspunde în scris la reclamațiile utilizatorilor serviciilor de plată, abordând toate punctele aduse în discuție, într-un interval de timp corespunzător și cel târziu în termen de 15 zile lucrătoare. În situații excepționale, în cazul în care răspunsul nu poate fi dat în termen de 15 zile lucrătoare din motive independente de voința prestatorului de servicii de plată, aceasta este obligat să transmită un răspuns provizoriu, care să indice în mod clar motivele pentru care răspunsul la reclamație va ajunge cu întârziere și să precizeze termenul în care consumatorul va primi răspunsul definitiv. Acest al doilea termen nu poate depăși, în niciun caz, o perioadă suplimentară de 30 de zile lucrătoare.

3. Prestatorul serviciilor de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la entitățile extrajudiciare de reparație care au competența de a soluționa litigiile privind drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă.
4. Informațiile menționate la alineatul (2) trebuie înscrise într-un mod simplu, direct, vizibil și permanent accesibil pe site-ul internet al prestatorului de servicii de plată, în cazul în care acesta există, în termenii și condițiile generale ale contractului dintre prestatorul serviciilor de plată și utilizatorul serviciilor de plată și în facturile și chitanțele aferente acestor contracte. Acestea precizează în ce mod pot fi obținute informații suplimentare privind entitatea extrajudiciară de reparație competentă și modul în care se poate recurge la respectiva entitate.

Articolul 91

Reparații extrajudiciare

1. Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri extrajudiciare adecvate și eficace de reclamație și reparație în vederea soluționării litigiilor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă, în conformitate cu legislația internă și cu legislația Uniunii relevante, recurgându-se, dacă este cazul, la organismele existente. Statele membre se asigură că aceste proceduri sunt aplicabile prestatorilor de servicii de plată și că acoperă, de asemenea, activitățile reprezentanților desemnați.
2. Statele membre solicită organismelor menționate la alineatul (1) să coopereze pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere privind drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă.

Articolul 92

Sanctiuni

1. Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată și prestatorii de servicii de plată terți pot fi trași la răspundere pentru încălcările dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.
2. Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a impune sancțiuni penale, statele membre se asigură că autoritățile competente pot adopta măsuri administrative adecvate și pot impune sancțiuni administrative în cazul în care prestatorii de servicii de plată și prestatorii de servicii de plată terți menționați la alineatul (1) încalcă dispozițiile naționale, adoptate în momentul transpunerii prezentei directive, și se asigură, de asemenea, că acestea sunt aplicate. Măsurile și sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

TITLUL V ACTE DELEGATE

Articolul 93 Acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, conform articolului 94, în ceea ce privește:

- (a) adaptarea trimiterii la Recomandarea 2003/361/CE de la articolul 4 alineatul (29) din prezenta directivă, în cazul în care recomandarea respectivă se modifică;
- (b) actualizarea sumelor prevăzute la articolul 27 alineatul (1) și la articolul 66 alineatul (1), pentru a ține seama de inflație și de evoluțiile semnificative ale pieței.

Articolul 94 Exercitarea competențelor delegate

1. Competența de a adopta acte delegate i se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Delegarea de competențe menționată la articolul 93 i se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată care începe la [a se insera data – data intrării în vigoare a actului legislativ].
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 93 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe prevăzute în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui dintre actele delegate deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 93 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 95 **Armonizarea deplină**

1. Fără a aduce atingere articolului 31 alineatul (2), articolului 34, articolului 35 alineatul (2), articolului 48 alineatul (6), articolului 50 alineatul (3), articolului 51 alineatul (3), articolului 54 alineatul (2), articolului 56 alineatul (2) și articolelor 77 și 96, în măsura în care prezenta directivă conține dispoziții armonizate, statele membre nu mențin și nici nu introduc alte dispoziții decât cele prevăzute în prezenta directivă.
2. În cazul în care un stat membru recurge la oricare dintre opțiunile la care se face trimitere la alineatul (1), acesta informează Comisia despre acest lucru, precum și despre orice modificări ulterioare. Comisia pune informațiile la dispoziția publicului pe un site web sau printr-o altă modalitate ușor accesibilă.
3. Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată nu derogă, în detrimentul utilizatorilor serviciilor de plată, de la dispozițiile normelor de drept intern care pun în aplicare dispozițiile prezentei directive sau care corespund acestora, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este prevăzută în mod expres în prezenta directivă.

Cu toate acestea, prestatorii de servicii de plată pot decide să acorde condiții mai favorabile utilizatorilor serviciilor de plată.

Articolul 96 **Clauza de revizuire**

Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Băncii Centrale Europene, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, un raport privind aplicarea și impactul acesteia, în special în ceea ce privește oportunitatea și impactul normelor privind tarifele prevăzute la articolul 55 alineatele (3) și (4).

Articolul 97 **Dispoziție tranzitorie**

1. Statele membre permit persoanelor juridice care au început, înainte de [OP: a se introduce data finală a transpunerii], să desfășoare activități în calitate de instituție de plată în conformitate cu dispozițiile de drept intern de transpunere a Directivei 2007/64/CE, să continue aceste activități în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 2007/64/CE, fără să fie obligate să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă sau să se conformeze celorlalte dispoziții stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală a transpunerii + 6 luni].

Statele membre impun persoanelor juridice menționate la primul paragraf să prezinte toate informațiile pertinente autorităților competente, pentru a le permite acestora din urmă să determine până la [OP: a se introduce data finală a transpunerii + 6 luni] dacă respectivele persoane juridice îndeplinesc cerințele prevăzute în prezenta directivă și, în caz contrar, ce măsuri trebuie luate pentru a se asigura conformitatea sau dacă este necesară o retragere a autorizației.

Persoanele juridice menționate la primul paragraf care, după verificarea de către autoritățile competente, îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă, primesc autorizația și sunt înscrise în registrul statului membru de origine și în registrul ABE, prevăzute la articolele 13 și 14 din prezenta directivă. În cazul în care aceste

persoane juridice nu îndeplinesc cerințele stabilite în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală a transpunerii + 6 luni], acestora li se interzice, în conformitate cu articolul 30 din prezenta directivă, să furnizeze servicii de plată.

2. Statele membre pot prevedea ca persoanelor juridice menționate la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol să li se acorde automat autorizații și să fie înscrise în registrul național al statului membru de origine și în registrul ABE, prevăzute la articolele 13 și 14, în cazul în care autoritățile competente dețin deja dovada respectării cerințelor stabilite la articolele 5 și 10. Autoritățile competente informează entitățile în cauză înainte ca autorizația să fie acordată.
3. Statele membre permit persoanelor fizice sau juridice care au început, înainte de [OP: a se introduce data finală a transpunerii], să desfășoare activități în calitate de instituții de plată în sensul prezentei directive și cărora li s-a acordat o derogare în temeiul articolului 26 din Directiva 2007/64/CE, să continue aceste activități în statul membru în cauză în conformitate cu Directiva 2007/64/CE, până la [OP: a se introduce data finală a transpunerii + 12 luni] fără a fi obligate să solicite o autorizare în temeiul articolului 5 sau al articolului 27 din prezenta directivă ori să se conformeze celorlalte dispoziții stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă. Persoanelor care nu au primit autorizația sau cărora nu li s-a acordat o derogare în acest termen în temeiul prezentei directive li se interzice să presteze servicii de plată în conformitate cu articolul 30 din prezenta directivă.

Articolul 98

Modificări ale Directivei 2002/65/CE

La articolul 4 din Directiva 2002/65/CE, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. În cazul în care se aplică și Directiva [OP: a se introduce numărul prezentei directive] a Parlamentului European și a Consiliului*, dispozițiile în materie de informare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, cu excepția celor prevăzute la punctul 2 literele (c)-(g), la punctul 3 literele (a), (d) și (e) și la punctul 4 litera (b), se înlocuiesc cu articolele 37, 38, 44 și 45 din respectiva directivă.”

* Directiva... a Parlamentului European și a Consiliului din [a se introduce titlul complet], (JO L...).

Articolul 99

Modificarea Directivei 2013/36/UE

În anexa I la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁰, punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Servicii de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2014/XX/UE a Parlamentului European și a Consiliului* [OP: a se introduce denumirea și numărul prezentei directive, odată ce a fost adoptată].”

* Directiva... a Parlamentului European și a Consiliului din...

⁵⁰

Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

Articolul 100
Modificări ale Directivei 2009/110/CE

La articolul 18 din Directiva 2009/110/CE se adaugă alineatul (4), cu următorul text:

„4. Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică care, înainte de adoptarea Directivei [OP: a se introduce numărul prezentei directive] a Parlamentului European și a Consiliului*, au demarat activități în conformitate cu prezenta directivă și cu Directiva 2007/64/CE în statul membru în care se află sediul lor social, să continue activitățile respective în acel stat membru sau într-un alt stat membru, fără să fie obligate să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau să se conformeze altor cerințe stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală a transpunerii + 6 luni].

Statele membre solicită persoanelor juridice menționate la primul paragraf să prezinte toate informațiile pertinente autorităților competente, pentru a le permite acestora din urmă să determine, până la [OP: a se introduce data definitivă a transpunerii + 6 luni], dacă respectivele persoane juridice îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă și, în caz contrar, ce măsuri trebuie luate pentru a se asigura conformitatea sau dacă este necesară o retragere a autorizației.

Persoanele juridice menționate la primul paragraf care, în urma verificării realizate de către autoritățile competente, îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă primesc autorizația și sunt înscrise în registru. În cazul în care aceste persoane juridice nu îndeplinesc cerințele stabilite în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală a transpunerii + 6 luni], li se interzice emiterea de monedă electronică.”

* Directiva... a Parlamentului European și a Consiliului din [a se introduce titlul complet], (JO L...).

**

Articolul 101
Abrogare

Directiva 2007/64/CE se abrogă cu efect din [OP: a se introduce data – ziua următoare datei menționate la articolul 102 alineatul (2) primul paragraf].

Orice trimitere la directiva abrogată se înțelege ca trimitere la prezenta directivă și se citește în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 102
Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică cel târziu până la [doi ani de la data adoptării] actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Acestea comunică Comisiei textul acestor acte.
2. Statele membre aplică aceste acte începând cu [...].
Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
3. Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 103

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 104

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I
SERVICII DE PLATĂ (DEFINIȚIA 3 DE LA ARTICOLUL 4)

1. Servicii care permit plasarea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți.
2. Servicii care permit retrageri de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți.
3. Executarea de operațiuni de plată, inclusiv transferul de fonduri într-un cont de plăți deschis la prestatorul serviciilor de plată al utilizatorului sau la un alt prestator de servicii de plată:
 - (a) realizarea de debitări directe, inclusiv debitări directe singulare;
 - (b) executarea operațiunilor de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv asemănător;
 - (c) executarea transferurilor credit, inclusiv a ordinelor de plată programată.
4. Executarea de operațiuni de plată în cazul în care fondurile sunt acoperite printr-o linie de credit pentru un utilizator al serviciilor de plată:
 - (a) realizarea de debitări directe, inclusiv debitări directe singulare;
 - (b) executarea operațiunilor de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv asemănător;
 - (c) executarea transferurilor credit, inclusiv a ordinelor de plată programată.
5. Emiterea de instrumente de plată și/sau dobândirea de operațiuni de plată.
6. Remiterea de bani.
7. Servicii bazate pe accesul la conturi de plăți furnizate de un prestator de servicii de plată care nu este prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont, sub formă de:
 - (a) servicii de inițiere a plăților;
 - (b) servicii de informare privind conturile.

ANEXA II
TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă			Directiva 2007/64/CE	
Articolul 1 alineatul (1)			Articolul 1 alineatul (1)	
Articolul 1 alineatul (2)			Articolul 1 alineatul (2)	
Articolul 2 alineatul (1)			Articolul 2 alineatul (1)	
Articolul 2 alineatul (2)			Articolul 2 alineatul (2)	
Articolul 2 alineatul (3)			Articolul 2 alineatul (3)	
Articolul 3 o) eliminat			Articolul 3	
Articolul 4 Definiții adăugate			Articolul 4	
		Articolul 5 — Norme adăugate pentru cererile de autorizare	Articolul 5	
Articolul 6			Articolul 6	
Articolul 7 alineatul (1)			Articolul 7 alineatul (1)	
Articolul 7 alineatul (2)			Articolul 7 alineatul (2)	
Articolul 7 alineatul (3)			Articolul 7 alineatul (3)	
Articolul 8 alineatul (1)			Articolul 8 alineatul (1)	
Articolul 8 alineatul (2)			Articolul 8 alineatul (2)	
Articolul 8 alineatul (3)			Articolul 8 alineatul (3)	
Articolul 9 alineatul (1)			Articolul 9 alineatul (1)	
		Articolul 9 alineatul (2) Articolul 9 alineatele (3) și (4) eliminate	Articolul 9 alineatul (2)	
Articolul 10 alineatul (1)			Articolul 10 alineatul (1)	
Articolul 10 alineatul (2)			Articolul 10 alineatul (2)	
Articolul 10 alineatul (3)			Articolul 10 alineatul (3)	
Articolul 10 alineatul (4)			Articolul 10 alineatul (4)	
Articolul 10 alineatul (5)			Articolul 10 alineatul (5)	
Articolul 10 alineatul (6)			Articolul 10 alineatul (6)	
Articolul 10 alineatul (7)			Articolul 10 alineatul (7)	
Articolul 10 alineatul (8)			Articolul 10 alineatul (8)	
Articolul 10 alineatul (9)			Articolul 10 alineatul (9)	
Articolul 11			Articolul 11	
Articolul 12 alineatul (1)			Articolul 12 alineatul (1)	
Articolul 12 alineatul (2)			Articolul 12 alineatul (2)	
Articolul 12 alineatul (3)			Articolul 12 alineatul (3)	
Articolul 13			Articolul 13	
Articolul 14 alineatul (1)				
Articolul 14 alineatul (2)				
Articolul 14 alineatul (3)				
Articolul 14 alineatul (4)				
Articolul 15			Articolul 14	
Articolul 16 alineatul (1)			Articolul 15 alineatul (1)	
Articolul 16 alineatul (2)			Articolul 15 alineatul (2)	
Articolul 16 alineatul (3)			Articolul 15 alineatul (3)	
Articolul 16 alineatul (4)			Articolul 15 alineatul (4)	
Articolul 17 alineatul (1)			Articolul 16 alineatul (1)	

Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)	
Articolul 17 alineatul (3)		
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (3)	
Articolul 17 alineatul (5)	Articolul 16 alineatul (4)	
Articolul 17 alineatul (6)	Articolul 16 alineatul (5)	
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)	
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)	
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (3)	
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 17 alineatul (4)	
Articolul 18 alineatul (5)	Articolul 17 alineatul (5)	
Articolul 18 alineatul (6)	Articolul 17 alineatul (6)	
Articolul 18 alineatul (7)	Articolul 17 alineatul (7)	
Articolul 18 alineatul (8)	Articolul 17 alineatul (8)	
Articolul 18 alineatul (9)		
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1)	
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (2)	
Articolul 20	Articolul 19	
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)	
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)	
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 20 alineatul (3)	
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 20 alineatul (4)	
Articolul 21 alineatul (5)	Articolul 20 alineatul (5)	
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)	
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2)	
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 21 alineatul (3)	
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)	
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (2)	
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (3)	
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)	
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2)	
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)	
Articolul 25 alineatul (2) – litera (d) eliminată	Articolul 24 alineatul (2)	
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 25 alineatul (1)	
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 25 alineatul (2)	
Articolul 26 alineatul (3)	Articolul 25 alineatul (3)	
Articolul 26 alineatul (4)	Articolul 25 alineatul (4)	
Articolul 26 alineatul (5)	Articolul 25 alineatul (5)	
Articolul 26 alineatul (6)		
Articolul 26 alineatul (7)		
Articolul 26 alineatul (8)		
Articolul 26 alineatul (9)		
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)	
Articolul 27 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (2)	
Articolul 27 alineatul (3)	Articolul 26 alineatul (3)	
Articolul 27 alineatul (4)	Articolul 26 alineatul (4)	
Articolul 27 alineatul (5)	Articolul 26 alineatul (5)	

Articolul 27 alineatul (6)	Articolul 26 alineatul (6)	
Articolul 28	Articolul 27	
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)	
Articolul 29 alineatul (2) – litera (c) eliminată	Articolul 28 alineatul (2)	
Articolul 30 alineatul (1)	Articolul 29	
Articolul 30 alineatul (2)		
Articolul 31 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1)	
Articolul 31 alineatul (2)	Articolul 30 alineatul (2)	
Articolul 31 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (3)	
Articolul 32	Articolul 31	
Articolul 33 alineatul (1)	Articolul 32 alineatul (1)	
Articolul 33 alineatul (2)	Articolul 32 alineatul (2)	
Articolul 33 alineatul (3)	Articolul 32 alineatul (3)	
Articolul 34	Articolul 33	
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)	
Articolul 35 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)	
Articolul 36 alineatul (1)	Articolul 35 alineatul (1)	
Articolul 36 alineatul (2)	Articolul 35 alineatul (2)	
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)	
Articolul 37 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (2)	
Articolul 37 alineatul (3)	Articolul 36 alineatul (3)	
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)	
Articolul 38 alineatul (2)		
Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (2)	
Articolul 39		
Articolul 40		
Articolul 41	Articolul 38	
Articolul 42	Articolul 39	
Articolul 43	Articolul 40	
Articolul 44 alineatul (1)	Articolul 41 alineatul (1)	
Articolul 44 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (2)	
Articolul 44 alineatul (3)	Articolul 41 alineatul (3)	
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 42 alineatul (1)	
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 42 alineatul (2)	
Articolul 45 alineatul (3)	Articolul 42 alineatul (3)	
Articolul 45 alineatul (4)	Articolul 42 alineatul (4)	
Articolul 45 alineatul (5)	Articolul 42 alineatul (5)	
Articolul 45 alineatul (6)	Articolul 42 alineatul (6)	
Articolul 45 alineatul (7)	Articolul 42 alineatul (7)	
Articolul 46	Articolul 43	
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 44 alineatul (1)	
Articolul 47 alineatul (2)	Articolul 44 alineatul (2)	
Articolul 47 alineatul (3)	Articolul 44 alineatul (3)	
Articolul 48 alineatul (1)	Articolul 45 alineatul (1)	
Articolul 48 alineatul (2)	Articolul 45 alineatul (2)	
Articolul 48 alineatul (3)	Articolul 45 alineatul (3)	

Articolul 48 alineatul (4)	Articolul 45 alineatul (4)	
Articolul 48 alineatul (5)	Articolul 45 alineatul (5)	
Articolul 48 alineatul (6)	Articolul 45 alineatul (6)	
Articolul 49	Articolul 46	
Articolul 50 alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1)	
Articolul 50 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (2)	
Articolul 50 alineatul (3)	Articolul 47 alineatul (3)	
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1)	
Articolul 51 alineatul (2)	Articolul 48 alineatul (2)	
Articolul 51 alineatul (3)	Articolul 48 alineatul (3)	
Articolul 52 alineatul (1)	Articolul 49 alineatul (1)	
Articolul 52 alineatul (2)	Articolul 49 alineatul (2)	
Articolul 53 alineatul (1)	Articolul 50 alineatul (1)	
Articolul 53 alineatul (2)	Articolul 50 alineatul (2)	
Articolul 54 alineatul (1)	Articolul 51 alineatul (1)	
Articolul 54 alineatul (2)	Articolul 51 alineatul (2)	
Articolul 54 alineatul (3)	Articolul 51 alineatul (3)	
Articolul 54 alineatul (4)	Articolul 51 alineatul (4)	
Articolul 55 alineatul (1)	Articolul 52 alineatul (1)	
Articolul 55 alineatul (2)	Articolul 52 alineatul (2)	
Articolul 55 alineatul (3)	Articolul 52 alineatul (3)	
Articolul 55 alineatul (4)		
Articolul 56 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)	
Articolul 56 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (2)	
Articolul 56 alineatul (3)	Articolul 53 alineatul (3)	
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 54 alineatul (1)	
Articolul 57 alineatul (2)	Articolul 54 alineatul (2)	
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 54 alineatul (3)	
Articolul 57 alineatul (4)	Articolul 54 alineatul (4)	
Articolul 58 alineatul (1)		
Articolul 58 alineatul (2)		
Articolul 58 alineatul (3)		
Articolul 58 alineatul (4)		
Articolul 59 alineatul (1)		
Articolul 59 alineatul (2)		
Articolul 59 alineatul (3)		
Articolul 60 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)	
Articolul 60 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (2)	
Articolul 60 alineatul (3)	Articolul 55 alineatul (3)	
Articolul 60 alineatul (4)	Articolul 55 alineatul (4)	
Articolul 61 alineatul (1)	Articolul 56 alineatul (1)	
Articolul 61 alineatul (2)	Articolul 56 alineatul (2)	
Articolul 62 alineatul (1)	Articolul 57 alineatul (1)	
Articolul 62 alineatul (2)	Articolul 57 alineatul (2)	
Articolul 63 alineatul (1)	Articolul 58	
Articolul 63 alineatul (2)		

Articolul 64 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (1)	
Articolul 64 alineatul (2)	Articolul 59 alineatul (2)	
Articolul 65 alineatul (1)	Articolul 60 alineatul (1)	
Articolul 65 alineatul (2)		
Articolul 65 alineatul (3)	Articolul 60 alineatul (2)	
Articolul 66 alineatul (1)	Articolul 61 alineatele (1) și (2)	
Articolul 66 alineatul (2)	Articolul 61 alineatele (4) și (5)	
Articolul 67 alineatul (1)	Articolul 62 alineatul (1)	
Articolul 67 alineatul (2)	Articolul 62 alineatul (2)	
Articolul 67 alineatul (3)	Articolul 62 alineatul (3)	
Articolul 68 alineatul (1)	Articolul 63 alineatul (1)	
Articolul 68 alineatul (2)	Articolul 63 alineatul (2)	
Articolul 69 alineatul (1)	Articolul 64 alineatul (1)	
Articolul 69 alineatul (2)	Articolul 64 alineatul (2)	
Articolul 70 alineatul (1)	Articolul 65 alineatul (1)	
Articolul 70 alineatul (2)	Articolul 65 alineatul (2)	
Articolul 70 alineatul (3)	Articolul 65 alineatul (3)	
Articolul 71 alineatul (1)	Articolul 66 alineatul (1)	
Articolul 71 alineatul (2)	Articolul 66 alineatul (2)	
Articolul 71 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (3)	
Articolul 71 alineatul (4)	Articolul 66 alineatul (4)	
Articolul 71 alineatul (5)	Articolul 66 alineatul (5)	
Articolul 72 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)	
Articolul 72 alineatul (2)	Articolul 67 alineatul (2)	
Articolul 72 alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)	
Articolul 73 alineatul (1)	Articolul 68 alineatul (1)	
Articolul 73 alineatul (2)	Articolul 68 alineatul (2)	
Articolul 74 alineatul (1)	Articolul 69 alineatul (1)	
Articolul 74 alineatul (2)	Articolul 69 alineatul (2)	
Articolul 74 alineatul (3)	Articolul 69 alineatul (3)	
Articolul 75	Articolul 70	
Articolul 76	Articolul 71	
Articolul 77	Articolul 72	
Articolul 78 alineatul (1)	Articolul 73 alineatul (1)	
Articolul 78 alineatul (2)	Articolul 73 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (1)	Articolul 74 alineatul (1)	
Articolul 79 alineatul (2)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (3)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (4)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (5)	Articolul 74 alineatul (3)	
Articolul 80 alineatul (1)	Articolul 75 alineatul (1)	
Articolul 80 alineatul (2)	Articolul 75 alineatul (2)	
Articolul 80 alineatul (3)	Articolul 75 alineatul (3)	
Articolul 81	Articolul 76	
Articolul 82 alineatul (1)	Articolul 77 alineatul (1)	
Articolul 82 alineatul (2)	Articolul 77 alineatul (2)	

Articolul 83	Articolul 78	
Articolul 84	Articolul 79	
Articolul 85 alineatul (1)		
Articolul 85 alineatul (2)		
Articolul 85 alineatul (3)		
Articolul 85 alineatul (4)		
Articolul 86 alineatul (1)		
Articolul 86 alineatul (2)		
Articolul 86 alineatul (3)		
Articolul 86 alineatul (4)		
Articolul 87 alineatul (1)		
Articolul 87 alineatul (2)		
Articolul 87 alineatul (3)		
Articolul 88 alineatul (1)	Articolul 80 alineatul (1)	
Articolul 88 alineatul (2)	Articolul 80 alineatul (2)	
Articolul 89 alineatul (1)		
Articolul 89 alineatul (2)		
Articolul 89 alineatul (3)	Articolul 82 alineatul (2)	
Articolul 89 alineatul (4)		
Articolul 90 alineatul (1)		
Articolul 90 alineatul (2)		
Articolul 90 alineatul (3)		
Articolul 91 alineatul (1)	Articolul 83 alineatul (1)	
Articolul 91 alineatul (2)	Articolul 83 alineatul (2)	
Articolul 92 alineatul (1)		
Articolul 92 alineatul (2)		
Articolul 93	Articolul 84	
Articolul 94 alineatul (1)		
Articolul 94 alineatul (2)		
Articolul 94 alineatul (3)		
Articolul 94 alineatul (4)		
Articolul 94 alineatul (5)		
Articolul 95 alineatul (1)	Articolul 86 alineatul (1)	
Articolul 95 alineatul (2)	Articolul 86 alineatul (2)	
Articolul 95 alineatul (3)	Articolul 86 alineatul (3)	
Articolul 96	Articolul 87	
Articolul 97	Articolul 88	
Articolul 98 alineatul (1)		
Articolul 98 alineatul (2)		
Articolul 99 alineatul (1)		
Articolul 99 alineatul (2)		
Articolul 101		
Articolul 102 alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (1)	
Articolul 102 alineatul (2)	Articolul 94 alineatul (1)	
Articolul 102 alineatul (3)	Articolul 94 alineatul (2)	

Articolul 103	Articolul 95	
Articolul 104	Articolul 96	
Anexa I	Anexă	

ANEXA III
Fișă financiară legislativă — „Agentii”

- 1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI**
 - 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei**
 - 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB**
 - 1.3. Tipul propunerii/inițiativei**
 - 1.4. Obiective**
 - 1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei**
 - 1.6. Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia**
 - 1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)**
- 2. MĂSURI DE GESTIONARE**
 - 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare**
 - 2.2. Sistemul de gestiune și control**
 - 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**
- 3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI**
 - 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)**
 - 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor**
 - 3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor [organismului]*
 - 3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane [ale organismului]*
 - 3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*
 - 3.2.5. Participarea terților la finanțare*
 - 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor**

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE și 2013/36/UE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE.

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB⁵¹

Piața internă – servicii financiare de retail

Protecția consumatorilor – servicii financiare

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o **acțiune nouă**

1.4. Obiective

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Promova creșterii inteligente și favorabile incluziunii

Stimularea coeziunii economice, sociale și teritoriale

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Dezvoltarea unei piețe europene a plăților electronice, care va permite consumatorilor, comercianților cu amănuntul și altor actori de pe piață să se bucure pe deplin de avantajele oferite de piața internă a UE;

Eliminarea lacunelor în materie de standardizare și de interoperabilitate pentru plățile efectuate cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile;

Eliminarea obstacolelor existente în calea concurenței, în special pentru plățile efectuate cu cardul și pe internet;

Alinierea practicilor de tarificare și de orientare pentru serviciile de plată la nivelul UE;

Asigurarea faptului că noile tipuri de servicii și instrumente de plată sunt acoperite de cadrul de reglementare pentru plățile de mică valoare din UE;

Asigurarea unei aplicări consecvente a cadrului legislativ (directiva privind serviciile de plată) și alinierea, între state membre, a aplicării în practică a normelor de autorizare și supraveghere privind serviciile de plată.

Asigurarea unui nivel adecvat și consecvent de protecție a intereselor consumatorilor în contextul operațiunilor de plată, inclusiv prin extinderea protecției oferite de cadrul de reglementare la noile canale de plată și la serviciile inovatoare de plată.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Modificările propuse vor aduce mai multă claritate juridică și vor institui condiții de concurență echitabile, care vor duce la scăderea convergentă a costurilor și a prețurilor pentru utilizatorii serviciilor de plată, la o mai mare diversitate și transparență a serviciilor de plată, vor facilita

⁵¹ ABM (Activity Based Management): gestionarea pe activități – ABB (Activity Based Budgeting): stabilirea bugetului pe activități.

furnizarea de servicii de plată inovatoare și vor garanta securitatea și transparența serviciilor de plată. Măsurile propuse încearcă să atingă aceste obiective prin modalități neutre din punct de vedere tehnologic, care să rămână pertinente pe măsură ce serviciile de plată evoluează. Obiectivele vor fi atinse prin actualizarea și completarea cadrului existent privind serviciile de plată, prin definirea de norme care să sporească transparența, inovarea și securitatea în domeniul plăților de mică valoare și prin îmbunătățirea coerenței între normele naționale, o atenție deosebită acordându-se nevoilor legitime ale consumatorilor.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

De îndată ce directiva a fost pusă în aplicare cel puțin în marea majoritate a statelor membre, Comisia evaluează aplicarea și impactul acesteia, pe baza unei evaluări a conformității măsurilor naționale de punere în aplicare și a unui studiu privind impactul directivei asupra pieței. Comisia prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Băncii Centrale Europene cu privire la rezultate și la măsurile subsecvente propuse.

1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Data fiind nevoia de mijloace de plată inovatoare, eficiente și sigure, directiva va îmbunătăți funcționarea pieței interne la nivelul serviciilor de plată și, în general, la nivelul tuturor bunurilor și serviciilor. Directiva vizează în special:

☐ asigurarea unor condiții de concurență echitabile între toate categoriile de prestatori de servicii de plată, inclusiv pentru noii prestatori, măsură care sporește la rândul său diversitatea, eficiența, transparența și securitatea plăților de mică valoare;

☐ facilitarea furnizării de servicii de plată transfrontaliere inovatoare cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile, prin asigurarea unei piețe unice pentru toate plățile de mică valoare.

În plus, directiva va asigura un echilibru adecvat între nevoia de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și competitivitatea întreprinderilor, împiedicând astfel comercianții să aplice, pentru utilizarea instrumentelor de plată, comisioane mai ridicate decât costurile suportate.

Aceasta va facilita, de asemenea, tranzacțiile economice pe teritoriul UE, ceea ce va contribui la realizarea obiectivelor mai ample ale strategiei UE 2020 și la promovarea unei noi creșteri economice.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din TUE, obiectivele propunerii nu pot fi îndeplinite în mod suficient de statele membre și, prin urmare, sunt îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii. O piață UE integrată pentru plățile electronice de mică valoare contribuie la îndeplinirea obiectivului articolului 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană referitor la piața internă. Printre beneficiile pieței integrate se numără o concurență mai mare între prestatorii de servicii de plată, precum și un grad mai mare de diversitate, inovare și securitate pentru utilizatorii de servicii de plată, în special pentru consumatori. Prin natura sa, o piață integrată a plăților, bazată pe rețele care depășesc frontierele naționale, necesită o abordare la nivelul Uniunii, întrucât principiile, normele, procesele și standardele aplicabile trebuie să fie coerente în toate statele membre în scopul asigurării securității juridice și a unor condiții de concurență echitabile pentru toți participanții de pe piață. Abordarea la nivelul Uniunii ar avea drept alternativă un sistem de acorduri multilaterale și bilaterale atât de complex și costisitor, încât ar deveni prohibitiv în comparație cu legislația la nivel european. Prin urmare, o eventuală intervenție la nivelul UE respectă principiul subsidiarității.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Analiza actualului cadru de reglementare și în special a Directivei privind serviciile de plată a evidențiat următoarele aspecte:

- o aplicare inconsecventă a normelor existente între statele membre, din cauza unui număr mare de opțiuni și a unor criterii de aplicare adesea foarte generale. În special, anumite excepții prevăzute în directiva privind serviciile de plată par prea generale sau depășite în ceea ce privește evoluțiile pieței și sunt interpretate în moduri foarte diferite. De asemenea, plățile care au un segment al operațiunii situat în afara SEE și plățile efectuate în monede ale țărilor terțe pot duce la apariția unor lacune în ceea ce privește domeniul de aplicare, ceea ce are drept rezultat fragmentarea continuă a pieței, arbitrajul de reglementare și denaturarea concurenței.
- un vid legislativ pentru unii noi prestatori de servicii pe internet, cum ar fi prestatorii terți care oferă servicii bancare online de deschidere a plăților. Aceste servicii reprezintă, față de plata cu cardul, o alternativă de plată viabilă și adesea mai ieftină, atractivă și pentru consumatorii care nu dispun de carduri. Cu toate acestea, actualele modele de afaceri generează unele îngrijorări în rândul băncilor și al anumitor state membre, deoarece prestatorii nu fac în prezent obiectul cadrului juridic actual. Vidul legislativ riscă să împiedice inovarea și apariția unor condiții adecvate de acces pe piață.
- lipsa standardizării și a interoperabilității între diferitele soluții de plată (plăți cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile) în diverse aspecte și în grade diferite, în special la nivel transfrontalier, care este exacerbată de existența unor acorduri de guvernare insuficiente pentru piața plăților de mică valoare din UE.
- practici de tarifyare divergente și inconsecvente (pentru utilizarea unui anumit instrument de plată propus de către comercianți) între statele membre (aproximativ jumătate din statele membre ale UE permițând, iar cealaltă jumătate interzicând suprataxarea), care duc la un cadru extrem de confuz pentru consumatori atunci când aceștia fac cumpărături în străinătate sau pe internet și la existența unor condiții de concurență neechitabile.
- în domeniul cardurilor de plată, existența mai multor norme și practici comerciale restrictive (legate de CIM-uri și de regulile care le permit comercianților să accepte sau nu plățile cu cardul și le oferă flexibilitate în acest sens), care denaturează concurența.

Astfel, revizuirea cadrului european, în special a directivei privind serviciile de plată, și consultarea din 2012 legată de cartea verde a Comisiei privind plățile cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil au dus la concluzia că sunt necesare și alte măsuri și actualizări la nivel de reglementare, inclusiv ajustări ale Directivei privind serviciile de plată, astfel încât cadrul plăților să poată răspunde mai bine nevoilor unei veritabile piețe europene a plăților, contribuind pe deplin la un mediu al plăților care să stimuleze concurența, inovarea și securitatea.

1.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente relevante*

Cadrul juridic stabilit prin directiva privind serviciile de plată, Regulamentul privind plățile transfrontaliere (CE) nr. 924/2009 și a doua Directivă privind moneda electronică 2009/110/CE au antrenat deja progrese semnificative în ceea ce privește integrarea globală a pieței europene a plăților de mică valoare. Regulamentul (UE) nr. 260/2012 privind termenul-limită pentru migrarea către SEPA stabilește termenele-limită de migrare pentru operațiunile paneuropene de transfer credit și de debitare directă, înlocuind integral sistemele naționale în ceea ce privește plățile naționale și transfrontaliere în euro în cadrul UE, începând din 2014. Cadrul de reglementare este completat de o serie de investigații întreprinse și decizii adoptate de către Comisie în ultimii ani în sectorul plăților de mică valoare, în temeiul legislației UE în domeniul concurenței.

Cu toate acestea, piața plăților de mică valoare este foarte dinamică și a cunoscut un ritm de inovare semnificativ în ultimii ani. Unele domenii importante de pe piața plăților, în special plățile cu cardul și noile mijloace de plată, cum ar fi plățile efectuate pe internet și de pe dispozitive mobile, sunt

adeseori fragmentate de la o țară la alta, ceea ce îngreunează dezvoltarea eficientă a unor servicii de plată digitală inovatoare și ușor de utilizat și punerea la dispoziția consumatorilor și a comercianților cu amănuntul a unor metode de plată convenabile și sigure (cu eventuala excepție a cardurilor de credit) la nivel paneuropean, în vederea achiziționării unei varietăți tot mai mari de bunuri și servicii. Cele mai recente evoluții de pe aceste piețe au evidențiat, de asemenea, anumite lacune de reglementare în cadrul juridic actual pentru plăți și anumite eșecuri de piață survenite pe piețele plăților cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile, deficiențe pe care prezenta inițiativă intenționează să le corecteze.

1.6. Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

☐ Propunere/inițiativă pe durată determinată

☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☐ Propunere/inițiativă pe durată nedeterminată

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁵²

Pentru bugetul pe 2015

☐ Gestiune centralizată indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție:

☐ agențiilor executive

☐ Gestiune partajată cu state membre

☐ Gestiune indirectă prin delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ BEI și Fondului European de Investiții;

☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat care îndeplinesc obligații de serviciu public, cu condiția să ofere garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat ale statelor membre, cărora li se încredințează punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care oferă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Articolul 81 din regulamentul de înființare a Autorității Bancare Europene (ABE) impune Comisiei ca până la 2 ianuarie 2014 și, ulterior, la fiecare 3 ani, să publice un raport general privind experiența dobândită ca urmare a funcționării ABE. În acest scop, Comisia va publica un raport general care va fi înaintat Parlamentului European și Consiliului. Sistemul de gestiune și control

2.1.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

În ceea ce privește utilizarea legală, moderată, efectivă și eficientă a creditelor aferente propunerii, se preconizează că propunerea nu va antrena riscuri noi care să nu fie acoperite în prezent de un cadru de control intern existent al ABE.

2.1.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Se vor aplica sistemele de gestionare și control prevăzute în Regulamentul de înființare a Autorității Bancare Europene (1093/2010).

⁵²

Explicațiile privind modurile de gestionare, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2.2. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) se aplică ABE fără nicio restricție.

ABE va adera la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și va adopta fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților ABE.

Deciziile de finanțare și acordurile și instrumentele de punere în aplicare aferente respectivelor decizii stipulează în mod explicit că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în ceea ce privește beneficiarii sumelor de bani plătite de către ABE, precum și personalul responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

Articolele 64 și 65 din regulamentul de instituire a ABE stabilesc dispozițiile privind execuția și controlul bugetului ABE și normele financiare aplicabile.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica.....]	Dif./ Nedif. (⁵³)	Țări AELS ⁵⁴	Țări canditate ⁵⁵	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1.a	12.03.02 Autoritatea Bancară Europeană	Dif.	DA	DA	NU	NU

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

Noile sarcini vor fi efectuate cu resurse umane disponibile în cadrul procedurii de alocare bugetară anuală, ținând seama de constrângerile bugetare care se aplică tuturor organismelor UE și în conformitate cu programarea financiară pentru agenții.

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	1.a	Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă
--	-----	--

DG MARKT			2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
----------	--	--	------	------	------	------	------	------	--------------

⁵³ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁵⁴ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵⁵ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

12.03.02	Angajamente	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Plăți	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
TOTAL credite pentru DG MARKT	Angajamente	=1+1a +3a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Plăți	=2+2a +3b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
TOTAL credite în cadrul rubricilor 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Plăți	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

- 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor [organismului]*
- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- 3.2.3. *Impactul estimat asupra resurselor umane [ale organismului]*
- 3.2.3.1. Sinteză
- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative
- 3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul tutelar
- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- 3.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*
- ☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- 3.2.5. *Participarea terților la finanțare*
- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total
Statele membre	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
TOTAL cofinanțate credite	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

- 3.3. **Impactul estimat asupra veniturilor**
- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

Anexa 1

În cadrul revizuirii directivei privind serviciile de plată, următoarele responsabilități și sarcini specifice au fost definite pentru ABE, înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.

Articolul 14 – crearea și gestionarea unui portal web:

- Crearea și gestionarea unui portal web care să servească drept punct de acces electronic european și să interconecteze registrele publice menționate la articolul 13 și elaborarea de proiecte de standarde de reglementare pentru stabilirea cerințelor tehnice privind accesul la informațiile cuprinse în respectivele registre publice.

Articolul 26 – Obligații ale ABE în contextul „procedurii de pașaport”:

- Elaborarea de orientări privind întrebarea dacă inițierea unei activități într-un alt stat membru în cadrul „regimului de pașaport” ține de exercitarea dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii. Aceste orientări se publică în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- Elaborarea de proiecte de standarde tehnice de reglementare privind cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statul membru de origine la care se face referire la articolul 26 alineatul (1) și cele din statul membru gazdă în conformitate cu articolul 26 și cu articolul 18, precizând metoda, modalitățile și detaliile privind cooperarea în materie de notificare a instituțiilor de plată care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier și în special conținutul și modul de tratare a informațiilor care trebuie prezentate, inclusiv o terminologie comună și unele modele de notificare standard menite să asigure un proces de notificare consecvent și eficient. ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- Elaborarea de proiecte de standarde tehnice de reglementare privind cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă în conformitate cu articolul 26 alineatele (2)-(4) și cu articolul 22, precizând metoda, modalitățile și detaliile privind cooperarea în materie de supraveghere a instituțiilor de plată care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier și în special conținutul și modul de tratare a informațiilor care fac obiectul schimbului, în vederea asigurării unei supravegheri consecvente și eficiente a instituțiilor de plată care furnizează servicii de plată la nivel transfrontalier. ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolele 86 și 87 – elaborarea de orientări în materie de securitate și emiterea de orientări privind modul de tratare a incidentelor majore de securitate de către prestatorii de servicii de plată:

- Elaborarea de orientări cu privire la stabilirea, punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor de securitate în temeiul articolului 85, inclusiv a proceselor de certificare, dacă este cazul, în conformitate cu principiile menționate la articolul 85 alineatul (3). ABE trebuie să ia în considerare, printre altele, standardele și/sau specificațiile publicate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (2) din Directiva

privind securitatea rețelilor și a informației și să revizuiască orientările în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani, în cooperare strânsă cu BCE.

- Emiterea de orientări care să faciliteze sarcina prestatorilor de servicii de plată de a defini incidentele majore și a preciza circumstanțele în care o instituție de plată este obligată să notifice un incident de securitate. Aceste orientări se publică în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- În cooperare strânsă cu BCE, emiterea de orientări adresate prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la articolul 1 alineatul (1) din prezenta directivă, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, referitoare la metodele cele mai avansate de autentificare a clienților și la orice derogare de la utilizarea unor reguli stricte de autentificare a clienților. Orientările respective se emit în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și se actualizează periodic, după caz.